

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

85

JOI

11 IANUARIE 1968

12 PAGINI

2 LEI

TOATE ECHIPELE DE DIVIZIA A ÎN PLINĂ PREGĂTIRE

Toate cele 14 echipe de Divizia A au intrat din plin în pregătirile pentru returul campionatului.

Cele mai multe dintre ele, se află — pentru cîte o scurtă perioadă — în stațiuni de odihnă, la munte. În acest timp este vorba, evident, de pregătire fizică generală.

În fotografia de mai jos, aspect de la un antrenament al lui Dinamo București, care se pregătește în frumoasa stațiune de pe Valea Oitului, Călimănești.

CITIȚI ÎN PAGINILE 6—7, REPORTAJE ASUPRA PREGĂTIRILOR UNORA DIN DIVIZIONARELE A.

Foto: S. BRAȘOVEANU

Pagina 3:

CE FACEM, TOTUȘI, PEN-
TRU FOTBAL ȘI — MAI
ALES — CÎND ?...

Paginile 4 și 5:

ÎN OBIECTIVUL NOSTRU:
COMPORTAREA ECHIPELOR
A.S.A. Tg. MUREȘ ȘI RAPID
BUCUREȘTI ÎN TURUL DIVI-
ZIEI A

Pagina 12:

FOTBAL 1967, ÎN CLASA-
MENTE

REVALORIZAREA FOTBALU-
LUI, ÎN CINCI PUNCTE

PELE PARTICIPĂ
LA C.M. 1970

FOTBALIȘTII ROMÂNI ÎNCEP AZI, LA PORTO ALEGRE, TURNEUL ÎN BRAZILIA

INTOARCEREA ÎN ȚARĂ LA 15 FEBRUARIE

Vești din Brazilia, de la fotbaliștii noștri.

Printr-o scrisoare adresată federației, conducătorul delegației, directorul tehnic ANGELO NICULESCU, dă relații asupra turneului care urmează să înceapă chiar astăzi, în orașul Porto Alegre din statul Rio Grande do Sul, din sudul Braziliei. Programul comunicat de A. Niculescu cuprinde următoarele partide ale selecționatei divizionare:

11 IANUARIE cu Gremio Porto Alegre (campiona statului)
14 IANUARIE în localitatea Maringo
17 IANUARIE la Curitiba, din statul Parana

21 IANUARIE la Ribeirão Preto
23 IANUARIE la Sao Paulo și
28 IANUARIE la Rio de Janeiro, cu Flamengo.

În localitățile unde nu am indicat adversarii, acestia urmează să fie desemnați.

Lotul fotbaliștilor români va mai rămîne în Brazilia pînă la 15 februarie, dată la care trebuie să plece spre țară.

În această ultimă perioadă, echipa noastră urmează să mai sustină cîteva jocuri, în măsura în care organizatorii turneului vor putea să le perfecțeze, în diferite localități din Brazilia.

Intrebat recent dacă își menține părerea de a nu participa la preliminariile și, eventual, turneul final al C.M. 1970, Pelé a declarat: „În principiu rămîn la punctul meu de vedere, dar știu că voi avea de înfruntat o lume întreagă. Participînd, nu voi termina nici primele două jocuri căci adversarii mei mă vor curăța fără milă; neparticipînd, pot fi pe bună dreptate socotit ca unul care nu-mi iubesc țara și mă dau înapoi de la a o reprezenta. Și mai e ceva. Fiica mea, Grace Kelly, mă va întreba cu siguranță: Tu de ce nu joci, tătucule? Și ce i-as putea răspunde? Așa că, probabil, trebuie să fac totul spre a fi prezent în reprezentativa Braziliei...”

DIN „RESORTURILE INTIME” ALE FOTBALULUI HUNEDOREAN

Orice s-ar spune, ne-am simțit mai bine la antrenamentele echipelor vizitate, în discuțiile purtate în aer liber cu antrenorii, jucătorii și membrii unor secții de fotbal de la Deva, Hunedoara și Călan, decât la sediul comisiei regionale de fotbal. Nu numai pentru că în teren se simțea mai bine pulsul activității fotbalistice locale, ci și pentru că briza inițiativei n-a reușit să alunge din munca acestei comisii aerul închis al unei munci rutiniere, îngust-organizatorice.

Nimeni nu poate nega necesitatea unei minuțioase programări, omologării și urmăririi a campionatelor raionale și regionale. Dar aceasta nu poate constitui unica direcție în activitatea unei comisii regionale de fotbal.

Am întrebat pe președintele acestei comisii, **ION STRĂJAN**, dacă în atenția comisiei au stat echipele divizionare din regiune, dacă au analizat, de pildă, activitatea nesatisfăcătoare desfășurată la asociațiile **Minerul Lupeni** și **A.S. Cugir**, sesizată de altfel și prin două anchete efectuate de revista noastră.

Răspunsul a fost categoric și... aut critic: nu!

Am mai avut o întrebare pentru comisia regională de fotbal: ce a înțeles, concret, pentru completarea numărului de antrenori și tehnicieni, pentru calificarea celor existenți la nivelul corespunzător jocului modern?

Situația scriptică este necorespunzătoare, înălțurând orice echipă: din 39 antrenori de fotbal aflați în cuprinsul regiunii **Hunedoara**, doar 17 activează și dintre aceștia numai doi au categoria a doua: unul fiind din **București** iar celălalt... neactivând!

DE VINĂ ESTE ASOCIAȚIA

Despre stadionul asociației **Mureșul Deva**, am scris și noi, și alte ziare, iar „reflectorul” televiziunii a relevat și el situația necorespunzătoare de aci. Ceea ce nu s-a precizat însă este situația financiară de neînviat a acestei asociații sportive. Și cum la „omul sărac, nici boii nu trag”, stadionul orașenesc, inaugurat în anul 1958, a scos imediat la iveală grave defecțiuni de construcție a tribunei, apa infiltrându-se pînă la încăperile aflate sub ea, degradându-le deopotrivă. De aceea acum, deși stadionul e în reparație, la teren nu există nici o instalație sanitară.

OPINII

În nenumărate scrisori, cititorii revistei noastre își spun părerea asupra anumitor aspecte din fotbalul nostru. Începînd cu numărul de azi facem loc în coloanele noastre acestor idei, în speranța că vor ajuta la munca de redresare a fotbalului nostru.

● **GHEORGHE ANA**, student, **București**: „Cred că unele dintre cele mai mari lacune ale fotbalistilor noștri fruntași sînt cele de ordin psihic. După cum s-a observat în ultimul timp, în toate sporturile — și deci și în fotbal — unul din factorii care contribuie într-o măsură tot mai mare la realizarea succeselor îl constituie pregătirea morală și de voință, dorința puternică de a învinge. Selecționarea unui sportiv în echipa reprezentativă a țării reprezintă o mare cinste, el fiind chemat să contribuie la sporirea prestigiului internațional al României. De aceea nu pot să-mi explic cum de nu înțeleg fotbalistii noștri să răspundă onoarei ce li se acordă, în jocurile internaționale pe care le dispută. După unii sau două goluri primite din greșelile noastre, ei se pierd cu totul, renunță la luptă, se resemnază, devin simpli spectatori. Sau invers: dacă au de recuperat un gol sau două și, după o dominare insistență dar haotică, nu reușesc să marcheze, se enervează, își pierd luciditatea, devin dum și uneori recurg la faulturi grosolane. Această situație a fost înținită atât la echipele de club cît și la cea națională. Cred că trebuie insistat foarte tare asupra acestei chestiuni”.

● **IULIU WEBER**, mecanic, monitor la Uzina mecanică din **Cugir**: „Doresc din toată inima redresarea fotbalului românesc dar ea poate avea loc numai printr-o nouă organizare care se târănează cam mult pe la F.R. Fotbal, deși se anunțase că pînă la 15 octombrie 1967 se va cunoaște sistemul de desfășurare a campionatelor pe 1968-1969. Dar am intrat în 1968 și noul sistem încă n-a fost dat publicității. Iată propunerile mele (și nu numai ale mele): Divizia A — 16 echipe, Divizia B — două serii a câte 16 echipe, Divizia C — patru serii a câte 16 echipe, campionatul republican de juniori să fie în așa fel organizat încît la fiecare meci de A, B sau C, juniorii să joace în deschidere; campionatul să se dispute astfel: toamnă — primăvara, returul — toamna. Cît despre echipe națională, propun, mai întîi, de toate, să se aducă un antrenor străin”.

● **EUGEN IANCU**, Cluj: „E timpul să se facă operă pozitivă în fotbal prin toate mijloacele de propagandă vizuală, care să combată indolența, dezinteresul, plafonarea. Dar după comportarea incalificabilă a Progresului și Petrolului în meciul disputat astăzi toamnă pe „Republicii”, televiziunea atotdeterminătoare ne-a oferit, la mai puțin de o săptămînă, un alt „recital Progresul”, la un nivel sensibil egal cu primul. Oare nu era normal ca televiziunea să refuze transmiterea și să devină în acest fel un stimul pentru jucătorii care evoluează sub privirea a milioane de telespectatori? De ce nu face televiziunea o selecție a spectacolelor fotbalistice pe care le transmite?”

Copil care are doi tați (**Trustul minier și cel de construcții**), **Mureșul Deva** nu primește ajutor consistent de la nici unul. Și dacă n-ar fi Consiliul orașenesc pentru educație fizică și sport, situația echipei ar fi și mai precară.

E cazul deci să subliniem că aci, preponderența o are nu lipsa de inițiativă ci lipsurile materiale ale unei asociații care ar trebui să fie ajutată să poată reprezenta într-adevăr acest oraș-reședință administrativă. Sau, dacă se ajunge la concluzia că o asemenea echipă nu are o bază viabilă, să nu ne mai furăm căciula. Fotbalul, ca și dragostea, nu se face cu de-a sila... Dar sacrificii necesită amîndouă!

DIALOG PE... SMOG!

Cuvînd englezesc, denumind prin amalgamare, fumul și ceața londoneză (smoke + fog) „smog”-ul găsește la Hunedoara, în acest început de iarnă, un autentic corespondent.

Brigada era prezentă la unul din ultimele antrenamente ale **Metallului**. În teren tot lotul, cu excepția lui **Bascacov** despre care nimeni nu mi-a putut spune de ce absentează. Antrenamentul era condus de **Gică Bărbulescu** și **Pirvu Abagiu**. Pe margine — noi și interlocutorii noștri: **Romulus Gruia**, vicepreședinte al Consiliului orașenesc pentru educație fizică și sport, **Constantin Scurtu** și prof. **Florian Duță**, secretari ai clubului **Metallul**, cîțiva suporteri, cîțiva copii.

De pe tribunele golase (orice ați spune, stadionul e trist astfel) privirile poposesc asupra tinerilor aflați în plin efort. Mă întreb dacă jucătorul sesizează diferența dintre liniștea antrenamentului și „liniștea” tribunelor încremenite duminică la meciuri...

— De pe vremea primei divizi n-am mai avut tribunele pline, ne spune cu nostalgie prof. **FL. DUȚĂ**. Și e cam mult de atunci...

— Cîți spectatori aveți de obicei?

— 3-4 mii! În plus mai sîntem „bлагословиți” din cînd în cînd de **Pronosport** care ne programează meciurile după masă, la concurență cu meciurile televizate...

— Aveți totuși un potențial de spectatori apreciat la peste 30.000.

— Este totuși o mare diferență între cei care susțin concret, material, echipa noastră, și cei care o iubesc de la... distanță, sau nu. Mai la „zile mari”, ne spune **C. Scurtu**. Dacă am reuși să activizăm această forță virtuală am depăși

cu mult venitul de peste 360.000 de lei planificat pe anul în curs.

— Primii înscriși la cuvînt ar trebui să fie, după părerea mea, spune **B. GRUIȚĂ** — cei 21 de jucători și cei doi antrenori. Pentru că de ei depinde în primul rînd atragerea spectatorilor la meciuri, „rentabilizarea” acestui sport-spectacol. Este adevărat că materializarea într-un viitor apropiat a proiectelor de utilare a stadionului cu instalație de nocturnă ca și de regazonarea terenului, ar constitui o invitație adresată miilor de spectatori hunedoreni. Dar ea va trebui să poarte și semnătura fiecărui component al echipei!

— Ghidîndu-ne după faptul că echipa este mult întinerită (media de vîrstă 23 de ani) — precizează **C. Scurtu**, că elementul localnic începe să se stabilizeze, am înclinat să girăm o asemenea iscăltură. Dar dacă ne reamintim sancțiunile date nu de mult de către asociație jucătorilor **Grozescu**, **Popa**, **Mercea** și **Păunescu**, pentru abateri de la etica sportivă, n-am mai face-o. Să nu uităm nici criticile aduse comității antrenorului **Bărbulescu** ca și tendinței de practicisim îngust a antrenorului secund **Pirvu Abagiu**.

— Așa cum cei mai mulți dintre noi ne străduim să dobîndim o bună calificare în diverse meserii, ne spune jucătorul **GAVRILĂ STEINER**, vrem totodată ca și calificarea fotbalistică să nu rămîină în urmă.

— Pentru că tot al atins acest punct al simbiozei meserie-scoală, fotbal, tare nevalgic pentru unii „divizionari”, te-ai ruga să-mi spui cum te descurci, să zicem, într-una din zilele obișnuite ale săptămînii?

— Cel mai greu mi se pare păstrarea balanței în echilibru: cursurile școlii de maiștri (sînt elev în anul III la **Aschietori metale**) se desfășoară zilnic, după masă, între orele 17-21, iar dimineața se împarte între servicii (lucrez la **C.S.M. II**) și antrenament. Accept însă toate sacrificiile ce derivă de aici, pentru că fotbalul reprezintă pentru mine prezentul, iar școala și meseria — viitorul. Și n-am voie să păcălesc nici pe unul nici pe celălalt, de fapt pe mine însumi. De aceea sînt complet deficitar la „capitolul timp liber” și, de ce nu aș spune-o, obosit. Nu peste multă vreme însă voi termina școala și cum am doar 23 de ani...

Paul SLAVESCU

CUPA „30 DECEMBRIE”

SIBIU. — În organizarea consiliului sindical al orașului și cu sprijinul comisiei orașenești de fotbal, în localitate a fost organizată o competiție fotbalistică de masă, dotată cu „Cupa 30 Decembrie”, la care au participat tineri fotbalisti nelegitimați.

Întrecerea s-a bucurat de un mare succes (au participat 20 de echipe) iar jocurile au fost viu disputate, desfășurate într-o perfectă înținută sportivă. În finala cupei s-au înfrînt Automecanica și I.H.R. După un joc de nivel tehnic satisfăcător, Automecanica a obținut o victorie meritată cu 2-1 (1-0). Golurile învingătorilor au fost înscrise de **Dragoman** și **Măneasa**, în timp ce pentru învinși a marcat **Dumitru**.

Echipele finaliste li s-au decernat premii în valoare de 1.500 de lei (constind din echipament sportiv). De asemenea, formația învingătoare a primit „Cupa 30 Decembrie”, ediția 1967.

GH. TOPÎRCEANU
corespondent

GALAȚI. — Recent s-au încheiat întrecerile din cadrul „Cupel 30 Decembrie” — pentru juniori. Organizată sub egida Clubului sportiv orașenesc, competiția s-a bucurat de succes, Trofeul a revenit formației **Gloria C.F.R.**, urmată, în ordine de **Siderurgistul**, **Oțelul**, **Ancora**, **Liceul industrial metalurgic**, **S.U.T.** Cu acest prilej s-au remarcat o serie de tineri

„ÎNVIINGĂTORII PĂREAU OBOSIȚI”...

FRAGMENT DIN ROMANUL CU ACELAȘI NUME,
DE LUCIAN CURSARU, ÎN CURS DE TIPĂRIRE

Literatura inspirată de lumea fotbalului se va îmbogăți cu o nouă lucrare. E vorba de romanul „Învingătorii păreau obosiți” de **Lucian Cursaru**, aflat în tipărire la Editura tineretului.

Reproducem mai jos un fragment din unul din capitolele romanului care poartă chiar titlul acestuia: „Învingătorii păreau obosiți”.

Zhua aceea ar fi putut să fie nespul de frumoasă, de o frumusețe perfectă, ca un cer mediteranean albastru și limpede sau asemeni unui răsărit de soare. Pe aceste dimensiuni de o accentuată cerititudine își construise el acea bucurie de sfîrșit de campionat, cînd totul arăta că ei sînt supremii învingători într-o întrecere dură, obositoare, în care cursese multă sudoare, se amestecaseră patimi și capricii, deznădejde și anxietate, se aruncase cu sticle de suc pe teren, se oferiseră bani în forme nu prea raționale, se încasaseră pe bilete sute de milioane, se scriseseră mii de articole de ziar vestite curînd de banalitatea lor fundamentală. Trăvestile sau nu, problemele fotbalului erau aceleași: victorii încurajatoare și căderi nepermise, promisiuni pentru viitor care niciodată nu se schifau, tăceri și viduri, antrenori opaci bovarizînd, contemplînd cifre fatidice și scheme de imprimat cu care își ocrotesc funcțiile, jucători cu valizele pregătite din vreme acolo unde echipele lor lăuceau drumul înapoi, pe povirnișul desuetudinii, vacanțe rapide la munte și la mare, microbii agonizînd fără priză lor de stupefiant, mîngîind generos cu privirile firmelor agenților de pariuri, forțînd stîrile cele mai năstrușnice, rechemînd, pe marea trăsătură a puținele meciuri plăcute.

În ziua aceea erau asemeni unor actori care își iau rămas bun de la public, niște actori de altă dată, obosiți de turnee, de nopți dormite în vagoane de tren și hoteluri proaste, de scene incomode, reci și igrasioase. Dacă se respectă, caută să acopere cu toate mijloacele micile degradări, decurările uzate, costumele plensnite la subsuori, rochiile pătate, slinoase, indiferența partenerilor care nu-l mai aud bine pe suleaur și atunci sar fără scrupule, replici întregi schimbînd în taină priviri complice.

Teoretic și ei erau niște actori, fiecare meci o reprezentație dramatică, cu text neprevăzut, tristă sau dulceagă, rolurile distribuite de fiecare dată altfel, spontan, înclît junele-prim putea ajunge ușor bulon, fluierat nemilos de galerie. Acum suita de spectacole se încheie, urcaseră un drum abrupt smulgînd punct după punct, răsturnînd calculele hîrtiei lăcute întodeauna cu emfază și mult prea devreme, spulberînd plămîsurile chinuitoare ale adversarilor, scăpaseră atît de lejer de urmăritori înclît simțeau parca fierbințeala invidiei acestora, așa cum simți o respirație trimisă în obraz sau niște leșpezi încălzite de soare pe care le calci.

Astăzi jucau într-un oraș universitar și **Florin** știa că aici, în mod absurd, aveau cel mai adesea trac, jucau încordat, căpătau o rigiditate, o stare psihică specială. Studenții fac, în general o galerie înfocată și continuă, secundă, cu secundă, cu o vitalitate care, pe teren, te hărțuiește

și-ți despică nervii. Uneori, un grup de gălăgioși pune privirea pe cîte un jucător și-l pisează cu tot felul de cuvinte — chiar și invective — pînă ce acesta își pierde calmul, își înfîmîntă rezistența psihică și cu un moral zdruncinat va juca dezordonat, crispat, cu ochii la public, bîlbîindu-se destul de stingaci, trăind pînă la sfîrșitul meciului o resemnare impusă sau o isterie dureroasă.

În definitiv, toate sentimentele, toate calitățile creierului și spiritului pot fi exploatate pentru o cauză. De ce nu ar fi sportul această cauză?

Asistase odată la **București** la un meci din categoria B. Un grup de spectatori indecenși și nedreptși se luaseră la harță cu portarul echipei adverse, bineînțeles din tribună, condamnîndu-l cu răutate nu pentru niște greșeli flagrante savîrșite în acel meci sau pentru o conduită necorespunzătoare, ci fiindcă în urmă cu circa zece ani acel portar primise prea ușor un gol, de la mare distanță într-un meci internațional în care grupul de gălăgioși uitase asta, toată echipa națională juca-se prost și ratase calificarea. Omul acela, portar în declinul carierei, argintat pe la tîmpie și obosit poate de trecerea timpului, poate de viață nesportivă, mai avea deci de suportat, cu toate că trecuseră ani, reproșurile furioșilor. Dar sinceritatea lor era de fapt o provocare, căci legînd trecutul de prezent, aceștia se gîndiseră cu o relativă sărăcie a minții, că pot obține un avantaj pentru echipa lor favorită alături acolo, pe teren, și nu în cea mai bună situație.

Florin își pierduse de mult înălțimea ca spectator și cu toții oameni sinceri, joviali și mîrni-moși, îmbătați doar de frumusețea neplăcută a sportului.

În genere, oamenii sînt înclîniți extrem de complicate, iar spectatori mai complicați decît înclîniții obișnuite. Știa cît este de periculoasă antipatia galeriei, judecățile ei arbitrare, dragostea orgolioasă și trufașă pentru echipa locală, acele strigăte pătimașe care zăpăcesc pe antrenori, co-virșesc pe mulți arbitri, declanșează deseori lupta oarbă și dură de pe teren. Ca niște ciudate rele, orașele de provincie captează, prin cîțiva înși, tocmă aceste elanuri pătimașe, care hîrțuiesc spectacolul sportiv după buful lor plac. O dată la T... un oraș aparent liniștit și cuminte, chiar din regiunea lor, abia apăruseră pe teren pentru încălzire, nu luaseră două guri de aer și haidamacii, prînzînd viață, începuseră fluierăturile cu o necuviință dușmănoasă. Că totul fusese premeditat, se vedea limpede: pe teren planau și aterizau bucăți solzoase de mămăligă, aduse cu grijă de acasă, căci după cîte știa, nici un bulet de pe stadion nu vinde tocniță cu mămăligă...

care, pregătiți cu atenție, pot constitui echimbul de miine (atît de necesar) al fotbalului gălățean. Printre evidențiați: **V. Dănăilă**, **I. Nicolau**, **C. Pirlog**, **C. Chiriazic**, **C. Maghiar**, **C. Gîndac**, **Al. Popovici**, **T. Tărășilă**, **M. Popescu**, **Stelian Popa**.

GH. ARSENIE
corespondent

BUCUREȘTI. — Asociația sportivă **Vulcan** a organizat „Cupa 30

Decembrie” la fotbal la care au participat — sistem eliminatîu — echipe din diferite sectoare ale uzinei. În finală s-au înfrînt „sectorul mecanic șei” cu „mecanica reductoare”. După o repriză încheiată cu un scor alb, „mecanica reductoare” înscrie de două ori prin **Timoveneanu** și **Moreanu**, cucerînd trofeul.

NICOLAE D. NICOLAE
corespondent

CE FACEM, TOTUȘI, PENTRU FOTBAL ...ȘI — MAI ALES — CÎND?...

Am fi vrut ca la început de an să oferim cititorilor noștri — așa cum am făcut și anul trecut cam la aceeași dată (5 ianuarie) — calendarul competițional de primăvară complet. Adică, datele etapelor returului campionatului la toate cele trei divizii (A, B, și C), precum și programul meciurilor înțertări. O facem și acum, dar cerind scuzele de rigoare cititorilor pentru caracterul foarte sumar al calendarului pe care-l anunțăm:

8 MARTIE: 16-imile de finală ale Cupei României (intră în joc și echipe de „A”);

10 MARTIE: prima etapă a returului diviziei A;

28 APRILIE: meciul amical cu Iugoslavia, la Belgrad.

Este tot ce-i sigur la ora actuală dintr-un calendar care, la drept vorbind, trebuia știut, în forma lui definitivă, încă de la sfîrșitul anului trecut, astfel încît echipele să-și poată începe pregătirile după o planificare în raport cu programul returului. Nu mai insistăm asupra importanței pe care o are publicarea la timp a unui program pentru desfășurarea instruirii jucătorilor. Nu-i suficient să se cunoască data începerii sezonului oficial; echipele trebuie să cunoască dinaintea inaugurării pregătirilor întregul program pentru că — și acest lucru vrem să-l subliniem — în funcție de el își pot planifica să atingă forma maximă în anumite perioade, considerate ca foarte importante pentru poziția lor în clasament.

De aceea considerăm neadmisibil faptul că federația N-A DEFINITIVAT SI PUBLICAT IN TIMP UTIL CALENDARUL COMPETIȚIONAL.

Aprecieri rămîine neschimbate chiar dacă ne-am referi la faptul că programul intern este strins legat de cel internațional, că datele etapelor de campionat se stabilesc (și e bine că se procedează astfel) în raport cu cele ale jocurilor reprezentative. Dar, dacă nici acest calendar nu-i definitivat, vina este tot a federației, care dovedește lipsă de prevedere și operativitate, de spirit gospodăresc. Constatarea nu-i nouă. Și în trecut federația noastră a lucrat în asalt în această privință, alcătuiindu-și calendarul internațional în ultimul moment, găsindu-și greu adversari pentru că, de regulă, federațiile străine au... prostul obicei de a-și pune la punct cu mult timp înainte programul pentru anul următor. Povestea se repetă, cum se vede, și pentru noi va fi greu să ne îmbogățim cit de cit calendarul acum cînd marea majoritate a federațiilor europene, avînd asigurate meciurile pe 1968, sînt preocupate de cele din 1969 și 1970...

În momentul de față avem sigură o singură partidă internațională, cea menționată mai sus: cu Iugoslavia la 28 aprilie (inițial fixată la 8 mai și apoi deversată la cererea forului iugoslav). S-ar putea ca această întîlnire să devină triplă, la propunerea federației noastre, adică să se confrunte și echipele de tineret și juniori. În rest...

Meciul cu Brazilia, anunțat pentru 26 iunie la București este

incert. El este acceptat de noi în principiu dar n-a fost încă confirmat. Se pare că mai sînt discuții în legătură cu unele detalii de organizare. Este cazul însă, ca federația noastră să insiste pentru perfectarea unui asemenea meci. Sînt și alte țări care ar dori să-i găzduiască pe vesțiții fotbalisti brazilieni. Forul iugoslav, de pildă, după cum anunță ziarul „Fotbal” din Zagreb, speră să angajeze un meci cu Brazilia, în cadrul turneului acestora în Europa. Dar, cum fotbalistii sud-americani nu vin decît pentru 4 jocuri pe continentul nostru, să nu cumva să renunțe, la unul din cele anunțate, iar acesta să fie tocmai cel cu reprezentativa noastră...

Cum se vede, calendarul internațional se prezintă foarte sărac și nu vedem cum s-ar mai putea acoperi strictul necesar (2-3 meciuri pe sezon) în acest an, afară de eventualitatea vreunei oferte de ultimă oră. Dar se poate baza un calendar pe ceea ce poate să „pice”? Desigur că nu și iată de ce se impune o schimbare în felul de a fi tratată problema calendarului internațional, de ce ESTE NECESARĂ MAI MULTĂ GRIJĂ, MAI MULTĂ OPERATIVITATE.

Perspectivile activității internaționale a echipelor de club sînt și mai restrînse. E drept că în această privință există dificultăți (și în primul rînd faptul că diferitele campionate naționale au loc la date diverse). Totuși se poate face ceva mai mult în acest domeniu, foarte important pentru că angrenează în activitatea internațională o masă mai largă de jucători decît progra-

mul loturilor reprezentative, afectat îndeobște unui număr restrîns de jucători și de multe ori aceeași. Cunoșcîndu-se rolul stimulator al meciurilor internaționale, în special pentru tinerii jucători, este în interesul fotbalului nostru să se asigure echipelor de club un program stabil și bogat, folosindu-se în acest scop zile din mijlocul săptămîinii.

În plus — și facem această sugestie — federația noastră ar putea organiza o serie de jocuri intercluburi în zilele în care evoluează reprezentativa sau reprezentativele. De pildă, la 28 aprilie ar putea fi perfectate cît mai multe întîlniri între echipele noastre și iugoslave din prima divizie, la noi și în deplasare, eventual în cadrul unor turnee de cîte 2-3 jocuri, programate înainte, în ziua și după partida Iugoslavia-România. Ar fi foarte interesant și, mai ales, foarte util pentru formațiile noastre de club din diferite centre.

In sfîrșit, am fi dorit ca la vestile despre începerea, cu mult elan, a pregătirilor echipelor pentru retur să adăugăm și pe cele referitoare la punerea în aplicare a măsurilor impuse de cerințele fotbalului nostru și în special de pretențiile față de el, și menite să-i impulsioneze activitatea, determinînd în bună măsură progresele dorite. Au fost îndelung studiate și apoi preconizate o serie de măsuri privind: așezarea echipelor pe noi baze organizatorice, administrative și financiare; reglementarea precisă și riguroasă a raporturilor cluburi-jucători; stabilirea viitorului sistem competițional (și anunțarea lui din timp, acum înainte de retur); reînființarea campionatului de tineret; statutul federației; într-un cuvînt probleme de rezolvat în primă urgență. Dar, nici în această privință nu sîntem în măsură să aducem vreo noutate. Încă se mai discută și, normal, TRECEREA LA FAPTE ÎNȚIRZIE. Timpul însă trece, nu așteaptă și, mai ales, nu iartă. Fotbalul nostru a mai traversat asemenea perioade de stagnare și tergiversări în aplicarea măsurilor considerate ca potrivite pentru a-l scoate din impas au făcut să se piardă ani buni de lucru, efectul fiind accentuarea rămînerii sale în urmă. Greșeala nu trebuie repetată. Biroul federal trebuie să treacă de îndată la acțiune, acum, dacă vrea să facă ceva pentru fotbal. Nu-i timp de pierdut. El trebuie să acționeze mai ferm și mai insistent în direcția aplicării cit mai urgente a măsurilor necesare îmbunătățirii activității fotbalistice.

Faptele trebuie să ia locul discuțiilor.

Petre GAȚU

S-a supărat văcarul pe sat...

În sfîrșit, de-acum putem fi liniștiți...

Ce trebuie să facem pentru a avea un fotbal mai bun nu știm încă, dar știm esențialul, știm adică „De ce rămîinem niereu în urmă”. A picat, ca un salvator „deus ex machina”, antrenorul Colea Vilcov și ne-a deschis capetele, prin articolul său din ziarul „Sportul” de duminică 7 ianuarie.

Ei bine, rămîinem în urmă, nici mai mult nici mai puțin decît pentru faptul că la ancheta privind desemnarea celui mai bun jucător al anului trecut, primul loc i-a revenit lui Dobrin (!?). Pe un sfert din articolul său, antrenorul Colea Vilcov tună și fulgeră împotriva lui Dobrin, împotriva „foștilor tehnicieni de la conducerea federației”), împotriva întregii preese de specialitate, împotriva antrenorilor de Divizia A și — implicit, deși n-o spune expres — împotriva miilor de cititori ai revistei „Fotbal” care au îndrăznit să spună că le-a plăcut cum a jucat Dobrin în 1967 și i-au dat votul.

Dar nu numai atît!

Autorul articolului, simțind probabil nevoia tehnizării epocalului său articol inventează niște criterii pentru calificarea jucătorului de clasă, pe care le sistematizează savant și le numește didactic și — după fiecare număr și enunțare — bagă și cite o paranteză în care decretează profesoral: 1. Dobrin nu o are, 2. La Dobrin lipsește, 3. Dobrin nu le are nici pe acestea.

Una peste alta, Dobrin n-are nici o calitate, nici un merit, este un „zero absolut”. Și atunci, voi, antrenori care l-ați băgat de 7 ori în echipa națională în acest an; voi, ziaristi care i-ați dat note mari la meciurile de campionat, voi cei 11 antrenori de divizia A care i-ați scris numele pe buletinele de anchetă, voi spectatori care l-ați aplaudat, voi toți sinteti niște orbi și niște ignoranți. V-a plăcut în 1967, în întreg fotbalul românesc, un jucător care nu e nici Pele, nici Eusebio, nici Law, nici Mazzola, singurii crediți, în clasificarea lui Colea Vilcov, cu note de trecere și la punctul 1 și la 2 și la 3!**)

„Și atunci, cum de a fost decretat Dobrin jucătorul nr. 1 al anului?” — se întreabă indignat Colea Vilcov...

Cu alte cuvinte, îi avem noi pe alții; niște Pele și niște Eusebio; pe care i-am sacrificat și i-am năpăstuit de dragul lui Dobrin, că piteșteanul e prieten cu 44 de ziaristi, cu 11 antrenori de la 11 echipe de Divizia A și cu iubitorii de fotbal de la care a primit 3516 puncte...

Dar, la urma urmei, n-am înțeles un lucru: antrenorul C.V. e supărat că a ieșit primul Dobrin (și nu un alt jucător) sau — ceea ce de fapt l-ar onora — că cel mai bun jucător al nostru pe 1967 nu e de clasa lui Pele sau Eusebio? Articolul său din „Sportul” are meritul esențial consemnat în primele noastre rînduri, dar lasă neelucidată această întrebare...

Ei bine, tovarășe Vilcov, îți facem o zguduitoare mărturisire: și nouă ne pare rău că Dobrin nu e Pele sau Eusebio. Dar ce putem face, din moment ce în anul 1964, cînd te-ai întors dumneață din concediul de 18 zile petrecut în Cehoslovacia și cînd i-ai făcut președintelui F.R.F. de pe atunci extraordinara comunicare că „avem jucători tineri mai talentați decît au cehii”, fostul președinte a făcut greșeala (pentru care, sîntem siguri, se căiește) de a nu-ți încredința pe loc, dumitale, conducerea fotbalului românesc?... Iată, plătim cu totii, acum, acea eroare fundamentală și azi trebuie să ne mulțumim... cu Dobrin, care nu răspunde prezent nici la punctul 1, nici la punctul 2, nici la punctul 3 din chestionarul dumitale.

Ei, hai, tovarășe Vilcov, fii mai indulgent. Înțelege și dumneață proverbul cu „chiorul în țara orbilor” și fă-i lui Dobrin și tuturor celor nepricepuți și neajutorati care-l apreciază cit de cit, o mică concesie.

Și iartă tot satul care te-a supărat, iartă-ne în primul rînd pe noi care n-am falsificat rezultatul anchetei ci am publicat riguros exact bilanțul cifric al opiniilor exprimate.

Știm acum ce ar fi trebuit să facem! Ar fi trebuit ca, după ce am totalizat voturile, să-ți comunicăm dumitale rezultatul, să te întrebăm dacă ești de acord și — cum nu ești de acord cu Dobrin — să-l ștergem dintr-un condei și să anulăm ancheta.

În orice caz, credem că Dobrin îți e recunoscător măcar pentru cele cîteva rînduri de bunăvoință în care spui că „în toamna trecută... antrenorii echipei F.C. Argeș... i-au creat posibilități mari să-și manifeste talentul și unele calități”. Și în continuare: „Dobrin a reușit să recîștige o situație ce părea definitiv pierdută”***)

După ce am citit, în redacție, fulminantul articol al specialistului C. V. ne-am întrebat ce l-a determinat să ia această poziție, de ce atîta înverșunare?

Oare, C. V. are ceva cu Dobrin?

Oare, are el ceva cu argeșenii, în general?

Oare vrea să se răfuiească cu colegii care au posturi la echipe de divizia A și cu ziaristii, care de la un timp nu prea îi mai publică traduceri?

Am ajuns însă la concluzia că nu e vorba de nici una din aceste supoziții și că antrenorul Vilcov, înrăit de anonimatul în care plutește de cîteva buni anșori, s-a decis să spargă plafonul mediocrității și că singura cale care i s-a părut accesibilă ar fi originalitatea cu orice preț.

Ne bucurăm că-l putem ajuta, popularizîndu-i ideile, chiar dacă pentru aceasta sacrificăm un spațiu pe care n-avem dificultăți în a-l acoperi...

Radu URZICEANU

*) Cit e de dezinformant antrenorul Vilcov se vede și din faptul că el afirmă că alegerea celui mai bun fotbalist al anului s-a făcut cu consultarea „foștilor tehnicieni de la conducerea federației” (!?). Noi nu ne amintim să fi existat și acest criteriu. Sau antrenorul C. V. găsește că n-ar fi în ton cu moda dacă n-ar arunca niște vorbulețe și la adresa fostei federații...

**) Pentru lămurire. La punctul 1, C. V. pune „o mare capacitate de manevră”, la 2 „simț colectiv” și la 3 „calități morale și de voință”. Acestea sînt — după tehnicianul neînțeles — singurele criterii ale clasei jucătorului. Să terminăm, deci, cu basmul talentului, al tehnicii individuale, cu simțul tactic în teren etc.

*** Curioasă optică de specialist! Situația „definitiv pierdută” a lui Dobrin apărea cînd piteșteanul nu împlinise încă 20 de ani...

****) În activitatea sa de antrenor, G. Vilcov n-a scos nici o performanță cu echipele antrenate și nici n-a creat niscui jucători de clasă.

(Continuare în pag. 6-7)

PROBLEME TEHNICE ACTUALE

în discuția antrenorilor, la cursul de la Snagov

Obșnuitul curs de perfecționare a antrenorilor organizat de F. R. Fotbal în fiecare vacanță fotbalistică de vară sau de iarnă, a început — în sfîrșit — marți, la Snagov. Spunem în sfîrșit pentru că, programat inițial pentru mijlocul săptămîinii trecute, el n-a putut fi deschis nici luni, după cum se stabilise ulterior, din cauza viscolului care a făcut ca o parte dintre antrenori și dintre lectori să nu poată ajunge la Snagov. Din această cauză, ca și a faptului că antrenorul englez Roy Meads, anunțase că nu mai poate veni din cauza unei epidemii de gripă ce bîntuie în insulele britanice, lipsește, programul a fost din nou restructurat.

Și astfel, în loc de o consfățuire care să dureze două zile și un curs propriu-zis de șapte zile, s-a ajuns la un „mixtum compositum” de cinci zile în care vor fi prezentate o serie de referate și se vor ține cîteva lecții practice.

Nu știm care va fi eficiența reală a acestor lecții și referate, dacă ținem seama că o serie de antrenori ai echipelor din prima divizie, aflate la începutul perioadei de pregătire, nu pot fi prezenți.

Absent este, de altfel, și directorul tehnic al federației — cel ce avea menirea, în mod normal — să dirijeze acest curs de perfecționare. Oare nu ar fi fost mai bine ca această întrunire a antrenorilor — deo-

sebit de utilă datorită schimbului de experiență și prezentării noutăților survenite pe plan mondial — să fi avut loc mai devreme și anume imediat după ce echipele au luat vacanță?

Cu toate astea, față de cursurile anterioare, cel ce se desfășoară în aceste zile la Snagov prezintă cîteva puncte noi, de atracție, din care antrenorii noștri de fotbal pot trage învățăminte prețioase. Astfel, ei îl vor asculta pe multiplul campion olimpic, mondial și european, Aurel Vernescu. El le va povesti acestora despre antrenamentele sale încercate, care i-au adus, în final, atîtea satisfacții și din care atît antrenorii de fotbal cit și jucătorii au atîtea de în-

vățat privind, în special, interesul pentru o cit mai bună prezentare la competiții. Apoi, prof. Ion Kunst-Ghermănescu, secretar al C.N.E.F.S., va împărtăși din experiența sa de antrenor al echipei naționale masculine de handbal, de două ori campioană a lumii. Va mai lua cuvîntul prof. Ion Corneanu. El va înfățișa ascultătorilor aspecte din pregătirile lotului național de lupte. Toate acestea, în completarea expunerii tov. dr. în științe pedagogice Emil Ghibu, vicepreședinte al C.N.E.F.S., care a susținut în fața celor aproape 80 de antrenori și metodiști un referat intitulat „Din

(Continuare în pag. 6-7)

Graficul performanțelor formației mureșene A.S.A. arc, ca punct de plecare, locul III—VI, pentru ca apoi săgeata să urce uimitor până la locul I (excepțional pentru o debutantă în „A”) ca să se... fringă, în continuare, de câteva ori și, în final, să se cumințească: locul VIII. De aci, dilema: care este valoarea echipei, cea determinată de locul I, deținut câteva etape în șir, sau aceea din final?

Din fericire, oameni cu simțul proporțiilor, cei mai mulți dintre cei cu care am discutat în orașul de pe malurile Mureșului, au opinat că locul ocupat, în clasament, este conform cu valoarea (actuală) a echipei.

„UCENICIA”

O exprimare plastică și deosebit de nimerită privind cauza rezultatelor contradictorii realizate de A.S.A. Mureșul în primele 13 etape ale campionatului a fost aceea a tov. Gh. Pintilie, unul dintre conducătorii echipei: „Acest tur a fost ucenicia echipei noastre”.

Între-adevăr, ținând seama de faptul că, în fond, „11”-le este foarte puțin schimbat față de cel ce a evoluat în divizia B, că acest tur a însemnat, mai mult, un prilej de îmbogățire a experienței atât a conducătorii asociației, cit și a antrenorului (ca să nu mai amintim de fotbalistii înșiși), că nu s-au cunoscut posibilitățile jucătorilor față de Divizia A (cerințele fiind mult mai mari decît la B), că antrenamentele n-au fost (poate) suficient de tari, de dure (înlănțuire de idei logică: fragilitatea oamenilor, ilustrată prin numărul foarte mare de accidentați — Solyom, Bay, Bartok, Czako, Ciutac, Lungu) ca și, în sfîrșit, de valoarea modestă a celor mai mulți dintre jucători, pe drept cuvînt se poate spune că turul campionatului a fost, pentru A.S.A. Mureșul, cu adevărat o perioadă de ucenicie, de acumulări. O perioadă care, bine folosită, adică trăgîndu-se concluziile cele mai bune, cele mai reale, să ofere echipei posibilitatea unui salt calitativ în a doua parte a campionatului.

Cum rămîne însă cu locul I, ocupat efemer în clasament? El a fost rezultatul a două elemente: elementul surpriză (potențialul formației mureșene era necunoscut de celelalte „team”-uri din divizie — risipa de energie caracteristică unei echipe tinere, care „vine”, care-și simte singele fierbînd, dornică să dovedească oricui că promovarea nu a fost întîmplătoare). Au venit, însă, înfrîngerile din meciurile cu Progresul (în deplasare) și, mai ales, cu Rapid (acasă) pentru ca echipa să se clatine, dar, totodată, să și învețe. Și, cu toate că l-a pierdut, Bone socotește meciul disputat în compania feroviarilor bucureșteni, drept unul dintre cele mai bune ale echipei sale. „De-abia de prin etapele IV—V, spune tot Bone, ne-am stabilizat, ne-am pus pe picioare ca echipă”.

ANTRENORUL PROPUNE, JUCĂTORUL DISPUNE!

La vremea sa fotbalist sobru, disciplinat tactic, cu o deosebită putere de intuiție, Tiberiu Bone a căutat să imprime echipei (la care a debutat ca antrenor) același stil de joc. Numai că WM-ul aplicat, pe vremuri de C.C.A., acum e depășit. Și, atunci, Bone s-a îndreptat spre 1—4—3—3, fără „libero”, cu tentă ofensivă. Normal, pentru că dispunea, în atac, de un pătrunzător ca Pavlovici, de un artiler ca Raksi și de extreme iuși — Lungu și Siko, în timp ce Dumitriu III din linia de mijloc, reprezenta, prin forța și puterea șutului său, un real pericol pentru orice portar.

Adept al fotbalului spectaculos, cu caracter ofensiv, cu o vie circulație a mingii, Bone a încercat, deci, să canalizeze „trupa” sa către un astfel de joc. Ca urmare, nici în deplasare A.S.A. Mureșul nu a pus accent pe apărare. Cu două excepții: meciurile de la Craiova (0—1) și Brașov (0—1) pe care, însă, nu numai că le-a pierdut, dar nici măcar n-a marcat vreun gol!

Dar, indicațiile sale jucătorii nu le-au ascultat de cele mai multe ori, cu toate că le puseseră în practică în orele de antrenament. Echipei i-a lipsit, deci, tocmai esen-

țialul, tocmai ceea ce-l caracteriza pe Bone: disciplina tactică. Cu alte cuvinte, cei 11 au căutat să rezolve totul în funcție de fază, după capul lor, fără să subordoneze jocul lor INTERESELOR ECHIPEI, fără să joace simplu (nu simplist!). De multe ori s-au complicat inutil, fie pentru a ieși în evidență (exemplu: Pavlovici; Czako — driblinguri inutile, cu toate că un fundaș trebuia să fie sobru), fie pentru... distracție (ex.: Micu), fie pentru a-i răspunde adversarului la un dribling reușit al acestuia (ex.: Dumitriu III, Pavlovici). De fiecare dată neglijînd cerința reală a fazei respective.

Toate adunate, dau un minus de câteva puncte!

„CUM? NICI AICI NU POT JUCA?”

Între cei 24 de jucători de care se leagă speranțele mureșenilor (și pe care vi-i prezentăm în chenarul alăturat) sînt diferențe de valoare destul de mari. Există cîțiva jucători cu experiență, de la care ceilalți, mai tineri, pot învăța mul-

te (și lucruri bune dar, din păcate, și altele mai puțin bune).

Cel care trăiește a doua tinerețe sportivă, strategul echipei, este Raksi, jucător complet. După el ar trebui să-l trecem pe Pavlovici, dar n-o facem decît pentru a arăta ca acest băiat simpatic și fotbalist talentat, continuă să fie același jucător dezordonat (și pe teren, și în viața de toate zilele), care-și dă cuvîntul azi, pentru a și-l călca mîine, pe care nu se poate pune bază, care era păstrat în echipă numai pentru... a executa eventualele penalități! Și care, în sfîrșit, din copilul adulat al Tg. Mureșului, a devenit, acum, prilej de sfadă. De altfel, în acest tur de campionat a avut randamentul cel mai scăzut de cînd joacă la A.S.A. Mureșul. Chiar și media notelor date de antrenor este 5,50. De ce? „Pentru că, ne spune T. Bone, s-a acumulat, în el, o lenie care nu-i dă voie să joace chiar dacă vrea. Pentru că el, citeodată, mai vrea. Dar azi, numai voința, ambiția și calitățile lui de finalizator, nu mai sînt suficiente. Nu poți să trăiești numai cu rezultatele trecutului”.

Necazuri destule îi face lui Bone și fostul său coleg de echipă Raksi,

cu toate că la A.S.A. Mureșul este socotit vicioara I. Să amintim doar de faptul că, la Craiova, Raksi a plecat direct din restaurant, după ce golise câteva... fiole!

În lotul formației se mai află și talentatul Micu, un produs al școlii mureșene de fotbal, și care, ca membru al formației bucureștene Steaua, a dovedit, chiar în puținele meciuri în care a apărut, realele sale calități. Revenit în orașul natal, Micu a continuat însă să nu joace, deși prezența sa în echipă ar fi fost salutară. Cauza, una singură, esențială însă: prietenia la toartă cu zeul Bachus! Din cauza ei, Micu nu a apărut în „11”-le în care ar fi putut fi senator de drept, decît de cinci ori. Faptul l-a supărat: „Cum? Nici aici nu pot juca?” Răspunsul lui Bone a fost blind, dar hotărît: „Alta timp cit nu te pregătești și nu pui ordine în viața ta particulară, nu vei îmbrăca tricoul nostru”.

Se cuvine să spunem câteva cuvinte și despre Dumitriu III, omul care vine, „catalizatorul” formației mureșene, cel care pe cit de repede a vrut să plece la Rapid, tot pe a atît de repede s-a reintegrat la A.S.A. Alături de acesta, Bay (un portar constant), Siko (cel mai disciplinat tactic), Czako (cu mari fluctuații de formă), Timpănarul (băiat bun, dar... cu lipsuri) și Toth (sobru și sigur) — alcătuiesc baza acestei formații.

TURUL

— O RAMPĂ DE LANSARE

Bazîndu-se pe experiența acumulată pînă acum, și pentru a realiza saltul de valoare preconizat (și dorit de toată lumea), A.S.A. Mureșul are datoria să depună eforturi mai mari pentru a îmbunătăți jocul în ansamblu. „Desigur, spunea T. Bone, dorim să devenim o echipă cit se poate de matură, cu un joc gîndit, legat și cit mai spectaculos. Vizăm și rezultatele, dar neapărat ne propunem ca, în retur, echipa să dovedească un plus de gîndire care să se reflecte în jocul ei”.

Îi dorim succes!

Mircea TUDORAN

PĂREREA SUPORTERILOR

Cînd A.S.A. joacă acasă, mureșenii iau cu asalt stadionul lor și cele 13.000 de locuri se dovedesc, de multe ori, neîncăpătoare. Ba, mai mult, în dorința lor de a-și ajuta echipa favorită, pe care de 10 ani n-au mai văzut-o jucînd în Divizia A, o încurajează cu atîta vigoare, încît „galeria” a ajuns s-o concureze pe cea craioveană.

Tocmai de aceea ne-am mirat aflînd că dintre acești suporteri doar unul singur a trimis redacției opinia sa asupra evoluției echipei. Este vorba de tov. ȘTEFAN BARABAȘ din Tg. Mureș, căruia (prescurtat) îi dăm cuvîntul: „A.S.A. putea ocupa un loc mai bun decît VIII, dar... Acest „dar” vrea să spună despre acele nemulțumiri pe care noi, suporterii, le avem și care, înălțurate, ar putea aduce echipa pe un loc mai bun. Astfel, de multe ori A.S.A. joacă slab, fără orientare (atît în atac, cit și în apărare), încearcă să suplinească prin forță deficiențele de ordin tehnic. Jucînd în forță își risipește resursele fizice și, de multe ori, spre sfîrșitul meciurilor o vedem dominată. Doar două exemple: la București, cu Progresul, am condus cu 1—0 la pauză, pentru ca să pierdem cu 4—1; acasă cu „U” Cluj am condus cu 3—0 dar, în final, am cîștigat foarte greu cu 3—2. Lipsa condiției fizice poate fi însă explicată și altfel: „prietenia” unora dintre jucători cu alcoolul! Astfel, despre Timpănaru se poate spune că este bun prieten de pahar cu Raksi și Pavlovici. Dovadă serile și nopțile pe care le petrec împreună în diverse localuri...”

Pe alți suporteri i-am căutat, noi. la Tg. Mureș. Iată opiniile lor:

MIHAI POP, salaviat: „Iubesc această echipă, ea este a noastră, a tuturor mureșenilor, n-am lipsit — acasă — de la nici unul din meciurile ei, iar în deplasare am însoțit-o cu gîndul, pentru că niciodată televiziunea nu ne-a oferit prilejul s-o vedem jucînd „afară”, cu toate că de două ori a evoluat și la București. Apoi, uneori, în presă se fac afirmații despre cheluri repetate ale unora dintre jucători. Faptele sînt vechi, s-a scris despre ele la timpul lor, de ce să fie mereu reluate?”

SIMION DEUTSCH, pensionar: „Locul opt este după părerea mea, sub posibilitățile echipei. Cu puțin noroc, se putea clasa și mai bine, dar pentru că echipa este tină, cred că are toate șansele ca în viitor să mai urce. Pentru aceasta însă, e de dorit ca și jucătorii să se preocupe de pregătirea lor individuală”.

Prof. AL. FODOR, directorul școlii generale nr. 4: „Rezultatul echipei, debutantă în prima divizie a țării, îl consider mulțumitor. Dacă am fi cîștigat toate meciurile jucate pe teren propriu, eram mai sus. Dar important — în acest campionat — nu e să fim primii, ci să rămînem în divizie, să se consolideze echipa pentru a putea ataca apoi unul din locurile fruntașe. Lucrul s-ar putea realiza conjugînd munca antrenorilor cu voința jucătorilor. Deci, în general, nu pot spune decît lucruri bune. În privința antrenorilor aș mai avea

ceva de adăugat: ar fi foarte bine dacă Ion Voinescu ar rămîne și el aici. Bone, mai blajîn din fire, s-ar completa de minune cu „nervul” lui Voinescu și, împreună, ar face lucruri frumoase”.

UN MEDIC, care nu a vrut să-și dea numele, ne-a spus: „Echipa noastră are câteva vedete — Pavlovici, Raksi, Dumitriu III — fără de care ar retrograda. Alături de ele mai există cîțiva jucători în formare (Czako, Timpănaru), împreună, alcătuiesc un schelet de o valoare destul de ridicată. Din păcate însă, „locurile goale” le ocupă jucători slabi, unii fără perspectivă. Deci acesta este primul motiv care ne-a adus pe locul opt. Al doilea: entuziasmul publicului nu este canalizat spre ceea ce ar trebui, în sensul de a sprijini echipa în mod eficient, nu numai făcînd „galerie”. Sînt o mulțime de oameni care ar vrea să devină susținători ai clubului. De ce nu sînt organizați? De ce nu ia ființă un club al susținătorilor formației mureșene?”

PORTARI

BAY Gheorghe, născut la 31. V.1941 la Satu Mare, 1,79 m.; 78 kg.; vine de la Minerul Baia Mare (1967); prezent în 10 meciuri.

SOLYOM Istvan, 25.XII.1942 la Tg. Mureș; 1,78 m.; 70 kg.; crescut la Mureșul Tg. Mureș; 5.

HLOPETCHI Constantin, 18. V.1947 la Turda; 1,76 m.; 70 kg.; Minerul Lupeni (1967).

FUNDAȘI

BARTOK Coloman, 5.VII. 1938, la Turda; 1,67 m.; 65 kg.; format la Mureșul Tg. Mureș (1964); 7.

BALAS Imre, 29. VII.1941, la Tg. Mureș; 1,73 m.; 74 kg.; crescut la Mureșul Tg. Mureș; 9.

TIMPANARU Nicolae, 7.V. 1945, la Cimpia Turzii; 1,82 m.; 75 kg.; crescut la Industria Sîrmei Cimpia Turzii, vine de la Steaua București (1966); 12.

CZAKO Ioan, 3.V.1941, com. Iuda Mare, reg. Cluj; 1,74 m.; 65 kg.; crescut la Mureșul Tg. Mureș; 13.

TOTH Francisc, 15.V.1942, com. Tileagd, reg. Crișana; 1,78 m.; 82 kg.; A.S. Cugir (1966); 8.

SRBU Romulus, 28.VI.1946, Fierbînt, reg. București; 1,82 m.; 78 kg.; Oltul Rm. Vlcea (1967).

STAIUCU Gheorghe, 18.XII. 1935, București; 1,79 m.; 78 kg.; Progresul București (1967).

SLEAM Ioan, 18.VI.1945, Tg. Lăpuș, reg. Maramureș; 1,68 m.; 65 kg.; Recoita Carei (1967); 2.

MIJLOCAȘI

DODU Adrian, 18.I.1945, com. Jidvei, Mureș-A.M.; 1,73 m.; 76 kg.; Minerul Lupeni (1965); 8.

CIUTAC Ladislau, 26.VII. 1942, Cristuru Secuiesc, R.M.A.M.; 1,69 m.; 67 kg.; Jiul Petroșani (1965); 6.

SIKO Arcadie, 2.V.1942, Sărmaș, Mureș-A.M.; 1,72 m.; 67 kg.; crescut la Mureșul Tg. Mureș; 13.

DUMITRIU (III) Dumitru, 19. XI.1945, București; 1,76 m.; 76 kg.; A.S.A. Sibiu (1965); 13.

FERENCZ Ștefan, 14.VIII. 1945, Dej; 1,70 m.; 64 kg.; Tractorul Brașov (1966); 2.

ATACANTI

LUNGU Constantin, 28.I.1945, București; 1,71 m.; 71 kg.; Clujeana (1965); 9.

PAVLOVICI Cornel, 2.IV. 1942, București; 1,77 m.; 83 kg.; Steaua (1966); 10.

RAKSI Gavrilă, 1.I.1938, Oradea; 1,67 m.; 65 kg.; Steaua (1967); 13.

MICU Ladislau, 11.VIII.1946, Tg. Mureș; 1,70 m.; 70 kg.; crescut la A.S.A. Tg. Mureș, vine de la Steaua (1966); 5.

LUCACI Ede, 13.I.1949, Roșița; 1,72 m.; 63 kg.; crescut la A.S.A. Tg. Mureș; 2.

DRAGOMIR Mihai, 19.III. 1946, Ploiești; 1,73 m.; 61 kg.; Flacăra Moreni (1966); 6.

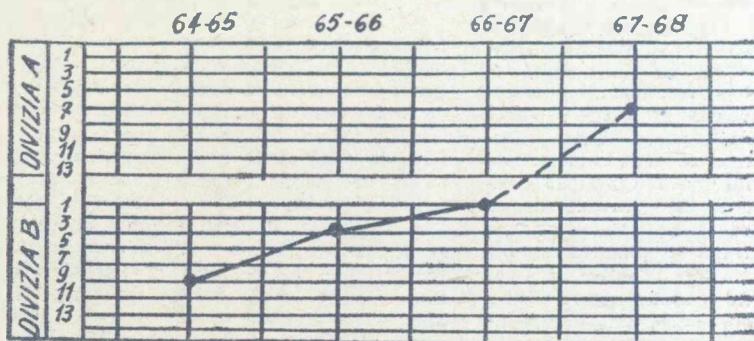
PLUGARU Constantin, 26.V. 1942, Birlad; 1,74 m.; 71 kg.; Universitatea Craiova (1967); 4.

CIUCU Lazăr, 28.IX.1947, com. Brăniștari, reg. București; 1,77 m.; 71 kg.; Progresul București (1967).

★

Rezultatele din prima jumătate a campionatului (în paranteză locurile ocupate în clasament). Deci:

A.S.A. Tg. Mureș cu: „U” Cluj 3—2 (acasă, locul III—VI); Steaua 2—1 (deplasare, locul I); Farul 1—1 (acasă, II); F.C. Argeș 3—1 (ac., I—II); Progresul 1—4 (d., III); Jiul 0—0 (ac., III); Rapid 0—1 (ac., V); U.T.A. 1—2 (d., VII); Petrolul 1—1 (d., VIII); Dinamo Bacău 2—1 (ac., VI); „U” Craiova 0—4 (d., IX); Dinamo București 2—1 (ac., VIII); Steagul roșu 0—1 (d., VIII).

A.S.A. în cele două campionate

Cam așa poate fi exprimat gros-modo bilanțul echipei Rapid în sezonul trecut, nemulțumirile nefiind altceva, pentru jucători și antrenori, decât NEREUȘITELE lor, iar pentru marea masă a suporteurilor acestei formații AMĂRĂCUNE, DEZILUZII. Toamna ce-nușie, scursă, cu firave scripuri de soare pe ulița rapidistă, a venit într-un moment când toată lumea aștepta de acum, după cistigarea TITLULUI DE CAMPIONI, împlinirea a noi și noi promisiuni. Găloanele cucerite trebuiau onorate cu apariții de prestigiu. Așa e de cind lumea. Dar s-a întâmplat altfel!

Știi prea bine cum a debutat a cincizecea ediție a campionatului. Cu lovitură de trăznet pentru feroviar (desigur nu numai pentru ei), ale căror gânduri se îndreptau spre botezul meciurilor din „Cupa campionilor europeni.” Nici o victorie acasă, după 7 etape și, paradoxal, 5 puncte cistigate în deplasare. Rapid, pur și simplu, s-a bălăbanit pe picioare, a mers dintr-o extremă în cealaltă. De la etapă la etapă evolua parcă cu totul altă echipă: cind aproape de certele ei posibilități, cind confuz în ciuda faptului că cei doi V.S. (Valentin Stănescu și Victor Stănculescu) apelau la formula standard care produsese „miracolul” dorit de aproape patru decenii și jumătate de la înființarea popularului club.

Amestec de înfumurare și ușurință cu o anume stare de neputință și irascibilitate nervoasă, toate acționind pe fondul unei destul de evidente oboșeli fizice și psihice — iată fața Rapidului toamnei 1967.

La un moment dat, alb-vișinii au lăsat campionatul pe planul lui, toată echipa îndreptându-și atenția spre întâlnirile internaționale care o așteptau în C.C.E. Mare greșeală, întrucât etalonul pregătirii și al calității jocurilor trebuiau să fie în primul rând jocurile din campionatul divizionar. De altfel cele patru întâlniri disputate în C.C.E. nu au făcut altceva decât să reliefeze într-un fel starea de spirit rapidistă. La Plovdiv, giuleștenii au jucat slab cu Trakia și au pierdut; returul la București a fost însă memorabil — 120 minute de joc îndrăcit, fără menajamente. Cu Juventus s-a întâmplat invers: la Torino au jucat bine și n-au primit decât un gol care anunța o mare performanță — calificarea primei echipe românești în sferturile de finală ale acestei competiții de prestigiu. După cum se știe, iubitorii fotbalului din țara noastră n-au avut parte însă de o asemenea bucurie. Lipsa de luciditate, jocul neașteptat de slab al unora dintre jucători (Dumitriu II, mai ales, Jamaischi, Dinu etc), nervii care au pus stăpînire pe toată echipa i-au făcut pe feroviar neputincios în fața dirzei echipe juventiste.

Cu această partidă și cu eșecul de la Craiova, bucoreștii încheiau absolut, nu prea onorabil, toate socotelile sezonului rece. Nu prea onorabil deoarece Rapid a pierdut pe teren propriu nu mai puțin de 9 puncte, fenomen rar întâlnit în palmaresul unei echipe divizionare A. Nici măcar noile promovate nu-și permit să facă o asemenea risipă de puncte.

O anchetă fulger printre actorii gazonului: „CARE E MOTIVUL NEREUȘITELOR ECHIPEI?”

Desigur că la analiza activității unei echipe, de un real folos sînt și părerile jucătorilor. În fond, ei sînt interpreții principali ai rolurilor și opiniile lor, mai mult sau mai puțin obiective, pot să devină firul conducător în cercetarea unor anumite stări de lucruri. La întrebarea „Care-i motivul nereușitelor echipei?” au răspuns telegrafic:

Motroc: Starea de euforie care ne-a cuprins după cistigarea titlului, automulțumirea, ușurința în tratarea jocurilor.

Năsturescu: Am simțit oboseala în picioare; în atac toate echipele știu cum jucăm.

Lupescu: Oboseala psihică, automulțumirea.

Ionescu: Titlul ne-a înfumurat puțin; prea multe greșeli personale.

Greavu: Oboseala nervoasă, lot restrîns, din care motiv unii au căpătat o anumită uzură.

Jamaischi: Obosiți psihic, suprasolicitare unora.

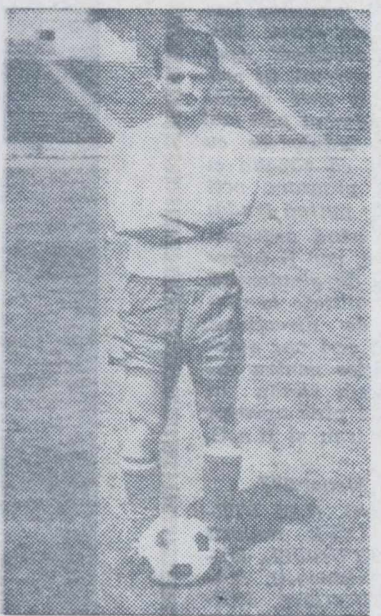
Răducanu: Cind jucăm acasă sintem prea siguri de noi.

Codreanu: Se simțea nevoia unui concediu; nu știm să ne descurcăm în fața apărărilor aglomerate.

Dumitriu II: Vacanța insuficientă; de aici starea de nervozitate; nouă, atacanților, nu ne convin apărățile betonate.

Motivări și motivări, multe din ele plauzibile.

De acord cu ele, dar despre afittea altele nici un cuvînt. Și, slavă domnului, se mai găsea cîte ceva de spus. Poate că Jamaischi era dator cu un răspuns referitor la viața particulară dezordonată pe care o duce uneori și care, implicit, afectează randamentul său în echipă; Răducanu ar fi trebuit să vorbească de neseriozitatea sa la antrenamente și jocuri; din partea lui Dumitriu II așteptam ca el să dea tonul unei autocritici cu privire la cum și cît se pregătesc la antrenamente, cit și cum muncește în timpul jocului. Dar el s-a limitat să ne aducă aminte că mai mereu a fost accidentat. Dar, oare, această fragilitate nu este cumva o consecință a „menajării” la antrenamente? În sfîrșit, unii puteau să se refere și la un alt aspect foarte important — este vorba de spiritul de colegialitate, de respect și prietenie, care dă sudura sufletească unei echipe, îi dă lăria necesară atingerii unui obiectiv sau depășirii unui punct critic. Jucătorii rapidiști au făcut dovada că pot fi ca o familie. Altfel n-ar fi putut să insiste, cu ațita tenacitate, patru ani și ceva pînă cind au cistigat titlul de campioni. Dar în toamnă s-a înregistrat, cu diferite prilejuri, o atmosferă rece între unii jucători, ba au ajuns să se apostrofaze pe terenul de joc sau să se insulte reciproc pentru te miri ce greșeli.

Ion Ionescu, jucătorul care s-a evidențiat în prima parte a campionatului.

Urmarea: disciplina de joc a slăbit iar coeziunea echipei în ansamblu a fost zdruncinată, în folosul adversarului.

Toate acestea îndeamnă la reflecții din partea tuturor factorilor începînd cu jucătorii și pînă la conducerea secției și a clubului.

„BLITZ — DIALOG” CU VALENTIN STĂNESCU

— Cum apreciezi turul parcurs de echipă?

— Nesatisfăcător! Cea mai mare deziluzie, firește, e ratarea calificării în sferturile de finală ale C.C.E.

— Motivul nemulțumirilor?

— Supercalitatea, lipsa de seriozitate, viața nesportivă a unor jucători, lot restrîns, forma necorespunzătoare etc, etc.

— Cei mai buni jucători ai turului?

— Motroc, Ionescu. Restul n-au depășit media notei de 6.

— Speranțe?

— Putem să depășim punctul critic în care ne aflăm. Am mai

demonstrat-o și altă dată. Dorim din inimă să contribuim la creșterea calitativă a fotbalului nostru dar aceasta este implicit condiționată de niste deziderate arzătoare vehiculate mult în presă: transformările de structură organizatorică privind înființarea cluburilor de fotbal, încheierea contractelor cu jucătorii ș.a.m.d.

CITEVA APRECIERI ASUPRA JOCULUI COMPARTIMENTELOR.

1. APĂRAREA: Cu mici excepții, n-a mai fost punctul forte al echipei. Destule ezitări și greșeli de marcaj și plasament. În turul campionatului trecut ea a primit 11 goluri, iar acum 17. Numai Motroc și oarecum Greavu au fost pe linia normală de plutire. Dan, excesiv de nervos și impulsiv antrenînd în acest virtel întreaga echipă. Lupescu sub nivelul la care s-a consacrat în echipă. Parcă a devenit și el irascibil.

2. MIJLOCAȘII: În mare parte, nereușitele echipei sînt o consecință a jocului la mijlocul terenului. Pase greșite cu nemiluita acțiunile de atac sînt prea lent concepute și oarecum după un anumit tipic deja cunoscut. De exemplu Dinu îl caută mereu pe Dumitriu și viceversa, sau Jamaischi pe Ionescu și viceversa. Schematismul acesta în jocul mijlocașilor nu poate în nici un caz să determine apariția unor elemente noi-surpriză în atac și ca atare adversarul nu-și face prea multe probleme în apărare.

3. ATACUL: Eficacitatea lui este în vizibilă scădere. Un singur indiciu grăitor: înaintașii centrali au marcat în 13 meciuri doar 8 goluri (cîte 4 de fiecare), în timp ce în turul campionatului trecut numai Ion Ionescu avea la activ douăsprezece goluri, din cele douăzeci realizate de echipă.

Secretul „cuplului” a fost total elucidat astfel că Rapid a contat mai mult pe acțiunile luate pe

Anul acesta, echipa feroviară va sărbători patru decenii și jumătate de la înființarea sa. Ea se numără printre cele mai vechi frumuse ale fotbalului românesc, legată prin mii de fire de cartierul de la Podul Grant. În cartea de onoare a clubului sînt înscrise sumedenie de fapte și evenimente care marchează succint drumul parcurs de giuleșteni, față de cele mai importante:

● O serie de jucători de valoare au apărut culorile clubului de-a lungul anilor. Iată-i pe cei mai cunoscuți dintre ei: Roblec, Svetovschii, Boros, Wetzer II și III, Roșculeț, Auer, Barațki, S. pos, Vintilă, Rășinaru, Dan Gavrilăscu, Bogdan, Negru, Petrica Rădulescu, Lengheriu, Sîrbă, Mihăilescu, Ghibrișan, Photo, M. Tănăsescu, Lungu, Urechian, Costea, Mari, Apolzan, Fr. Zavoda, Suru, Marian, V. Stănescu, Macri.

● Au antrenat echipa: Auer, Barațki, Markos, Seeinbach, Braun, Ronay, Lengheriu, Roșculeț, Taciuc, Ghibrișan, Mihăilescu, Urechian, Marian.

● „Epoca de aur” a Rapidului (1936-1962), cind a cistigat de 7 ori „Cupa României” — de 4 ori consecutiv.

● Feroviarul au fost prezenti în toate edițiile diviziei A, cu excepția anilor 1952 și 1953, cind au jucat în B.

● Participări în competiții internaționale: „Cupa europeană centrală”, „Cupa Balcanică” (pe care a cistigat-o odată), Campionatul internațional feroviar (USIF — anul acesta a ajuns în finală) și „Cupa campionilor europeni”.

● Clubul dispune de un stadion cu o capacitate de 18.000 locuri, cu un teren gazonat și de un alt teren cu zgură; are 4 echipe de juniori și 176 de pitici, de pregătirea cărora se ocupă antrenorii Costea, Mihăilescu, Sococ, Macri, Belizna, Matei și Cristescu.

● Adresa clubului: Calea Giulești — telefon 17.03.00.

cont propriu și în acest caz procentul de periculozitate la poartă a fost infim. Aportul extremelor insuficient de palpabil. „Cărăușii” au oboșit.

ATENȚIE LA REZERVE!

Dacă nu mă înșel, cindva s-a mai atras atenția asupra unor consecințe ale dezinteresului față de schimbul de mîine al echipei. Este un mare succes că de 4 ani și jumătate Rapidul a folosit, cu puține excepții, același lot de jucători. Stabilitatea a determinat cistigarea titlului, dar tot ea poate să influențeze negativ evoluțiile viitoare ale echipei. Oamenii sînt oameni; anii încep să-și pună pecetea pe mișcările din teren; perioadele de oboseală datorită suprasolicităților se simt acut. Antrenorii trebuie să fie mai curajoși în promovarea tinerelor talente. Nu de alta dar Rapid ar putea fi și ea în postura critică, zbuciumată, de tonări și încercări prin care a trecut Steaua sau prin care Dinamo trece la ora actuală. Și atunci va fi destul de greu să restabilești

echilibrul pierdut. Cind te bazezi pe ceva precis, șocul este foarte ușor suportabil, dar dacă nu ești în posesia valorilor concrete ale jucătorilor pentru că i-ai ținut pe tușă, cum te descurci?

Se pare că cei doi antrenori ai echipei vor înțelege mai bine acest imperativ în anul care a început. La prima sedință de antrenament a anului, jucătorilor li s-a spus franc: principiul nostru călăuzitor în retur va fi de declin — cel mai bun va fi preferat în echipă, indiferent cine va fi.

Rezervele își dădeau coate (Bungău, Neagu, Ștefan, Costea Bădoi, Petreanu, Dumitru și alții).

Stelian TRANDAFIRESCU

LOTUL ECHIPEI

Necula RĂDUCANU: născut în comuna Vlădeni, raionul Fetești regiunea București, 1946; are 1,89 m, 89 kg, provine de la echipa bucoreșteană Flacăra roșie. A jucat o dată în echipa națională A.

Marin ANDREI: Tirgoviste, 1940; 1,80 m; 76 kg; Metalul Tirgoviste. A jucat de 3 ori în echipa națională A.

Nicolae LUPESCU: București, 1940, 1,78 m, 72 kg, Flacăra roșie București. A jucat un meci în echipa națională A.

Ion MOTROC: București, 1937, 1,76 m, 72 kg, de la echipa de juniori a Rapidului, a jucat apoi la C.P.C.S. și Dinamo București. A făcut parte de 2 ori din echipa națională A.

Dan COE: București, 1941, 1,83 m, 82 kg, echipa de juniori a Rapidului. Este maestru al sportului și a jucat de 30 de ori în echipa națională A.

Ilie GREAVU: Sibiu, 1937, 1,65 m, 64 kg. A jucat la Locomotiva Sibiu și C.P.C.S. Este maestru al sportului și a făcut parte de 19 ori din echipa națională A.

Constantin DINU: București, 1943, 1,66 m, 62 kg, de la echipa de juniori a Rapidului.

Constantin JAMAISCHI: com. Călinești-Argeș, 1945, 1,78 m, 75 kg. A jucat la Fălticeni, Dinamo Bacău și Vitorul București.

Constantin NASTURESU: Giurgiu, 1940, 1,65 m, 66 kg. A jucat la Dunărea Giurgiu și C.F.R. Roșiori. De 3 ori internațional A.

Emil DUMITRIU: București, 1942, 1,73 m, 64 kg. A jucat în echipa de juniori a Rapidului, la C.P.C.S., Minerul Lupeni și Vitorul București. Are la activ 4 meciuri în echipa națională A.

Teofil CODREANU: București, 1941, 1,70 m, 66 kg. A jucat la Steaua (juniori) și TAROM; o singură dată în echipa națională A.

Ion IONESCU: București, 1938, 1,74 m, 71 kg. A jucat la TAROM și Știința București. Este maestru al sportului, 21 prezențe în echipa națională A.

Vasile ȘTEFAN: București, 1948, 1,72 m, 70 kg, de la echipa de juniori a Rapidului.

Alexandru NEAGU: București, 1948, 1,76 m, 65 kg, de la echipa de juniori a Rapidului.

Savu COSTEA: București, 1947, 1,77 m, 69 kg, de la echipa de juniori a Rapidului.

Ion POP: București, 1947, 1,70 m, 66 kg, a jucat la Flacăra roșie București și Dinamo Pitești.

Nicolae BĂDOI: București, 1948, 1,74 m, 64 kg, de la echipa de juniori a Rapidului.

ALȚI JUCĂTORI DE PERSPECTIVĂ DIN PEPINIERA PROPRIE:

Octavian PLOSCARU, Marian PETREANU, Ion DUMITRU, Iosif STRAT.

PRIN VISCOL ȘI ZĂPADĂ, JALOANELE PREGĂTIRII

INTERVIU CU
UN... SCOȚIAN

Stiati că unul dintre antrenorii echipei Steaua este un scoțian?

Solicitându-i ultimele vești, Ștefan Covaci, antrenorul principal al echipei militare, a ținut să ne precizeze pentru început:

„Să știți că eu fac parte din familia scoțienilor... în ceea ce privește logosul!”

„Să fie de vină poziția din clasament, sau amintirile încă „ne-cicatrizate” ale unui trecut apropiat?” — ne-am întrebat.

SUCIU

Curind însă, aburul nelineștii s-a risipit, discuția cu antrenorul Stelei intrând în matca convenabilă reporterului. Ștefan Covaci n-a fost deloc zgîrcit la vorbă, iar „preambulul scoțian” a rămas doar ca poantă.

SCHI — FOTBAL...

Cred că antrenorul militarilor a avut un acord secret cu mai marele zăpezilor întrucît înaintea plecării lotului la Predeal, pe o vreme de toamnă ce se anunța ploioasă, ne spunea că pregătirea pe zăpadă este ideală în această perioadă.

„Acum ne interesează în primul rînd pregătirea fizică a jucătorilor, cu accentul pe forță. De aceea zăpada, impediment obiectiv în alergare, se transformă în cele din urmă într-un mijloc ajutător. Este adevărat că în campionat echipa nu a avut căderi fizice, dar această carență s-a vădit în meciurile internaționale, unde jucătorii noștri au dovedit un minus în forța de joc, în practicarea unui joc athletic. Astfel că în această primă perioadă a pregătirii, la Predeal (6—24 ianuarie) din 24 de ore, fotbalului propriu-zis îi va reveni doar o oră. Dar o oră cu încărcătură maximă!”

Și cum în aceste zile ninsoarea și viscolul au poposit la Predeal, credem că numai acordul secret a fost de vină... Iar fotbalistii militari, ca să poată ieși din cabana Forban, vor trebui să-și pună

schiorile. Nu ne-ar mira, deci, ca în curînd să auzim despre brevetarea schi-fotbalului...

DE LA MINUS 10 GRADE LA FEBRA EXAMENELOR!

Steaua n-a putut deplasa la Predeal întregul lot pentru că „re-cruții” sînt acum în plină pregătire a examenelor. De aceea, DUMBREAN, IORDĂNESCU, ȘTEFĂNESCU, SAVU, NISTOR și COJOCARU (fostul fundaș al Metalului București și al naționalei de juniori) au fost lăsați, deocamdată, la „vatră”.

Din lotul care a făcut prima deplasare a acestui an, menționăm pe ROTARU și CRĂINICĂ, ca fiind restabiliți în urma accidentelor suferite, și pe MELEN-CU, ultima achiziție, fost la Portul Constanța.

Întrucît este jucătorul care a susținut cele mai multe jocuri din cadrul echipei (încercați, stimați cititori, să găsiți singuri raportul optim între vîrstă, valoare și randament în fotbal!), CONSTANTIN a început antrenamentul cu patru zile mai tîrziu. O „primă” retro-activă pentru '67 și un „aconto” pentru '68!

În febra examenelor se află nu numai „bobocii”, ci și trio-ul HAIDU, SUCIU, NEGREA. Haidu este în așteptarea primului mostenitor, iar Suci și Negrea au trecut primul colocoliu al căsniciei, în fața ofiterului stării civile. Să le urăm și noi succes la adevăratul examen ce abia va veni.

RĂSPUNSUL SE AFLĂ ÎN PREGĂTIRE...

Aflînd că în perioada a doua a pregătirii (25 ianuarie—11 februarie, la București) și apoi, prin intermediul unui turneu în străinătate (neperfectat încă, dar vizînd Iugoslavia și Turcia în perioada 12—26 februarie) se urmărește deopotrivă corelarea tehnico-tactică și cristalizarea formației pentru retur, ni s-a oferit prilejul de a-l întreba pe ȘTEFAN COVACI de ce tinerii aflați în lotul Stelei au doar apariții „meteorice” în prima formație.

„Multă lume se întreabă de ce nu joacă acești tineri, ne-a răspuns cu maliciozitate, interlocutorul nostru. Deocamdată ei fac antrenamente speciale cu accent pe latura tehnică, pentru ca promovarea în prima formație să însemne primul pas spre titularizare. Pentru că titularizare — maturitate în joc. Ori, acestea nu se pot obține cu lecția învățată doar pe jumătate. Și un debut decepționant poate arunca înapoi cu 2—3 ani pe tîrziu jucător. Iar noi nu avem jucători de pierdut...”

Întrucît antrenorul Stelei n-a precizat anotimpul promovărilor, noi continuăm să credem că primăvara a fost dintotdeauna anotimpul înnoirilor...

Paul SLAVESCU

Vremea s-a zburlit,
dar antrenamentele
continuă...

Zilelor cu vreme mai îngăduitoare față de fotbal le-au urmat altele de adevărată iarnă, cu zăpadă și viscol, ridicînd dificultăți în fața fotbalistilor porniți să-și pregătească sezonul de primăvară.

Aceasta nu a însemnat însă, o întrerupere a antrenamentelor. Ele își continuă cursul stabilit de antrenori. Jucătorii nu-și pierd timpul (măcar de ar fi cu folos în... retur) și, înfruntînd asprimea gerului, participă cu regularitate la lecțiile de pregătire. Condițiile sînt, evident, mai dificile, dar e mai bine să fie acum mai greu, în interesul unei bune pregătiri, ca să le fie mai ușor la reluarea campionatului...

În rîndurile care urmează vom publica, în continuarea reportajelor din numărul trecut, dar mai amplu, aspecte din taberele citorva dintre echipele noastre fruntașe, aflate la pregătire.

SĂ NE FACEM, IARNA, CARUL PENTRU PRIMĂVARĂ...

URCUȘURILE SINAIEI

PARTENERE DE ANTRENAMENT PENTRU PITEȘTENI

De săptămîna trecută, jucătorii de la F.C. Argeș, sînt — pentru perioada de concediu — oaspeți ai Văii Prahovei. A devenit o tradiție în viața echipei argeșene ca pregătirea campionatului să fie făcută la Sinaia. Așa s-a procedat și înainte de începerea actualei ediții (și... n-a fost deloc rău), așa se procedează și acum, înainte de startul returului.

Grupul crosiștilor, apărut cu regularitate pe potecile ce coboară de la vila „Negoiul” spre centrul splendidei stațiuni, spre a urca din nou și a coborî iarăși, în rîm tot mai susținut, în măsura bătăută metronomic de antrenorii Ion Bălănescu și Eugen Mladin, e recunoscut numai de cei familiari fotbalului. Fiindcă nimic din ceea ce fac acum Dobrin sau Ilie Stelian sau Kraus nu trădează „specialitatea” lor sportivă. Cum este și normal, în primele zile toată atenția s-a îndreptat spre pregătirea fizică. Și partenerere de antrenament cele mai utile s-au arătat urcușurile, deloc indulgente cu efortul, din Sinaia. Dacă vă gîndiți că zăpada și vîntul și aluneculul nu lipsesc din program, veți înțelege că aceste ședințe de cros cer puțină trudă!

Toate acestea însă, la început. Curînd antrenamentele pentru condiție, în aer liber, vor fi întreprinse de ședințe de pregătire în sala de gimnastică a școlii medii sinăiene, pusă cu amabilitate la dispoziție „secunzilor” clasamentului de direcțiune. Apoi va apare și balonul pe terenul ce-l vor amenaja, în cadrul antrenamentelor zilnice pentru suflu și forță, chiar jucătorii. Piteștenii rămîn în ozonificata atmosferă a Văii Prahovei pînă aproape de plecarea în turneul din Turcia, Iran și R.A.U. (18 ianuarie).

Cine sînt actualii locatari ai vilei „Negoiul”?

STAN și juniorul ARICIU (portari), ILIE STELIAN, IVAN, VULPEANU, PĂCIULETE, juniorii CIOLAN și CIRSTEA (fundași), PREPURGEL, OLTEANU, IONIȚA, TIRCOVNICU (mijlocași), RADU, DOBRIN, KRAUS, TURCAN, EFTIMIE, JERCAN (atacanți). COMAN și BARBU străbat întinderile Braziliei, cu selecționata divizionară; iar NUȚU termină examenele la sfîrșitul acestei săptămîni și se va afla apoi între colegii lui. Absența care provoacă tristețe și încrețituri de frunți este aceea a lui Ioachim Popescu, aflat acum pe un pat al Spitalului de neurochirurgie din București, în urma unui serios accident de automobil suferit. În clipele de răgaz, dintre un antrenament și altul, am surprins multe convorbiri în care se împleteau spe-

ranșa și îngrijorarea pentru starea colegului de echipă, așa de greu încercat.

Atmosfera echipei? De încredere și speranță pentru repelarea în retur a figurii din tur.

Maestrul emerit al sportului și căpitan al echipei Prahova, a fost distins cu „Ordinul Muncii” clasa a II-a de-a XX-a aniversări a Republicii. Iată-l în momentul distincției

PROBLEME TEHNICE ACTUALE

în discuția antrenorilor, la cursul de la Snagov

(Urmare din pag. 3)

experiența metodică a antrenamentului sportivului contemporan”.

Alte referate ce vor fi expuse cu acest prilej: „Principalele lipsuri ale fotbalului nostru în comparație cu fotbalul modern” (Emerich Vogl), „Sarcinile echipelor pentru organizarea activității în perioada pregătire-

toare” (prof. Dincă Schileru), „Despre organizarea jocului modern” (ing. Virgil Economu), „Documentele de planificare și ciclul săptămînal de antrenament” (I. Șiclovian, Em. Vogl, N. Petrescu, Șt. Covaci, V. Stănculescu), „Probleme actuale de arbitraj” (ing. Andrei Rădulescu), „Probleme de recuperare

a efortului” (prof. D. Teodorescu).

Iată și cîteva din lecțiile practice ce vor fi prezentate antrenorilor: „Metodica pregătirii unor structuri de exerciții pentru dezvoltarea forței specifice” (D. Teodorescu, I. Voica, Tr. Ionescu), „Metodica predării unor exerciții cu intervale pentru dezvoltarea unor calități fizice” (Gh. Ola,

Șt. Covaci, V. Stănescu, C. Drăgușin), „Metodica predării unor exerciții în circuit pentru dezvoltarea calităților fizice”.

P.S. În ultimul moment aflăm că antrenorul englez Ray Meads a sosit totuși la București și că astăzi va pleca la Snagov. Totodată, a mai sosit și un specialist iugoslav, prof. M. Rajonovic.

Pregătirile fotbalistilor noștri pentru sezonul de primăvară, care — cum se știe — se va inaugura la 3 martie printr-o etapă de Cupă, vor cuprinde și cîteva întâlniri amicale internaționale, cu caracter de verificare.

La unele din tratative ne-am referit în cadrul unor materiale pe care le-am publicat chiar în cuprinsul acestor pagini. Revenim, însă, cu unele amănunte și precizări:

● Una din echipele care are în proiect un asemenea turneu, este Dinamo București. Fostii campioni au asigurate, pînă acum, o serie de partide în Iran (patru) și Irak (trei). În prezent, nu au încă un răspuns cert din Turcia, unde vor să susțină, măcar un joc, la înapoierea în țară.

VIZITE CU SCOP

● În stadiul tratativelor se află și un turneu pentru echipa studenților clujeni. S-a intrat în legătură cu un organizator pentru cîteva jocuri în Maroc.

● F.C. Argeș Pitești intenționează să se îndrepte spre Liban și Siria, unde a mai jucat anul trecut și a lăsat o

Fotbal

CRAIOVA ÎN AȘTEPTARE!

da și la răscrucea
vinturi ce galo-
nestingherite prin
a Dunării, în punc-
al sezonului „mort”.
ază încă nestinsă
nii pentru fotbal.
la relativ recenta
campionaiei, adu-
ntinuare combustia
n perspectivă acu-
ea strălucește încă
densitate umană a
un ceas de sfârșit
Zhorul miraculos
eșul al schiorilor
trambulina. In-
uți cu câteva ore
ecran, nu a zgî-
ensibilitate sporti-
aparitie a vreunui
iversității Craiova
omat confruntările
cestor amorezați de
unea știe că MA-
este tatăl unui bă-
otea de revelaion a
tabila vîrstă de...
a taticul se pregă-
în curînd cadou
e inginer, că NIȚĂ
gial și resurse in-
at dintr-un cerc
IAN POPESCU nu
piciorul sting dar
dmirabil cu celă-
li a preferat aerul
d în urmă nu nu-
ale, că antrenorul
„tabu” căruia Ol-
ază necontestate
mai frumos sport.
m abordat într-un
și pregătea echi-
„inventaria” sen-
olimi... la adresa
u. Se pregătea să
rsul de perfec-
rilor de la Snagov.
tați returul cam-

— Cu conștiința trează a an-
gajamentului nostru public de a
termina campionatul pe unul din
primele patru locuri. Decalajul
supărător de cinci săptămîni în-
tre penultimul meci și întîlnirea
cu Rapidul s-a suprapus peste
perioada planificată a odihnei
noastre totale. Organisme care

DELIU

tinjeau după perimetrul reconfor-
tant al unei camere de cabană, au
trebuit menținute pe linia de plu-
tire a unei forme sportive cores-
punzătoare. Am acordat deci e-
chipei o vacanță totală pînă la
5 ianuarie, după care, timp de
șase zile o voi supune unui a-
mănunțit control medical. Sînt
dintre aceia care acordă o mare
importanță posibilităților fizico-
biologice ale sportivilor. Este un
criteriu cu greutate specifică
foarte apropiată de calitățile na-
tive presupuse, căruia mă stră-
duiesc să-i fac față cu resursele
relativ modeste ce le avem aici
în Craiova. Solicitățile mele de
a-mi trece băieții prin proba de

foc a unei examinări foarte com-
petente la Centrul sportiv „23
August” s-au izbit de un zid de
indiferență, obligîndu-mă să amîn
acest proiect în alte împrejurări
de mai bun augur. După 11 ia-
nuarie, vor urma două săptămîni
de adaptare la efort iar sfîrșitul
lunii ne va găsi la Predeal pentru
10 zile.

— După care?
— După care, urmează proba-
bil un turneu în străinătate. Pro-
iectul este alit de nebulos, pro-
misunile alit de vagi, scepticis-
mul alit de mare, încît nu-mi ce-
reți nici un amănunt. Deplasarea
noastră pe sau la nordul paralelei
45, ar fi o satisfacție incompletă,
căci terenuri înghețate și zăpadă
avem și la Craiova. Programarea
turneelor din perioada de iarnă,
ar trebui condiționată de perfor-
manțe, dar noi păstrăm încă un
gust amar prin neintroducerea e-
chipei în turneul balcanic, pentru
a ne mai face iluzii.

Cred că insuficiența bazei ma-
teriale și deficiențe de ordin or-
ganizatoric-administrativ consti-
tuie principala cauză a modestiei
noastre fotbalistice în general.
Sînt probleme pe care aș dori
să le fac auzite în viitorul foarte
aproiat pe malul lacului Snagov.

— Se vorbește că ați reușit să
aduceți la același numitor com-
portarea extrafotbalistică a jucă-
torilor dv. Cum ați reușit?

— Un fotbalist de la Atletico
Madrid a fost sancționat cu o su-
mă considerabilă fiind surprins
conducînd mașina într-o zi de joi,
neavînd permisiunea acestui
„sport” decît în primele trei zile
ale săptămîinii. Deduceți! Simplu,
nu?

— Da

Ion CUPEN

LA — 15 GRADE DRAGOSTE (DE FOTBAL)

CLUJ (prin telefon). Trei zile
de ninsoare abundentă au îm-
brăcat orașul de pe malul So-
meșului într-o „pufoaică” de nea
albă și groasă. Toate activitățile
cetădene au așadar, ca fond de
culoare, albul zăpezii, prezentă
peste tot, pe statuia lui Matei
Corvin ca și în parcul Victor
Babeș unde i-am întîlnit pe eroii
acestor rînduri.

Cine sînt ei? Acțiunea petre-
cîndu-se la Cluj, gazda însemnă-
rilor de față fiind revista FOT-
BAL, ghicitoarea este de tipul
„...ghici, ciupercă, cei?”. Așadar,
fotbaliști de la „U”. Infruntînd
un usturător ger de minus 15
grade, tinerii jucători de la Uni-
versitatea (spun tinerii pentru
că jumătate din lot au sub 20
de ani) se întrec într-un extrem
de disputat (probabil și din cau-
za frigului) joc la două porți,
„în familie”.

Echipamentul — de bobeuri,
driblingurile — adevărate cris-
tiane stîrnind vîrtejuri de zăpa-
dă; doar șuturile sînt ca la fot-
bal, adică... peste poartă. Entu-
ziasmul este însă foarte mare.
Din cînd în cînd, asistăm totuși
la secvențe de fotbal autentic,
realizate de Angelescu, Cîmpea-
nu, Barbu dar mai ales de tan-
demul Adam-Lică care reușește
și pe zăpadă „scheme” de toată

frumusețea. Ultimul, prîslea e-
chipei, debutant în formație în
ultimul meci de campionat, cu
Dinamo București, dovedește un
remarcabil simț al porții și mar-
chează în vreo zece minute trei
goluri.

Repet însă, în pofida caracte-
rului „de familie”, jocul este a-
mical pînă la... goluri, care îm-
part cele două tabere în „glu-
meți” și „supărați”. Și meciul
continuă...

Azi, 9 ianuarie, au participat
la antrenament 19 jucători: Cre-
tu, Codrea, Lică, Angelescu, Bu-
tuză, Coman, Anca, Neșu, Ște-
fan, Constantin, Musteșea, Adam,
Grăjdeanu, Oprea, Rîngheanu,
Florian, Gaboras, Pexa, Moldo-
van și Barbu. Doi dintre ei fac
antrenament solitar pe margi-
nea terenului. Sînt convalescen-
ții Anca și Florian, primul pre-
gătîndu-se pentru a redeveni apt
de joc după o dublă fractură la
picior, al doilea după o frac-
tură de claviculă.

Noutăți în lot: Grigore Butu-
ză — mijlocas — (de la Mintiul
Gherlei) și Ștefan Constantin —
portar — (promovat din propria
pepinieră de juniori).

Alte noutăți de la „U”? Cele
privitoare la considerabila înbu-
nătățire a bazei materiale a e-
chipei clujene care, din această
iarnă, beneficiază de o sală de
masaj, o cameră de aburi și un
bazin cu apă caldă de 9 m.p.
Asta, ca să nu mai vorbim de
magazia echipei, înzestrată recent
cu 11 rînduri de echipament, 70
de perechi de bocanci...

Ceea ce este însă esențial este
faptul că fotbaliștii clujeni au
început anul '68 cu o mare dra-
goste pentru fotbal, ilustrată
convingător în această zi de în-
ceput de ianuarie, pe un ger
mușcător de minus 15 grade.

Marius POPESCU

Fotbal

Familia Campo în plin : sint orele de lecții ale
copiilor

TATĂL ȘI FOTBALISTUL CAMPO...

...sau cum pot fi învinși anii!

Campo, jucătorul cu cele mai
vechi ștate de serviciu la Steagul
roșu (joacă de peste zece ani la
această echipă) încă nu se gîndește
să pună „ghetele în cui”. La
cel 31 de ani, „jolly-joker”-ul e-
chipei (așa cum îl numește antre-
norul Silviu Ploieșteanu pentru
că nu a fost post, în afară de cel
de portar, pe care să nu fi fost
folosit), este indispensabil forma-
ției brașovene. În același timp,
el este un exemplu de conștiin-
ciozitate alit în pregătire, cit și
în viața particulară. Nicu vine
primul la antrenament și părăsește
ultimul stadionul. În scurtă va-
canță de iarnă a făcut antrena-
mente voluntare și a putut fi vă-
zut zilnic conducînd mingea pe
stratul gros de zăpadă.

— „La vîrsta mea, pentru a-mi
menține proaspete calitățile fizi-
ce, trebuie să lucrez în perma-
nență — spune el tuturor celor
care-l întrebă.

Prin tradiție, cei doi copii ai săi,
Nicușor (9 ani) și Judith (12 ani),
sînt și ei talentați sportivi, dar
în același timp și frunțași la învî-
țătură (premiantii clasei). Nicușor

deși numai pitic la Centrul de
copii Steagul roșu, n-are pro-
bleme cu mingea. Ne-a arătat ce
știe; mingea a rămas în aer,
parcînd de nenumărate ori
drumul cap-picior. Judith practi-
că patinajul și gimnastica. Diplo-
ma de pe perete ne-a dovedit că a
cîștigat, de curînd, un campionat
de gimnastică al orașului Brașov,
rezervat copiilor orașului. Iar
soția sa, Margareta, este gospo-
dină, profesoară și antrenore,
împărțindu-și cu iscusință tim-
pul pentru a se ocupa de fiecare
în parte.

Acum, în vacanța de iarnă,
Fiat-ul 600, cîștigat de taticu pe
carnet CEC este supra sollicitat.
După ce patru perechi de schiori
sînt prinse, cu grija, pe capotă,
micușul „bondar” transportă fami-
lia Campo la Poiana Brașov, unde
cele două perechi, formate din
taticu și Nicușor, mămica și Ju-
dith, încep coborîrile.

Viața de familie i-a adus lui Ni-
colae Campo depline satisfacții și
una din ele este aceea legată de
dezvoltarea copiilor săi. Pentru că
el știe să-i educe și să-i pregă-
tească multilateral.

Jucătorul cu banderolă de căp-
itan al echipei Steagul roșu nu va
abandona niciodată fotbalul.

— „Atunci cînd un jucător tînr
va dovedi că merită să-mi la lo-
cul în echipă — ne-a spus el — i-l
voi ceda cu toată dragostea, iar
eu mă voi dedica muncii de an-
trenor”.

Cel mai afectat de locul neco-
respunzător pe care-l ocupă în
prezent echipa sa este — firește
— însuși Campo. El nu-și as-
cunde această nemulțumire, dar
este convins că în retur echipa se
va redresa, cu condiția însă ca
toți jucătorii — pentru care
Campo este un permanent ex-
emplu — să se pregătească cu
toată pasiunea. Cuvintele antre-
norului Silviu Ploieșteanu au în-
tărit acest lucru:

— „Ce mulțumit aș fi să am în
lotul echipei măcar doi-trei jucă-
tori așa cum este Campo. Jucător
care nu mi-a pus niciodată pro-
bleme și este un exemplu de ata-
șament față de culorile clubu-
lui”.

Gheorghe NERTEA

Decernarea „Trofeului Fotbal '67”

EI BINE, ȘI DOBRIN ARE EMOȚII!

Mulți au spus, și nu fără temel,
că pentru a ajunge să depășești
marile obstacole ale emoției, ale
tracului pe care ți le ridică în
calea afirmării imensele stadioane
ciocotind de pasiunea ocupanților
lor, pentru a ieși învingător din
această luptă cu atmosfera mar-
lor meciuri care te învinge înain-
te de lovitură de începere, tre-
buie să fii un flegmatic, un om de
un calm deosebit. Am avut ocazia
să-l vedem pe Dobrin în clipele
dinaintea unor partide grele (la
Budapesta, spre exemplu) și ne-a
mirat totdeauna la el stăpînirea
de sine, liniștea. E unul din izvoa-
rele dezinvolturii cu care acțio-
nează în teren.

Ei bine, acum cîteva zile l-am
văzut pe Dobrin cuprîns de emo-
ție, neliniștit, aranjîndu-și cu un
gest nervos cravata. Erau minu-
tele care au precedat înmînarea
trofeului revistei noastre pentru
cel mai bun fotbalist al anului
1967. Am intuit că trăiește intens
solemnitatea acelor momente, deși
mica festivitate n-a avut un grad
protocolar deosebit. Cuvintele de
felicitare ale coechipierilor, antre-
norilor, reprezentanților conduce-
rii clubului l-au emoționat și mai
mult. L-am auzit rostind și cîteva
cuvinte de mulțumire. Simple, dar
spuse din inimă, ele exprimau
marea bucurie a acestui tînr
sportiv care, la 20 de ani de via-
ță, a colecționat aprecieri și chiar
performanțe nereușite de alții în
tot atîția ani de fotbal.

De ar rămîne „copilul teribil” al
Piteștiului animat și pe mai de-
parte de sentimentele mălurite

la mica lui sărbătorire, numai de
ar lupta cu și mai mare ambiție
pentru mai sus, pentru mai depar-
te!

Amețala acestor satisfacții așa
de timpurii poate veni la fel de
repede cu tot cortegiul ei de de-
cepții. Iată de ce, alături de re-
înnoitele noastre felicitări pen-
tru Dobrin, așezăm — plini de
cele mai sincere intenții — și o
invitație la modestie și perseve-
rență.

ÎN FOTOGRAFIE: Nicolae Do-
brin cel mai bun fotbalist român
al anului trecut, la cîteva clipe
după ce — în cadrul micii festi-
vități de la Sinaia — a primit din
partea redactorului șef adjunct al
revistei noastre, Stelian Trandafi-
rescu, „Trofeul Fotbal '67”.

ÎN SERIA A II-A, LUPTEI ACERBE PENTRU CELE DOUĂ PUNCTE I S-A SUBORDONAT TOTUL!

Ca și în prima serie a diviziei B și în cea de a doua, caracteristică a fost tot lupta acerbă pentru cucerirea celor două puncte către a s-a subordonat totul; tactica de joc, interesele conducerilor de echipe, alcătuirea formațiilor, presanțata antrenorilor.

Intr-adevăr, așa cum se poate constata și din alăturatul clasament desfășurat, cele mai multe dintre echipe forțază câștigarea meciurilor disputate acasă folosind mijloace mai puțin permise și durități (unor brutalități) iar în deplasare, încercând să scape cu fața curată, se „betoanează” în apărare practicând un joc închis și rigid. În felul acesta primul care suferă este fotbalul însuși: jucătorii se obișnuiesc mai mult să distrugă decât să construiască, deci se practică un joc împotriva firii lui (acțiuni spectaculoase, goluri); ceilalți care suferă sunt spectatorii al căror număr (și datorită concurenței televizivului) este în descreștere.

Intr-un raport înaintat federației, antrenorul băimărean ANDREI SEPCI facea aceeași constatare privind meciurile din seria secundă și adăuga: „Majoritatea jocurilor sînt presărate cu durități, intrări violente, loviri reciproce, insulte la adresa arbitrilor, ajungându-se chiar la lovirea acestuia. Aceasta datorită unei stări de supracitire ce pune pe planul al doilea preocuparea pentru practicarea unui fotbal de calitate”.

Intr-adevăr, în afară de Vagonul Arad, C.F.R. Timișoara, Crișul Oradea, Politehnica Timișoara, Minerul Baia Mare și, uneori, C.F.R. Cluj (în ciuda faptului că deține lanterna roșie) nici o altă echipă nu a aplicat o orientare elastică în teren, cu sarcini duble de joc, cu acțiuni în viteză, pe scurt nici una nu a dovedit o concepție ofensivă bazată pe un joc constructiv. Dimpotrivă, așa cum am arătat la începutul rândurilor noastre, cele mai multe (printre care Metalul Hunedoara, A. S. Cugir, C. S. M. Sibiu) își desfășoară jocul în cadrul unor așezări rigide, fără participarea extremelor în fazele de apărare sau a fundașilor de margine în atac. Iar în cele mai multe cazuri, jucătorul cu mingea nu este susținut pentru că foarte puțin se realizează jocul fără minge. Surprizele, înțelegînd victoriile obținute în deplasare, se datorează de cele mai multe ori nu atât echipelor vizitatoare, ci celor gazdă: acestea din urmă, văzînd că timpul trece și nu marchează, joacă mai nervos, se aruncă și mai mult în atac și neglijează apărarea; un contraatac al oaspeților și golul e gata!

Toate acestea în ciuda faptului că 10 echipe au activat (în perioade diferite), în divizia A (printre acestea: Politehnica, Minerul Baia Mare, Crișul, C.F.R. Timișoara, Industria Sîrmei) și s-ar fi așteptat de la ele o revitalizare a acestei serii, caracterizată, de altfel, printr-o tehnică în general bună (dar fără jucători cu o înaltă tehnicitate) și, pe un alt plan, prin cluburi și asociații sportive cu tradiții în sportul românesc, mai bine încheiate din punct de vedere organizatoric decît cele din seria I și mai valoroase (ca notă generală) decît acestea.

Din grupul fruntașelor trebuie evidențiată echipa Vagonul Arad care, de ani de zile prezentă în lupta pentru locurile fruntaș, se pare că a ajuns la un „11” de reală valoare, omogen, în care Schweillinger are un mare rol în calitatea sa de coordonator. Apoi cele două echipe timișorene, C.F.R. și Politehnica, Crișul și — surprinzător — Gaz metan, care nu obișnuiesc cu locuri de la mijloc în jos! De altfel, prezența echipelor din Arad, Timișoara și Oradea pe primele patru locuri nu trebuie să surprindă: sînt orașe cu tradiție în fotbalul nostru, cu public obiectiv, care știe fotbal, care cere propriilor reprezentanți un soccer la înălțimea celui practicat odinioară de Chinezul, Ripensia.

I.T.A., C.A.O. (poate din această cauză uriașul stadion timișorean nu s-a umplut decît la inaugurare, acum cîțiva ani, cele cîteva sute de spectatori de azi pierzîndu-se în cele 80.000 de locuri...).

Care sînt, totuși, cauzele unor astfel de meciuri neinteresante, de factură slabă (cu toate că, pe alocuri se observă preocupare pentru utilizarea unor execuții tehnice de finețe și cu conținut tactic)? Pe primul loc trebuie trecute lipsa de dăruire a jucătorilor, lipsa unei vieți sportive. Un exemplu, concludent totuși, oferit de Industria Sîrmei: nu numai că se află pe un loc fruntaș (!) în clasamentul Indisciplinel (este vorba numai de sancțiunile dictate de comisia respectivă, pendinte de F.R.F.), dar atitudinea de dezinteres a jucătorilor din Ciapița Turzii, lipsa lor de atitudine sportivă au făcut să-si atragă oprobriul maselor de spectatori (reflexat în numărul din ce în ce mai mic al celor ce asistă la jocuri). Cu toate acestea, fără să le pese de sancțiuni, o parte din fotbalisti (Sardi, Mureșan, Albu) au continuat să ducă o viață particulară dezordonată; alții (Pirvu, Balaban, Istrate, Chiorean) nu acordă atenție pregătirii. Ba mai mult, Chiorean nu acceptă să joace fără să-i aibă lîngă el pe Pirvu! Această atitudine, după cum reiese dintr-un raport înaintat federației de asociația sportivă din Ciapița Turzii, se datorește și antrenorului Gh. Tomescu. În loc să la atitudine hotărîtă împotriva celor care-si fac de cap, prin atitudinea sa împăciuitoare a favorizat actele de indisciplină.

Dar fiindcă veni vorba de antrenori, să amintim de o situație generatoare de lipsuri. NUMAI TREI ECHIBE DIN SERIA SECUNDĂ AU ANTRENORI CU O NORMĂ ÎNTREGĂ! Este vorba de Minerul Baia Mare, C.S.M. Reșița și Politehnica Timișoara. În rest, numai jumătăți de normă, în timp ce A. S. Cugir, după plecarea antrenorului Dungu, s-a pregătit „pe plan local”!

Povestea jumătăților de normă ale antrenorilor de fotbal este cunoscută; ea reprezintă, la cei mai mulți, doar posibilitatea de a-și rotunji veniturile pînă la alt fotbalul, cit și munca în producție, acolo unde au norma de bază. Cînd trebuie să fie în producție sînt la antrenament și... invers!

Poate că faptul acesta — aproape incredibil — stă la baza lacunelor constatate la majoritatea echipelor în ce privește pregătirea fizică generală și specifică (cu urmare directă; reducerea zonelor de acțiune a jucătorilor), la nefolosirea aparatelor ajutătoare (în majoritatea cazurilor), la inexistența pregătirii individualizate a jucătorilor, la superficialitatea cu care este privită creșterea cadrelor tinere (în afara activității depuse de centrele de la Cluj, Arad, Oradea și Timișoara, în rest juniorii și copiii sînt pregătiți formal și superficial de persoane necalificate și de multe ori necompetente, neglijîndu-se latura educativă).

Au trecut 13 etape. Vor mai trece încă 13 și două echipe vor promova în „A”. Dar lipsurile se vor perpetua în divizia B? Se pare că da, dacă federația nu se va apleca mai mult asupra problemelor pe care le au de învins echipele din categoria secundă a țării.

Mircea TUDORAN

CLASAMENTUL DISCIPLINEI...
...are pe locul 1 patru echipe... curate ca lacrima: MINERUL BAIĂ MARE (antrenor: Andrei Sepci), C.F.R. CLUJ (antrenor: dr. C. Rădulescu), A. S. CUGIR (fără... antrenor!), CRIȘUL ORADEA (antrenor: Anton Ferenczi). Ele n-au avut nici un jucător avertizat sau suspendat de F. R. Fotbal în acest tur.

CLASAMENTUL INDISCIPLINEI
1) POLITEHNICA TIMIȘOARA (antrenor: N. Godeanu): doi jucători (Rădulescu și Mihăilă) suspendați pe cîte 8 luni fiecare pentru injurii și lovirea arbitrilor (la meciul de la Baia Mare, cu Minerul).

2) C.S.M. SIBIU (antrenor: Iosif Ghiling): 9 etape suspendare (Kiss — 3, Gh. Gheorghe — 6, rămășiță din campionatul precedent).

3) OLIMPIA ORADEA (antrenor: Ioșif Keeskei): 7 etape (Szakacs III — 2, Földvary — 5) și un avertisment dat aceluiași Földvary.

● 260 de fotbaliști nu apărut cîtorile celor 14 echipe din seria secundă. Cele mai „bogate” în jucători: C.F.R. Cluj — 22 (în afară de sportivii din tîndra generație, ca Petrescu, M. Brețan sau Tegean, au reapărut „veteranii” ca Alexandru Vasile și Petru Emil), A.S. Cugir și Metalul Hunedoara — cîte 21. Cei mai puțini — Vagonul Arad (15), Olimpia Oradea și C.S.M. Sibiu (cîte 17).

● Dintre cei 260, doar 57 au luat parte la toate meciurile echipelor lor. De unde, ca și la seria I, se desprinde concluzia: inexistența unui schelet de bază la cele mai multe dintre cele 14 formații participante. Excepție face Olimpia Oradea (7 fotbaliști prezenți în 13 jocuri), Vagonul (6 cu 13 și 3 cu 12 meciuri), C.F.R.

pele feroviare din Timișoara (locul 2) și Cluj (locul... 14) cu cîte 21. Campioana înefectivității — C.S.M. Reșița cu 7 goluri marcate. Și, notați: ele sînt opera a numai 3 jucători. Arnochi (5), Guțuli (1) și Foale (1), vechiul apărător reșițean care, după ce renunțase la fotbal, a revenit pe terenul de sport și trăiește a doua tîrîre sportivă.

● Cea mai bună apărare: C.F.R. Timișoara cu 8 goluri „încasate”, urmată de Vagonul și Crișul cu cîte 11, și... C.S.M. Reșița — cu 12! Deci, în privința reștenilor, cifrele sînt grăitoare: apărare destul de bună, atacul — inexistent!

● Cele mai penetrante apărări: C.F.R. Cluj — 26 de goluri primite, A.S. Cugir — 24.

● Cele mai mari scoruri: Politehnica — Olimpia 7-1,

PE SCURT • PE SCURT

Timișoara (6), C.F.R. Arad și Industria Sîrmei (cîte 5). În schimb, Metalul Hunedoara, Gaz metan și C.S.M. Sibiu au numai cîte 2 jucători prezenți în toate etapele!

● Cele mai frecvente rezultate înregistrate au fost cele la 1-2 goluri diferență: de 19 ori s-a repetat 1-0, de 18 ori 2-0, de 10 ori 2-1, de 9 ori 0-0, de 7 ori 1-1, în schimb 4-1 de 2 ori, 6-0 de 2 ori, 5-2, 6-2 și 7-1 cîte o dată, adică tocmai cele care dovedesc verva înaintașilor. În rest: 2-2, o dată; 3-1 și 3-2 de cîte 4 ori; 3-0 de 6 ori, 4-0 de 5 ori; 4-2 o dată.

● O comparație: în turul campionatului trecut s-au marcat 284 de goluri, față de 228 acum, tendința de scădere a golurilor înserise fiind urmare accentuată pus pe jocul defensiv, supraaglomerarea apărărilor, în dauna acțiunilor de atac, cele care dau fotbalului frumusețe și culoare.

● Cele 91 de meciuri s-au încheiat cu 62 de victorii ale gazdelor, 12 ale oaspeților și 17 „egaluri”. Echipelor organizatoare au marcat 169 de goluri (medie: 1,85 goluri de meci), iar cele vizitatoare — 59 (0,66 de meci). Cu alte cuvinte, acestea din urmă au jucat aproape 139 de minute (un meci și... jumătate!) pentru a marca un gol!

● Cel mai productiv atac: Politehnica Timișoara (locul 4 în clasament), cu 24 de goluri marcate; o secundează echi-

C.F.R. Timișoara — A.S. Cugir 6-0, C.F.R. Cluj — A.S. Cugir 6-0.

● Etapa cea mai productivă: a XII-a, cu 25 de goluri marcate, dintre care 6 de echipele care s-au deplasat (în schimb, în a VIII-a, acestea au marcat un singur gol!). Cele mai puțin productive, a II-a și a VIII-a cu cîte 10 marcate.

● Cele mai mari surprize ale turului: Minerul Baia Mare — C.F.R. Cluj 0-4 și C.F.R. Cluj — Ind. Sîrmei 2-6 în etapa imediat următoare!

● De remarcat constanța echipelor: C.F.R. Timișoara — de 10 ori pe locul 1, dar titlul neoficial de campion a turului a revenit Vagonului Arad, care a talonat tot timpul formația de pe mîlurile Begăi, apoi Minerul Baia Mare — ocupant, în general, a locurilor de la subsol (12, 13 și chiar 14) a țesut, în final, pe treapta a șasea și C.F.R. Cluj: de două ori pe locul 13, de 9 ori pe locul 14!

● Ascensiuni frumoase au marcat, în afară de Minerul Baia Mare, Politehnica (a început pe 12, a terminat pe 4) și Gaz metan (la debut locul 13, la jumătatea campionatului — locul 5).

● Golgeterul penalizărilor: Mureșan (Politehnica) cu două penalizări transformate.

● Doar două echipe au scăpat nesancționate: C.F.R. Cluj (în schimb, a beneficiat de 4 penalizări, 2 transformate) și C.F.R. Timișoara (a beneficiat de un penalti, transformat).

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

6 GOLURI: Petrescu (C.F.R. Cluj), Surdan (Politehnica);

5 GOLURI: Curt (C.F.R. Arad), Dobindă (Vagonul), Mureșan (Ind. Sîrmei), Mazurachis (C.F.R. Cluj), Kun II (Crișul), Petrică (Olimpia), Arnochi — 1 pen. (C.S.M. Reșița), Laufceag (C.S.M. Sibiu), Mițaru, Fodor (C.F.R. Timișoara), Cotorman (Politehnica);

4 GOLURI: Damian — 1 pen., Beșucă (C.F.R. Arad), Dembrovski, Schweillinger — 1 pen. (Vagonul), Snacovski (Minerul B. Mare), Stancu (C.F.R. Cluj), Gârner (Gaz metan), Harșani (Crișul), Szakacs III — 1 pen. (Olimpia), Vulci (C.S.M. Sibiu), Regep (Politehnica);

3 GOLURI: Bermoser (C.F.R. Arad), Hornung (Minerul B. Mare), Smadea (A.S. Cugir), Zanca (Gaz metan), Jancu — 1 pen. (C.F.R. Timișoara), Popanica, Petrovici (Politehnica);

2 GOLURI: Gyenge, Czakko (C.F.R. Arad), Macovei (Vagonul), Donca (Minerul Baia Mare), Husar, Szöke (Ind. Sîrmei), Uifăleanu — 1 pen. (C.F.R. Cluj), Dobay, Rotaru (A.S. Cugir), Steiner, Pleian, Hristos (Metalul Hunedoara), Matei, Feurdean (Gaz metan), Suciu (Crișul), Kun I (Olimpia), Flichis (C.S.M. Sibiu), Bungău, Secăleanu (C.F.R. Timișoara), Mureșan — 2 pen. (Politehnica);

1 GOL: Petchovski II, Boros, Dvorja (Vagonul), Ffilop, Neumayer, Bohoni, Pinzaru — 1 pen., Silaghi (Minerul Baia Mare), Albu, Balaban, Pirvu, Bindean, Chiorean — 1 pen., Sardi (Ind. Sîrmei), Roman, Dragomir, Cogan, Soos — 1 pen. (C.F.R. Cluj), Neamtu — 1 pen., Ion Gheorghe, Călnic, Gherghel (A. S. Cugir), Mercea, Vlad, Tătaru, Humelnicu (Metalul Hunedoara), Lepădatu, Dodu, Barna — 1 pen., Dumbrăanu (Gaz metan), N. Alexandru — 1 pen., Iancu, Ujvari, Tomes, Căciș (Crișul), Pugnă, Bokor, Földvary (Olimpia), Guțuli, Foale (C.S.M. Reșița), Cădar, Kiss (C.S.M. Sibiu), Călinis, Căvac, Mafă (C.F.R. Timișoara), Bodrojan (Politehnica).

ECHIBE	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.
1. C.F.R. ARAD		0-1	3-0	1-0	4-0	2-3	1-3	0-4	0-2	4-1	1-0	1-2	1-2	2-0
2. VAGONUL	1-0		2-1	1-3	3-2	2-1	2-0	1-0	0-0	1-1	1-0	3-0	0-1	1-2
3. MINERUL	0-3	1-2		3-0	0-4	1-0	3-0	0-0	0-3	2-0	0-2	0-0	0-1	5-2
4. IND. SÎRMEI	0-1	3-1	0-3		6-2	0-2	1-2	2-0	1-1	0-1	0-0	2-1	1-1	0-2
5. C.F.R. CLUJ	0-4	2-3	4-0	2-6		6-0	0-1	2-4	2-0	1-2	0-1	2-2	0-1	0-2
6. A.S. CUGIR	3-2	1-2	0-1	2-0	0-6		0-2	0-1	1-1	2-1	4-0	0-2	0-6	2-0
7. METALUL	3-1	0-2	0-3	2-1	1-0	2-0		2-3	1-1	0-1	0-0	2-0	0-0	0-2
8. GAZ METAN	4-0	0-1	0-0	0-2	4-2	1-0	3-2		1-0	0-4	1-0	0-0	1-3	1-1
9. CRIȘUL	2-0	0-0	3-0	1-1	0-2	1-1	1-1	0-1		1-0	3-1	3-2	0-2	1-0
10. OLIMPIA	1-4	1-1	0-2	1-0	2-1	1-2	1-0	4-0	0-1		0-0	0-2	2-1	1-7
11. C.S.M. REȘITA	0-1	0-1	2-0	0-0	1-0	0-1	0-0	0-1	1-3	0-0		1-1	1-0	1-4
12. C.S.M. SIBIU	2-1	0-3	0-0	1-2	2-2	2-0	0-2	0-0	2-3	2-0	1-1		0-4	3-0
13. C.F.R. TIM	2-1	1-0	0-0	1-1	1-0	6-0	0-0	3-1	2-0	1-2	0-1	4-0		0-2
14. POLITEHNICA	0-2	2-1	2-5	2-0	2-0	0-2	2-0	1-1	0-1	7-1	4-1	0-3	2-0	

Tabel sinoptic al seriei a II-a a diviziei B

GENERAL

1. VAGONUL	13	8	2	3	18	11	18
2. C.F.R. Timișoara	13	7	3	3	21	8	17
3. Crișul Oradea	13	6	4	3	16	11	16
4. Politehnica Timișoara	13	7	1	5	24	17	15
5. Gaz metan Medias	13	6	3	4	16	15	15
6. Minerul Baia Mare	13	5	3	5	15	16	13
7. Metalul Hunedoara	13	5	3	5	13	14	13
8. C.F.R. Arad	13	6	0	7	20	18	12
9. C.S.M. Sibiu	13	4	4	5	15	18	12
10. Olimpia Oradea	13	5	2	6	14	21	12
11. Industria Sîrmei C. Turzii	13	4	3	6	16	17	11
12. A. S. Cugir	13	5	1	7	12	24	11
13. C.S.M. Reșița	13	3	4	6	7	12	10
14. C.F.R. Cluj	13	3	1	9	21	26	7

ACASA

1. VAGONUL	6	4	1	1	8	2	9
2. C.F.R. Timișoara	7	5	1	1	17	4	11
3. Crișul Oradea	6	5	1	0	13	4	11
4. Politehnica Timișoara	6	6	0	0	19	3	12
5. Gaz metan Medias	6	5	1	0	14	5	11
6. Minerul Baia Mare	7	4	1	2	14	8	9
7. Metalul Hunedoara	7	5	2	0	11	3	12
8. C.F.R. Arad	7	6	0	1	15	2	12
9. C.S.M. Sibiu	7	4	3	0	10	2	11
10. Olimpia Oradea	7	5	1	1	11	4	11
11. Industria Sîrmei C. Turzii	6	3	3	0	9	4	9
12. A. S. Cugir	7	5	0	2	10	5	10
13. C.S.M. Reșița	6	3	2	1	4	1	8
14. C.F.R. Cluj	6	2	1	3	14	12	5

DEPLASARE

1. VAGONUL	7	4	1	2	10	9	9
2. C.F.R. Timișoara	6	2	2	2	4	4	6
3. Crișul Oradea	7	1	3	3	3	7	5
4. Politehnica Timișoara	7	1	1	5	5	14	3
5. Gaz metan Medias	7	1	2	4	2	10	4
6. Minerul Baia Mare	6	1	2	3	1	8	4
7. Metalul Hunedoara	6	0	1	5	2	11	1
8. C.F.R. Arad	6	0	0	5	5	16	0
9. C.S.M. Sibiu	6	0	1	5	5	16	1
10. Olimpia Oradea	6	0	1	5	3	17	1
11. Industria Sîrmei C. Turzii	7	1	0	6	7	13	2
12. A. S. Cugir	6	0	1	5	2	19	1
13. C.S.M. Reșița	7	0	2	5	3	11	2
14. C.F.R. Cluj	7	1	0	6	7	14	2

CRAIOVA ÎN AȘTEPTARE!

...și la răscrucea
vinturi ce galo-
nestingherile prin
a Dunării, în punc-
tului sezonului „mort”,
ază încă nestinsă
nii pentru fotbal.
la relativ recenta
campionaiei, adu-
ntinuire combustia
n perspectivă așu-
ea strălucește încă
densitate umană a
un ceas de sfârșit
Zhorul miraculos
eșul al schiorilor
trambulina. In-
uti cu câteva ore
ecran, nu a zgî-
nabilitate sporti-
aparitie a vreunui
diversității Craiova
omat confruntările
cestor amorezați de
mea știe că MA-
este tatăl unui bă-
teia de revelion a
tabila vîrstă de de-
tăticul se pregă-
în curînd cadou
inginer, că NIȚĂ
gial și resurse in-
dintr-un cerc
IAN POPESCU nu
piciorul sting dar
dmirabil cu celă-
II a preferat aerul
d în urmă nu nu-
ale, că antrenorul
„tabu” căruia Ol-
ază necontestate
mai frumos sport.
am abordat într-un
și pregătea echi-
„inventaria” sen-
olim, la adresa
u. Se pregătea să
rsul de perfecțio-
rilor de la Snagov.
tați returul cam-

— Cu conștiința trează a an-
gajamentului nostru public de a
termina campionatul pe unul din
primele patru locuri. Decalajul
supărător de cinci săptămîni în-
tre penultimul meci și înfrînirea
cu Rapidul s-a suprapus peste
perioada planificată a odihnei
noastre totale. Organisme care

DELIU

tinjeau după perimetrul reconfor-
tant al unei camere de cabană, au
trebuit menținute pe linia de plu-
tire a unei forme sportive cores-
punzătoare. Am acordat deci e-
chipei o vacanță totală pînă la
5 ianuarie, după care, timp de
șase zile o voi supune unui a-
mănunțit control medical. Sînt
dintre aceia care acordă o mare
importanță posibilităților fizico-
biologice ale sportivilor. Este un
criteriu cu greutate specifică
foarte apropiată de calitățile na-
tive presupuse, căruia mă stră-
duiesc să-i fac față cu resursele
relativ modeste ce le avem aici
în Craiova. Solicitățile mele de
a-mi trece băieții prin proba de

foc a unei examinări foarte com-
petente la Centrul sportiv „23
August” s-au izbit de un zid de
indiferență, obligîndu-mă să amîn
acest proiect în alte împrejurări
de mai bun augur. După 11 ia-
nuarie, vor urma două săptămîni
de adaptare la efort iar sfîrșitul
lunii ne va găsi la Predeal pentru
10 zile.

— După care?
— După care, urmează proba-
bil un turneu în străinătate. Pro-
iectul este atît de nebulos, pro-
misiunile atît de vagi, scepticis-
mul atît de mare, încît nu-mi ce-
reji nici un amănunt. Deplasarea
noastră pe sau la nordul paralelei
45, ar fi o satisfacție incompletă,
căci terenuri înghețate și zăpadă
avem și la Craiova. Programarea
turneelor din perioada de iarnă,
ar trebui condiționată de perfor-
manțe, dar noi păstrăm încă un
gust amar prin neintroducerea e-
chipei în turneul balcanic, pentru
a ne mai face iluzii.

Cred că insuficiența bazei ma-
teriale și deficiențe de ordin or-
ganizatoric-administrativ consti-
tuie principala cauză a modestiei
noastre fotbalistice în general.
Sînt probleme pe care aș dori
să le fac auzite în viitorul foarte
aproiat pe malul lacului Snagov.

— Se vorbește că ați reușit să
aduceți la același numitor com-
pararea extrafotbalistică a jucă-
torilor dv. Cum ați reușit?

— Un fotbalist de la Atletico
Madrid a fost sancționat cu o su-
mă considerabilă fiind surprins
conducînd mașina într-o zi de joi,
neavînd permisiunea acestui
„sport” decît în primele trei zile
ale săptămîinii. Deduceți! Simpla,
nu?

— Da

Ion CUPEN

LA — 15 GRADE DRAGOSTE (DE FOTBAL)

CLUJ (prin telefon). Trei zile
de ninsoare abundentă au îm-
brăcat orașul de pe malul So-
meșului într-o „pufoaică” de ne-
albă și groasă. Toate activitățile
cetădene au așadar, ca fond de
culoare, albul zăpezii, prezentă
peste tot, pe statuia lui Matei
Corvin ca și în parcul Victor
Babeș unde i-am înfrînit pe eroii
acestor rînduri.

Cine sînt ei? Acțiunea petre-
cîndu-se la Cluj, gazda însemnă-
rilor de față fiind revista FOT-
BAL, ghicitoarea este de tipul
„...ghici, ciupercă, cei?”. Așadar,
fotbaliști de la „U”. Infrîntînd
un usturător ger de minus 15
grade, tinerii jucători de la Uni-
versitatea (spun tinerii pentru
că jumătate din lot au sub 20
de ani) se întrec într-un extrem
de disputat (probabil și din cau-
za frigului) joc la două porți,
„în familie”.

Echipamentul — de bobouri,
driblingurile — adevărate cris-
tiane stîrnind virtuți de zăpa-
dă; doar șuturile sînt ca la fot-
bal, adică... peste poartă. Entu-
ziasmul este însă foarte mare.
Din cînd în cînd, asistăm totuși
la secvențe de fotbal autentic,
realizate de Angelescu, Cîmpea-
nu, Barbu dar mai ales de tan-
demul Adam-Lică care reușește
și pe zăpadă „scheme” de toată

frumusețea. Ultimul, prîslea e-
chipei, debutant în formație în
ultimul meci de campionat, cu
Dinamo București, dovedește un
remarcabil simț al porții și mar-
chează în vreo zece minute trei
goluri.

Repet însă, în pofida caracte-
rului „de familie”, jocul este a-
mical pînă la... goluri, care îm-
part cele două tabere în „glu-
meți” și „supărați”. Și meciul
continuă...

Azi, 9 ianuarie, au participat
la antrenament 19 jucători: Cre-
tu, Codrea, Lică, Angelescu, Bu-
tuză, Coman, Anca, Neșu, Ște-
fan, Constantin, Musteșea, Adam,
Grăjdeanu, Oprea, Rîngheanu,
Florian, Gaboras, Pexa, Moldo-
van și Barbu. Doi dintre ei fac
antrenament solitar pe margi-
nea terenului. Sînt convalescen-
ții Anca și Florian, primul pre-
gătîndu-se pentru a redeveni apt
de joc după o dublă fractură la
picior, al doilea după o frac-
tură de claviculă.

Noutăți în lot: Grigore Butu-
ză — mijlocas — (de la Mintiul
Gherlei) și Ștefan Constantin —
portar — (promovat din propria
pepinieră de juniori).

Alte noutăți de la „U”? Cele
privitoare la considerabila îmbu-
nătățire a bazei materiale a e-
chipei clujene care, din această
iarnă, beneficiază de o sală de
masaj, o cameră de aburi și un
bazin cu apă caldă de 9 m.p.
Asta, ca să nu mai vorbim de
magazia echipei, înzestrată recent
cu 11 rînduri de echipament, 70
de perechi de bocanci...

Ceea ce este însă esențial este
faptul că fotbaliștii clujeni au
început anul '68 cu o mare dra-
goste pentru fotbal, ilustrată
convingător în această zi de în-
ceput de ianuarie, pe un ger
mușcător de minus 15 grade.

Marius POPESCU

Fotbal

Familia Campo în plin : sint orele de lecții ale
copiilor

TATĂL ȘI FOTBALISTUL CAMPO...

...sau cum pot fi învinși anii!

Campo, jucătorul cu cele mai
vechi state de serviciu la Steagul
roșu (joacă de peste zece ani la
această echipă) încă nu se gînde-
te să pună „ghetele în cui”. La
cel 31 de ani, „Jolly-jocker”-ul e-
chipei (așa cum îl numește antre-
norul Silviu Ploieșteanu pentru
că nu a fost post, în afară de cel
de portar, pe care să nu fi fost
folosit), este indispensabil forma-
ției brașovene. În același timp,
el este un exemplu de conștiin-
ciozitate atît în pregătire, cît și
în viața particulară. Nicu vine
primul la antrenament și părăse-
te ultimul stadionul. În scurtă va-
canță de iarnă a făcut antrena-
mente voluntare și a putut fi ră-
zuit zilnic conducînd mingea pe
stratul gros de zăpadă.

— „La vîrsta mea, pentru a-mi
menține proaspete calitățile fizi-
ce, trebuie să lucrez în perman-
ență — spune el tuturor celor
care-l întreabă.

Prin tradiție, cei doi copii ai săi,
Nicușor (9 ani) și Judith (12 ani),
sînt și ei talentați sportivi, dar
în același timp și frunțași la învî-
tătură (premiantii clasei). Nicușor

deși numai pitic la Centrul de
copii Steagul roșu, n-are pro-
bleme cu mingea. Ne-a arătat ce
știe; mingea a rămas în aer,
parcînd de nenumărate ori
drumul cap-pictor. Judith practi-
că patinajul și gimnastica. Diplo-
ma de pe perete ne-a dovedit că a
cîștigat, de curînd, un campionat
de gimnastică al orașului Brașov,
rezervat copiilor orașului. Iar
soția sa, Margareta, este gospo-
dină, profesoară și antrenore,
împărțindu-și cu iscusință tim-
pul pentru a se ocupa de fiecare
în parte.

Acum, în vacanța de iarnă,
Fiat-ul 600, cîștigat de tătucu pe
carnet CEC este supra solicitat.
După ce patru perechi de schiori
sînt prinse, cu grijă, pe capotă,
micușul „bondar” transportă fami-
lia Campo la Poiana Brașov, unde
cele două perechi, formate din
tătucu și Nicușor, mămica și Ju-
dith, încep coborîrile.

Viața de familie i-a adus lui Ni-
colae Campo depline satisfacții și
una din ele este aceea legată de
dezvoltarea copiilor săi. Pentru că
ei știe să-i educe și să-i pregă-
tească multilateral.

Jucătorul cu banderolă de căplă-
tan al echipei Steagul roșu nu va
abandona niciodată fotbalul.

— „Atunci cînd un jucător tînăr
va dovedi că merită să-mi ia lo-
cul în echipă — ne-a spus el — i-l
voi ceda cu toată dragostea, iar
eu mă voi dedica muncii de an-
trenor”.

Cel mai afectat de locul neco-
respunzător pe care-l ocupă în
prezent echipa sa este — fireș-
te — însuși Campo. El nu-și as-
cunde această nemulțumire, dar
este convins că în retur echipa se
va redresa, cu condiția însă ca
toți jucătorii — pentru care
Campo este un permanent ex-
emplu — să se pregătească cu
toată pasiunea. Cuvintele antre-
norului Silviu Ploieșteanu au în-
tărit acest lucru:

— „Ce mulțumit aș fi să am în
lotul echipei măcar doi-trei jucă-
tori așa cum este Campo, jucător
care nu mi-a pus niciodată pro-
bleme și este un exemplu de ata-
șament față de culorile clubu-
lui”.

Gheorghe NERTEA

Decernarea „Trofeului Fotbal '67”

EI BINE, ȘI DOBRIN ARE EMOȚII!

Mulți au spus, și nu fără temel,
că pentru a ajunge să depășești
marile obstacole ale emoției, ale
tracului pe care ți le ridică în
calea afirmării imensele stadioane
clocotind de pasiunea ocupanților
lor, pentru a ieși învingător din
această luptă cu atmosfera mar-
lor meciuri care te învinge inain-
te de lovitură de începere, tre-
buie să fii un flegmatic, un om de
un calm deosebit. Am avut ocazia
să-l vedem pe Dobrin în clipele
dinaintea unor partide grele (la
Budapesta, spre exemplu) și ne-a
mirat toldeaua la el stăpînirea
de sine, liniștea. E unul din izvoa-
rele dezinvolturii cu care acțio-
nează în teren.

Ei bine, acum cîteva zile l-am
văzut pe Dobrin cuprîns de emo-
ție, neliniștit, aranjîndu-și cu un
gest nervos cravata. Erau minu-
tele care au precedat înmînarea
trofeului revistei noastre pentru
cel mai bun fotbalist al anului
1967. Am intuit că trăiește intens
solemnitatea acelor momente, deși
mica festivitate n-a avut un grad
protocolar deosebit. Cuvintele de
felicitare ale coechipierilor, antre-
norilor, reprezentanților conduce-
rii clubului l-au emoționat și mai
mult. L-am auzit rostind și cîteva
cuvinte de mulțumire. Simple, dar
spuse din inimă, ele exprimau
marea bucurie a acestui tînăr
sportiv care, la 20 de ani de via-
ță, a colecționat aprecieri și chiar
performanțe nereușite de alții în
toți atîția ani de fotbal.

De ar rămîne „copilul teribil” al
Piteștiului animat și pe mai de-
parte de sentimentele mălțurite

la mica lui sărbătorire, numai de
ar lupta cu și mai mare ambiție
pentru mai sus, pentru mai depar-
te!

Amețea acestor satisfacții așa
de timpurii poate veni la fel de
repede cu tot cortegiul ei de de-
cepții. Iată de ce, alături de re-
înnoitele noastre felicitări pen-
tru Dobrin, așezăm — plini de
cele mai sincere intenții — și o
invitație la modestie și perseve-
rență.

ÎN FOTOGRAFIE: Nicolae Do-
brin cel mai bun fotbalist român
al anului trecut, la cîteva clipe
după ce — în cadrul micii festi-
vități de la Sinaia — a primit din
partea redactorului șef adjunct al
revistei noastre, Stelian Trandafi-
rescu, „Trofeul Fotbal '67”.

ÎN SERIA A II-A, LUPTEI ACERBE PENTRU CELE DOUĂ PUNCTE I S-A SUBORDONAT TOTUL!

Ca și în prima serie a diviziei B și în cea de a doua, caracteristică a fost tot lupta acerbă pentru cucerirea celor două puncte care i s-a subordonat totul; tactica de joc, interesele conducătorilor de echipe, alcătuirea formațiilor, presanța antrenorilor.

Intr-adevăr, așa cum se poate constata și din alăturatul clasament desfășurat, cele mai multe dintre echipe forțază câștigarea meciurilor disputate acasă folosind mijloace mai puțin permise și durități (unor brutalități), iar în deplasare, încercând să scape cu fața curată, se „betonează” în apărare practicând un joc închis și rigid. În felul acesta primul care suferă este fotbalul însuși: jucătorii se obișnuiesc mai mult să distrugă decât să construiască, deci se practică un joc împotriva firii lui (acțiuni spectaculoase, goluri); ceilalți care suferă sunt spectatoarii al căror număr (și datorită concurenței televizivului) este în descreștere.

Intr-un raport înaintat federației, antrenorul băimărean ANDREI SEPCI facea aceeași constatare privind meciurile din seria secundă și adăuga: „Majoritatea jocurilor sînt presărate cu durități, intrări violente, lovituri reciproce, insulte la adresa arbitrilor, ajungându-se chiar la lovirea acestuia. Aceasta datorită unei stări de supracitare ce pune pe planul al doilea preocuparea pentru practicarea unui fotbal de calitate”.

Intr-adevăr, în afară de Vagonul Arad, C.F.R. Timișoara, Crișul Oradea, Politehnica Timișoara, Minerul Baia Mare și, uneori, C.F.R. Cluj (în ciuda faptului că deține lanterna roșie) nici o altă echipă nu a aplicat o orientare elastică în teren, cu sarcini duble de joc, cu acțiuni în viteză, pe scurt nici una nu a dovedit o concepție ofensivă bazată pe un joc constructiv. Dimpotrivă, așa cum am arătat la începutul rândurilor noastre, cele mai multe (printre care Metalul Hunedoara, A. S. Cugir, C. S. M. Sibiu) își desfășoară jocul în cadrul unor așezări rigide, fără participarea extremelor în fazele de apărare sau a fundașilor de margine în atac. Iar în cele mai multe cazuri, jucătorul cu mingea nu este susținut pentru că foarte puțin se realizează jocul fără minge. Surprizele, înțelegând victoriile obținute în deplasare, se datorează de cele mai multe ori nu altor echipelor vizitatoare, ci celor gardă: acestea din urmă, văzînd că timpul trece și nu marchează, joacă mai nervos, se aruncă și mai mult în atac și neglijează apărarea; un contraatac al oaspetilor și golul e gata!

Toate acestea în ciuda faptului că 10 echipe au activat (în perioade diferite), în divizia A (printre acestea: Politehnica, Minerul Baia Mare, Crișul, C.F.R. Timișoara, Industria Sirmei) și s-ar fi așteptat de la ele o revitalizare a acestei serii, caracterizată, de altfel, printr-o tehnică în general bună (dar fără jucători cu o înaltă tehnicitate) și, pe un alt plan, prin cluburi și asociații sportive cu tradiții în sportul românesc, mai bine încheiate din punct de vedere organizatoric decît cele din seria I și mai valoroase (ca notă generală) decît acestea.

Din grupul frunțășelor trebuie evidențiată echipa Vagonul Arad care, de ani de zile prezentă în lupta pentru locurile frunțășe, se pare că a ajuns la un „11” de reală valoare, omogen, în care Schweillinger are un mare rol în calitatea sa de coordonator. Apoi cele două echipe timișorene, C.F.R. și Politehnica, Crișul și — surprinzător — Gaz metan, care nu obținuse cu locuri de la mijloc în jos! De altfel, prezența echipelor din Arad, Timișoara și Oradea pe primele patru locuri nu trebuie să surprindă: sînt orașe cu tradiție în fotbalul nostru, cu public obiectiv, care știe fotbal, care cere propriilor reprezentanți un soccer la înălțimea celui practicat odinioară de Chinezul, Ripensia.

I.T.A., C.A.O. (poate din această cauză uriașul stadion timișorean nu s-a umplut decît la înagurare, acum cîțiva ani, cele cîteva sute de spectatori de azi pierzîndu-se în cele 80.000 de locuri...).

Care sînt, totuși, cauzele unor astfel de meciuri neinteresante, de factură slabă (cu toate că, pe alocuri se observă preocupare pentru utilizarea unor execuții tehnice de finețe și cu conținut tactic)? Pe primul loc trebuie trecute lipsa de dăruire a jucătorilor, lipsa unei vieți sportive. Un exemplu, concludent totuși, oferit de Industria Sirmei: nu numai că se află pe un loc frunțos (!) în clasamentul indisciplinel (este vorba numai de sancțiunile dictate de comisia respectivă, pendinte de F.R.F.), dar atitudinea de dezinteres a jucătorilor din Cîmpia Turzii, lipsa lor de atitudine sportivă au făcut să-și atragă oprobriul maselor de spectatori (reflexat în numărul din ce în ce mai mic al celor ce asistă la jocuri). Cu toate acestea, fără să le pese de sancțiuni, o parte din fotbalisti (Sardi, Mureșan Albu) au continuat să ducă o viață particulară dezordonată; alții (Pirvu, Balaban, Istrate, Chiorean) nu acordă atenție pregătirii. Ba mai mult, Chioreanu nu acceptă să joace fără să-și aibă lîngă el pe Pirvu! Această atitudine, după cum reiese dintr-un raport înaintat federației de asociația sportivă din Cîmpia Turzii, se datorește și antrenorului Gh. Tomescu. În loc să ia atitudine hotărîtă împotriva celor care-și fac de cap, prin atitudinea sa împăciuitoare a favorizat actele de indisciplină.

Dar fiindcă veni vorba de antrenorii, să amintim de o situație generatoare de lipsuri. NUMAI TREI ECHIBE DIN SERIA SECUNDĂ AU ANTRENORI CU O NORMĂ ÎNTREAGĂ! Este vorba de Minerul Baia Mare, C.S.M. Reșița și Politehnica Timișoara. În rest, numai jumătăți de normă, în timp ce A. S. Cugir, după plecarea antrenorului Dungu, s-a pregătit „pe plan local”!

Povestea jumătăților de normă ale antrenorilor de fotbal este cunoscută; ea reprezintă, la cei mai mulți, doar posibilitatea de a-și rotunji veniturile pătîlind alături fotbalul, cît și munca în producție, acolo unde au norma de bază. Cînd trebuie să fie în producție sînt la antrenament și... invers!

Poate că faptul acesta — aproape incredibil — stă la baza lacunelor constatate la majoritatea echipelor în ce privește pregătirea fizică generală și specifică (cu urmare directă: reducerea zonelor de acțiune a jucătorilor), la nefolosirea aparatelor ajutatoare (în majoritatea cazurilor), la inexistența pregătirii individualizate a jucătorilor, la superficialitatea cu care este privită creșterea cadrelor tinere (în afara activității depuse de centrele de la Cluj, Arad, Oradea și Timișoara, în rest juniorii și copiii sînt pregătiți formal și superficial de persoane necalificate și de multe ori necompetente, neglijîndu-se latura educativă).

Au trecut 13 etape. Vor mai trece încă 13 și două echipe vor promova în „A”. Dar lipsurile se vor perpetua în divizia B? Se pare că da, dacă federația nu se va apleca mai mult asupra problemelor pe care le au de învins echipele din categoria secundă a țării.

Mircea TUDORAN

CLASAMENTUL DISCIPLINEI...
...are pe locul I patru echipe... curate ca lacrima: MINERUL BAIĂ MARE (antrenor: Andrei Sepci), C.F.R. CLUJ (antrenor: dr. C. Rădulescu), A. S. CUGIR (fără... antrenor!), CRIȘUL ORADEA (antrenor: Anton Ferenczi). Ele n-au avut nici un jucător avertizat sau suspendat de F. R. Fotbal în acest tur.

CLASAMENTUL INDISCIPLINEI
1) POLITEHNICA TIMIȘOARA (antrenor: N. Godeanu): doi jucători (Rădulescu și Mihăilă) suspendați pe cîte 8 luni fiecare pentru injurii și lovirea arbitrilor (la meciul de la Baia Mare, cu Minerul).
2) C.S.M. SIBIU (antrenor: Iosif Ghiling): 9 etape suspendare (Kiss — 3, Gh. Gheorghe — 6, rămășiță din campionatul precedent).
3) OLIMPIA ORADEA (antrenor: Iosif Kecskei): 7 etape (Szakacs III — 2, Földvary — 5) și un avertisment dat aceluiași Földvary.

4) METALUL HUNEDOARA (antrenor Gh. Bărbulescu și Pirvu Abagi): 6 etape (Pleian — 2, Olaru — 3, Mercea — 1) și... 4 avertismente (Pleian, Molnar, Matei, Tătaru).

5) IND. SIRMELI (antrenor: Gh. Tomescu): 5 etape (Mureșan — de 2 ori cîte 2 etape, Albu — 1) și tot 4 avertismente (aceluși Mureșan de două ori avertizat înainte de a fi suspendat, Husar și Balaban).

6) C.S.M. REȘIȚA (antrenor: C. Voroncovschi): 3 etape (unic... beneficiar: Varga).

7) VAGONUL (antrenor: Toma Jurcă): 2 etape (Schweillinger), un ultim avertisment (Boroș) și un avertisment (Lenart).

8) C.F.R. TIMIȘOARA (antrenor: Vasile Gain): 2 etape (Secleanu și Pănică).

9) C.F.R. ARAD (antrenor: Ilie Don): 1 etapă (Gyenge);

10) GAZ METAN (antrenor: Mihai Luca): ultim avertisment (Zanca).

● 260 de fotbaliști au apărut culorile celor 14 echipe din seria secundă. Cele mai „bogate” în jucători: C.F.R. Cluj — 22 (în afară de sportivii din tîndra generație, ca Petrescu, M. Breian sau Tegean, au reapărut „veteranii” ca Alexandru Vasile și Petru Emil), A.S. Cugir și Metalul Hunedoara — cîte 21. Cei mai puțini — Vagonul Arad (15), Olimpia Oradea și C.S.M. Sibiu (cîte 17).

● Dintre cei 260, doar 57 au luat parte la toate meciurile echipelor lor. De unde, ca și la seria I, se desprinde concluzia: inexistența unui schelet de bază la cele mai multe dintre cele 14 formații participante. Excepție fac Olimpia Oradea (7 fotbaliști prezenți în 13 jocuri), Vagonul (6 cu 13 și 3 cu 12 meciuri), C.F.R.

pele feroviare din Timișoara (locul 2) și Cluj (locul... 14) cu cîte 21. Campioana tîndra cîntății — C.S.M. Reșița cu 7 goluri marcate. Și, notați: ele sînt opera a numai 3 jucători. Arnochi (5), Guțuli (1) și Foale (1), vechii apărători reșițeni care, după ce renunțase la fotbal, a revenit pe terenul de sport și trăiește a doua tinerețe sportivă.

● Cea mai bună apărare: C.F.R. Timișoara cu 8 goluri „încasate”, urmată de Vagonul și Crișul cu cîte 11, și... C.S.M. Reșița — cu 12! Deci, în privința reșițenilor, cifrele sînt grîitoare: apărare destul de bună, atacul — in-existent!

● Cele mai penetrante apărări: C.F.R. Cluj — 26 de goluri primite, A.S. Cugir — 24.

● Cele mai mari scoruri: Politehnica — Olimpia 7-1,

PE SCURT • PE SCURT

Timișoara (6), C.F.R. Arad și Industria Sirmei (cîte 5). În schimb, Metalul Hunedoara, Gaz metan și C.S.M. Sibiu au numai cîte 2 jucători prezenți în toate etapele!

● Cele mai frecvente rezultate înregistrate au fost cele la 1-2 goluri diferență: de 19 ori s-a repetat 1-0, de 18 ori 2-0, de 10 ori 2-1, de 9 ori 0-0, de 7 ori 1-1, în schimb 4-1 de 2 ori, 6-0 de 2 ori, 5-2, 6-2 și 7-1 cîte o dată, adică tocmai cele care dovedesc verva înaintașilor. În rest: 2-2, o dată; 3-1 și 3-2 de cîte 4 ori; 3-0 de 6 ori, 4-0 de 5 ori; 4-2 o dată.

● O comparație: în turul campionatului trecut s-au marcat 284 de goluri, față de 228 acum, tendința de scădere a golurilor înscrise fiind urmarea accentului pus pe jocul defensiv, supraaglomerarea apărărilor, în dauna acțiunilor de atac, cele care dau fotbalului frumusețe și culoare.

● Cele 91 de meciuri s-au încheiat cu 62 de victorii ale gazdelor, 12 ale oaspetilor și 17 „egaluri”. Echipelor organizatoare au marcat 169 de goluri (medie: 1,85 goluri de meci), iar cele vizitate — 59 (0,66 de meci). Cu alte cuvinte, acestea din urmă au jucat aproape 139 de minute (un meci și... jumătate!) pentru a marca un gol!

● Cel mai productiv atac: Politehnica Timișoara (locul 4 în clasament), cu 24 de goluri marcate; o secundă echipe

C.F.R. Timișoara — A.S. Cugir 6-0, C.F.R. Cluj — A.S. Cugir 6-0.

● Etapa cea mai productivă: a XII-a, cu 25 de goluri marcate, dintre care 6 de echipele care s-au deplasat (în schimb, în a VIII-a, acestea au marcat un singur gol!). Cele mai puțin productive, a II-a și a VIII-a cu cîte 10 marcate.

● Cele mai mari surprize ale turului: Minerul Baia Mare — C.F.R. Cluj 0-4 și C.F.R. Cluj — Ind. Sirmel 2-6 în etapa imediat următoare!

● De remarcat constanța echipelor: C.F.R. Timișoara — de 10 ori pe locul 1, dar titlul neoficial de „campioană a turului” a revenit Vagonului Arad, care a talonat tot timpul formația de pe malurile Bega, apoi Minerul Baia Mare — ocupantă, în general, a locurilor de la subsol (12, 13 și chiar 14) a ieșit, în final, pe treapta a șasea și C.F.R. Cluj: de două ori pe locul 13, de 9 ori pe locul 14!

● Ascensiuni frumose au marcat, în afară de Minerul Baia Mare, Politehnica (a început pe 12, a terminat pe 4) și Gaz metan (la debutul locului 13, la jumătatea campionatului — locul 5).

● Golgeterul penalizărilor: Mureșan (Politehnica) cu două penalizări transformate.

● Doar două echipe au scăpat nesancționate: C.F.R. Cluj (în schimb, a beneficiat de 4 penalizări, 2 transformate) și C.F.R. Timișoara (a beneficiat de un penalty, transformat).

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

8 GOLURI: Petrescu (C.F.R. Cluj), Surdan (Politehnica);

5 GOLURI: Curt (C.F.R. Arad), Dobinda (Vagonul), Mureșan (Ind. Sirmel), Mazurachis (C.F.R. Cluj), Kun II (Crișul), Petrică (Olimpia), Arnochi — 1 pen. (C.S.M. Reșița), Laufceag (C.S.M. Sibiu), Mitaru, Fodor (C.F.R. Timișoara), Cotomani (Politehnica);

4 GOLURI: Damian — 1 pen., Beșucă (C.F.R. Arad), Dembrovski, Schweillinger — 1 pen. (Vagonul), Snacovschi (Minerul B. Mare), Stancu (C.F.R. Cluj), Gartner (Gaz metan), Harșani (Crișul), Szakacs III — 1 pen. (Olimpia), Vulci (C.S.M. Sibiu), Regep (Politehnica);

3 GOLURI: Bermoser (C.F.R. Arad), Hornung (Minerul B. Mare), Smașea (A.S. Cugir), Zanca (Gaz metan), Janu — 1 pen. (C.F.R. Timișoara), Popanica, Petrovici (Politehnica);

2 GOLURI: Gyenge, Czako (C.F.R. Arad), Macovei (Vagonul), Donca (Minerul Baia Mare), Husar, Szöke (Ind. Sirmel), Ulfăleanu — 1 pen. (C.F.R. Cluj), Dobay, Botaru (A.S. Cugir), Stăner, Pleian, Hristos (Metalul Hunedoara), Matei, Feurdean (Gaz metan), Suciu (Crișul), Kun I (Olimpia), Flichis (C.S.M. Sibiu), Bungău, Secleanu (C.F.R. Timișoara), Mureșan — 2 pen. (Politehnica);

1 GOL: Petchavski II, Boroș, Dvorjač (Vagonul), Fülöp, Neumayer, Bohoni, Pinzaru — 1 pen., Slaghi (Minerul Baia Mare), Albu, Balaban, Pirvu, Bindean, Chiorean — 1 pen., Sardi (Ind. Sirmel), Roman, Dragomir, Cogan, Soos — 1 pen. (C.F.R. Cluj), Neamtu — 1 pen., Ion Gheorghe, Colnic, Gherghel (A.S. Cugir), Mercea, Vlad, Tătaru, Humelnicu (Metalul Hunedoara), Lepădatu, Dodu, Barna — 1 pen., Dumbrăanu (Gaz metan), N. Alexandru — 1 pen., Tămb, Ujvari, Tomes, Coșci (Crișul), Punga, Bokor, Földvary (Olimpia), Gutuli, Foale (C.S.M. Reșița), Cadar, Kiss (C.S.M. Sibiu), Calinia, Covaci, Mafa (C.F.R. Timișoara), Bodrojan (Politehnica).

ECHIBE	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1 C.F.R. ARAD		0-1	3-0	1-0	4-0	2-3	1-3	0-4	0-2	4-1	1-0	1-2	1-2	2-0
2 VAGONUL	1-0		2-1	1-3	3-2	2-1	8-0	1-0	0-0	1-1	1-0	3-0	0-1	1-2
3 MINERUL	0-3	1-2		3-0	0-4	1-0	3-0	0-0	0-3	2-0	0-2	0-0	0-0	5-2
4 IND. SIRMELI	0-1	3-1	0-3		6-2	0-2	1-2	2-0	1-1	0-1	0-0	2-1	1-1	0-2
5 C.F.R. CLUJ	0-4	2-3	4-0	2-6		6-0	0-1	2-4	2-0	1-2	0-1	2-2	0-1	0-2
6 A.S. CUGIR	3-2	1-2	0-1	2-0	0-6		0-2	0-1	1-1	2-1	4-0	0-2	0-6	2-0
7 METALUL	3-1	0-2	0-3	2-1	1-0	2-0		2-3	1-1	0-1	0-0	2-0	0-0	0-2
8 GAZ METAN	4-0	0-1	0-0	0-2	4-2	1-0	3-2		1-0	0-4	1-0	0-0	1-3	1-1
9 CRIȘUL	2-0	0-0	3-0	1-1	0-2	1-1	1-1	0-1		1-0	3-1	3-2	0-2	1-0
10 OLIMPIA	1-4	1-1	0-2	1-0	2-1	1-2	1-0	4-0	0-1		0-0	0-2	2-1	1-7
11 C.S.M. REȘIȚA	0-1	0-1	2-0	0-0	1-0	0-1	0-0	0-1	1-3	0-0		1-1	1-0	1-4
12 C.S.M. SIBIU	2-1	0-3	0-0	1-2	2-2	2-0	0-2	0-0	2-3	2-0	1-1		0-4	3-0
13 C.F.R. TIMIȘOARA	2-1	1-0	0-0	1-1	1-0	6-0	0-0	3-1	2-0	1-2	0-1	4-0		0-2
14 POLITEHNICA	0-2	2-1	2-5	2-0	2-0	0-2	2-0	1-1	0-1	7-1	4-1	0-3	2-0	

Tabel sinoptic al seriei a II-a a diviziei B

	GENERAL	ACASA	DEPLASARE
1. VAGONUL	13 8 2 3 18-11 18	6 4 1 1 8-2 9	7 4 1 2 10-9 9
2. C.F.R. Timișoara	13 7 3 3 21-8 17	7 5 1 1 17-4 11	6 2 2 2 4-4 6
3. Crișul Oradea	13 6 4 3 16-11 16	6 5 1 0 13-4 11	7 1 3 3 3-7 5
4. Politehnica Timișoara	13 7 1 5 24-17 15	6 6 0 0 19-3 12	7 1 1 5 5-14 3
5. Gaz metan Medias	13 6 3 4 16-15 15	6 5 1 0 14-5 11	7 1 2 4 2-10 4
6. Minerul Baia Mare	13 5 3 5 15-16 13	7 4 1 2 11-8 9	6 1 2 3 1-8 4
7. Metalul Hunedoara	13 5 3 5 13-14 13	7 5 2 0 11-3 12	6 0 1 5 2-11 1
8. C.F.R. Arad	13 6 0 7 20-18 12	7 6 0 1 15-2 12	6 0 0 6 5-16 0
9. C.S.M. Sibiu	13 4 4 5 15-18 12	7 4 3 0 10-2 11	6 0 1 5 5-16 1
10. Olimpia Oradea	13 5 2 6 14-21 12	7 5 1 1 11-4 11	6 0 1 5 3-17 1
11. Industria Sirmei C. Turzii	13 4 3 6 16-17 11	6 3 3 0 9-4 9	7 1 0 6 7-13 2
12. A. S. Cugir	13 5 1 7 12-24 11	7 5 0 2 10-5 10	6 0 1 5 2-19 1
13. C.S.M. Reșița	13 3 4 6 7-12 10	6 3 2 1 4-1 8	7 0 2 5 3-11 2
14. C.F.R. Cluj	13 3 1 9 21-26 7	6 2 1 3 14-12 5	7 1 0 6 7-14 2

Ca și în anii precedenți, activitatea internațională — în Europa ca și pe alte continente — a fost deosebit de bogată în 1967. Ea a fost dominată de câteva competiții oficiale de mare interes, cum sînt campionatul Europei, campionatul Americii de Sud, preliminariile Turneului Olimpic, Turneul de Juniori U.E.F.A. etc. La rubrica această vom publica, începînd de astăzi, o serie din înfîlîrile interjări desfășurate în cursul anului trecut, în primul rînd în Europa și America de Sud.

IANUARIE

1 — Camerun A — România T	1-1 (0-0)
3 — Uruguay A — România A	1-1 (0-1)
5 — Mexic A — Elveția A	3-0 (1-0)
7 — Gabon A — România T	1-0 (0-0)
8 — Mexic A — Elveția A	0-2 (0-1)
11 — Congo A — România T	0-2 (0-1)
13 — Uruguay A — Bolivia A	1-0 (0-0)
15 — Etiopia A — România T	4-0 (3-0) C.S.A.
17 — R.F. a Germaniei A — Luxemburg A	2-2 (2-1)
18 — Chile A — Venezuela A	2-0 (1-0)
19 — Argentina A — Paraguay A	2-0 (2-0) C.S.A.
20 — Etiopia B — România T	4-1 (1-0) C.S.A.
21 — R.A.U. — R.D. Germană A	1-2 (0-0)
22 — Uruguay A — Venezuela A	0-3 (0-2)
23 — Argentina A — Bolivia A	4-0 (1-0) C.S.A.
24 — Chile A — Paraguay A	1-0 (0-0) C.S.A.
25 — Etiopia A — România T	4-2 (2-1) C.S.A.
26 — Paraguay A — Bolivia A	2-2 (1-1)
27 — Argentina A — Venezuela A	2-1 (1-0)
28 — Uruguay A — Chile A	1-0 (1-0) C.S.A.
29 — Venezuela A — Bolivia A	5-1 (2-0) C.S.A.
30 — Argentina A — Chile A	2-2 (1-2) C.S.A.
31 — Uruguay A — Paraguay A	3-0 (0-0) C.S.A.
32 — Argentina A — Chile A	2-0 (1-0) C.S.A.
33 — Uruguay A — Paraguay A	2-0 (1-0) C.S.A.
34 — Spania B — Luxemburg A	5-0 (1-0)

FEBRUARIE

1	Turcia A — Spania A	0-0	C.E.
	Bolivia A — Chile A	0-0	C.S.A.
	Paraguay A — Venezuela A	5-3 (4-2)	C.S.A.
2	Uruguay A — Argentina A	1-0 (0-0)	C.S.A.
7	Sudan A — R.D. Germană A	0-2 (0-1)	
12	Irak A — R. D. Germană A	1-1 (0-0)	
15	Grecia (amatori) — Libia A	4-0 (2-0)	
	R. F. a Germaniei — Anglia J	0-1 (0-1)	
19	Japonia A — U.R.S.S. Ol.	0-2 (0-0)	
22	R. F. a Germaniei A — Maroc A	5-1 (2-0)	

Turcia A — Irlanda A	2-1 (1-0) C.E.
Japonia A — URSS Ol.	1-3 (1-1)
24 — Anglia T — Irlanda de Nord T	3-0 (1-0)
25 — Japonia A — U.R.S.S. Ol.	0-0

MARTIE

1 — Luxemburg A — Elveția A	1-0 (1-0)
2 — Anglia T — Scoția T	1-3 (1-2)
3 — Anglia J — Scoția J	1-0 (0-0) UEFA-p.
4 — Olanda J — R. F. a Germaniei J	0-1 (0-1) UEFA-p.
5 — Luxemburg J — Elveția J	0-1 (0-1)
6 — Grecia A — România A	1-2 (1-1)
7 — Scoția J — Anglia J	0-0 UEFA-p.
8 — Spania J — Portugalia J	3-1 (2-0) UEFA-p.
9 — Ungaria J — Cehoslovacia J	2-0 (0-0) UEFA-p.
10 — Luxemburg A — Belgia A	0-5 (0-3) C.E.
11 — Izrael T — România T	1-1 (1-0)
12 — România J — Turcia J	3-0 (1-0)
13 — Cipru A — Italia A	0-2 (0-0) C.E.
14 — Grecia A — R.D. Germană Ol.	0-5 (0-2) P.T.O.
15 — Franța A — România A	1-2 (0-1)
16 — R. F. a Germaniei A — Bulgaria A	1-0 (0-0)
17 — Algeria A — Ungaria A	0-1 (0-1)
18 — Albania A — Bulgaria Ol.	2-0 (1-0)
19 — Italia Ol. — Iugoslavia Ol.	2-1 (1-0)
20 — Belgia B — Portugalia B	2-0 (0-0)
21 — Izrael T — România T	0-1 (0-1)
22 — Spania T — Franța T	0-1 (0-0)
23 — Franța J — Elveția J	1-0 (1-0) UEFA-p.
24 — România J — Turcia J	1-1 (1-1)
25 — Cehoslovacia J — Ungaria J	0-3 (0-1) UEFA-p.
26 — Italia A — Portugalia A	1-1 (0-1)
27 — R. F. a Germaniei J — Olanda J	2-1 (1-1) UEFA-p.
28 — Portugalia J — Spania J	1-0 (1-0) UEFA-p.

Prescurtări: C.S.A. = campionatul Americii de Sud; C.E. = campionatul Europei; U.E.F.A.-p. = preliminariile Turneului de Juniori U.E.F.A.; P.T.O. = preliminariile Turneului Olimpic; A = echipele naționale prime; B = echipele naționale secunde; T = reprezentative de tineret; J = naționale de juniori; Ol = echipe olimpice; Am. = reprezentative amatoare.

UȘI ÎNTEDESCHISE SPRE CULISE...

INTRE DEMISIA LUI RIERA ȘI AVERTISMEN- TUL LUI EUSEBIO

E cunoscut conflictul dintre antrenorul Riera și clubul Benfica, terminat prin demisia chilianului. Conducerea clubului intenționează să meargă mai departe, cerînd suspendarea lui Riera pe trei ani. Motivul principal ar fi neconcordanța de păreri între comitetul director și antrenor în privința cazului Simoes, Riera luînd apărarea jucătorului său. Atmosfera nu-i deloc liniștită în clubul portughez care suportă din plin și asaltul curentelor din campionat. Omul nr. 1 din formație, Eusebio, comentează astfel evenimentele: „E un moment greu. N-avem antrenor. Se pare că îl pierdem și pe Simoes. Și cit imi lipsește spiridușul ăsta. Conducerea ar trebui să ia aminte că blazonul unui club se menține cu sacrificii reciproce”.

REFLECȚIILE LUI SCHÖN ȘI DEMORALIZAREA LUI BECKENBAUER

Continuă discuțiile despre finalul dezolant al sezonului reprezentativei R. F. a Germaniei. Acest obiectiv și experimentat tehnician care este Helmut Schön a mărturisit într-un cerc de amici că marea lacună a activității reprezentativei o reprezintă pronunțatul dezinteres cu care primesc selecționarii știriile reținerii lor pentru națională. Selecționerul va propune o serie de măsuri de ordin disciplinar în această privință. Se vorbește și de stabilirea unor prime — ce nu se acordau pînă acum — pentru performanțele reprezentativei. Un alt fapt care a influențat comportarea selecționarei: lipsa de formă a lui Beckenbauer, după accidentarea din toamnă. Se

pare că știrea plecării lui Czeikowski de la Bayern München l-a afectat pe Franz care străbate o perioadă de apatie.

O FESTIVITATE CARE A TRECUT NEOBSERVATA

Acum câteva zile, la clubul Manchester United a avut loc o sărbătorire puțin gălăgioasă. Eroul ei nu-i o celebritate a lumii sportive. Îl cheamă Jo Armstrong și a fost o vreme telefonist la

centrala clubului. De peste 15 ani se ocupă cu depistarea talentelor. N-a jucat niciodată fotbal, n-are nici măcar diplomă de antrenor. Dar ochiul îl înșeală rar. Cîteva nume aduse de Armstrong în marile cluburi pe timpul cînd erau micuți jucători: Bobby Charlton, Best, Ball, Osgood, Peeters. E destul? Cei de la Manchester au închinat o cupă pentru acest anonim căutător de talente care împlinea 70 de ani...

La Tirana, selecționerul Schön își consultă cronometrul. Mai sînt puține momente și reprezentativa R. F. a Germaniei va fi eliminată din „Campionatul Europei”

H. H. 1 DĂ EXPLICAȚII...

„Pasa neagră” a lui Inter preocupă nu numai pe tifosii milanezi. În toate colțurile Europei, ba poate și dincolo de hotarele bătrînului nostru continent, există simpatizanți ai „neri-azzurilor” sau măcar specialiști-emuli ai lui H. H., pe care insuccesele din sezonul trecut ale „magului” i-au mirat și descumpănit. Problema a interesat și pe unii cititori ai ziarului „Sovetskii Sport” și pentru a le satisface curiozitatea, publicația sovietică a cerut un interviu telefonic celebrului antrenor al lui Inter.

— Mă gîndeam de multă vreme — a spus Herrera — să-mi împartă echipa. Desigur, înțelegem că o asemenea operație trebuie efectuată treptat. Cu toate acestea, orice încercare a mea de a introduce inovații în alcătuirea echipei era întîmpinată cu critici. „Herrera și-a pierdut mințile — scriau ziarele — el încearcă să schimbe formația unei echipe care merge din victorie în victorie!”. La noi, poziția antrenorului depinde în mare măsură de opinia publică și astfel a trebuit de multe ori să renunț la ideile mele. Cauzele insucceselor lui Inter sînt multe, dar principala este de ordin psihologic.

— De ce ați pierdut finala C.C.E.?

— În finala C.C.E., pe care am disputat-o cu Celtic, echipa noastră s-a prezentat oboșită, în scădere de formă. Cu toate acestea, nici unul dintre jucătorii noștri nu se îndoia că vom câștiga. În asemenea condiții nu puteam să-i mai influențez cu nimic. Ei au comis o imensă greșală tactică atunci cînd, după marcarea golului, s-au retras într-o apărare strictă, fără orizont. Au hotărît ei înșiși că aceasta e calea cea mai bună pentru a obține victoria și n-am putut să-i conving de contrariu. Chiar și acum, eu consider că Celtic e o echipă bună, dar nu de „extra-clasă”.

— În sezonul actual Inter a fost remaniat. Cît timp credeți că îi va trebui pentru a reveni la valoarea care a consacrat-o?

— În Italia, din păcate, nu se poate preciza un asemenea termen. La dv. se vorbește despre schimbarea generațiilor de jucători, de ridicarea unor noi talente; la noi se pune problema achiziționării de jucători. Noi avem un bogat rezervor de fotbaliști valoroși, care pot fi cumpărați gata formați. De aceea, de pildă, noi la Inter nu ne putem permite luxul de a risca, promovînd tineri jucători. Și e păcat! Clubul nostru e foarte bogat și noi putem achiziționa orice „stea”. De pildă, pe Nielsen l-am obținut contra unei sume fabuloase.

— Se poate vorbi de o schimbare a stilului de joc la Inter?

— Nu. Deocamdată jucăm ca și în sezonul trecut. Eu sînt mai departe partizanul jocului cu „libero”. Ar fi greșit dacă l-am considera pe libero drept „măturător” — e mai degrabă un jucător de sprijin, de asigurare. Dacă 4 atacanți apar în același timp în fața celor 4 fundași, aceștia n-au posibilitatea să se ajute reciproc, să se dubleze, și atunci această sarcină revine unui al 5-lea fundas, așa-numitul libero.

— Care sînt perspectivele lui Inter în actualul campionat?

— Din cauza reducerii la 16 a numărului de echipe din prima divizie italiană, lupta în campionat s-a înăspriț considerabil. Spectrul retrogradării planează asupra aproape jumătății participantelor. Toate echipele din a doua parte a clasamentului își pun ca obiectiv principal la fiecare meci — să nu piardă. Disperarea dă puterih nebănuite jucătorilor. Perspectivele noastre imediate nu sînt prea roze.

O ALTĂ PERFORMERĂ A LUI 1967

G O R N I K Z A B R Z E -

campioana de necontestat a Poloniei

Campioana Poloniei, echipa Gornik Zabrze, reprezentanta minierilor din bazinul carbonifer al Sileziei, deține o performanță demnă de toată lauda. De la înființare, Gornik a cucerit de 8 ori titlul de campioană a țării, din care — ultimele cinci ediții — în mod consecutiv. În competiția „Cupa campionilor europeni”, Gornik evoluează în prezent pentru a șasea oară. La aceste succese, un aport pretios l-au avut și antrenorii, care au știut să imprime echipei un stil de joc adecvat, mărturie fiind rezultatele obținute atît pe plan intern cît și pe plan internațional.

Pe cînd activa încă în divizia secundă, antrenorul maghiar Opat a reușit din primul an de antrenament, să aducă echipa pe locul întii și să o promoveze în categoria A. La prima sa evoluție în rin-

dul celor mai bune 14 echipe ale țării, Gornik a reușit să cîștige titlul de campioană a Poloniei! După cîțiva ani, Opat a fost schimbat cu Janos Steiner, fost jucător al echipei M.T.K. Budapesta, iar în prezent Gornik Zabrze, este antrenată tot de un fost internațional maghiar, Geza Kalocsay. Culorile clubului sînt: alb-roșu-albastru, echipa avînd și un stadion propriu numit „Darmot”. Pînă în prezent, Gornik a participat la 12 ediții ale campionatului Poloniei.

Cu excepția actualului sezon, al cărui început a fost cu mult sub posibilități, în edițiile anterioare ale campionatului Gornik a condus detașat din primele etape, terminînd competiția cu un avantaj substanțial. În ediția din acest an, la sfîrșitul turului, o găsim pe locul 3 cu 16 puncte. Echipa numără în rîndurile sale o serie de jucători experimentați, selecționați de nenumărate ori în reprezentativa țării așa cum ar fi: portarul Kostka, fundașul Oslizlo, mijlocășul Szoltysek, atacanții Lubanski, Lentner, Musialek, Vilczek. În ediția din acest an a „Cupei campionilor europeni”, Gornik evoluează cu mult succes. În această competiție minierii din Zabrze au înregistrat succese în special în meciurile susținute pe teren propriu. Senzația sezonului de toamnă 1967 a reprezentat-o eliminarea de către Gornik Zabrze a lui Dinamo Kiev. Împotriva obiceiului său, campioana Poloniei a reușit calificarea prin victoria în deplasare, la Kiev.

Ținem să subliniem că atunci cînd susține partide internaționale, Gornik Zabrze evoluează de obicei pe sta-

dionul echipei „Ruch” din Chorzow, care are o capacitate de peste 100.000 locuri. De altfel, localitățile Chorzow, Bytom și Zabrze sînt foarte apropiate și, datorită construcțiilor de locuințe și cartierelor noi, au fost unite, formînd un singur oraș mare.

Printre învinsele campioanei Poloniei pe teren propriu, se numără echipele: Tottenham Hotspurs (4-2), Austria Viena (1-0), Dukla Praga (2-0), L.A.S.K. Austria (3-1), Vorwärts Berlin (2-1), T.S.K.A. Cerveno Zname Sofia (3-0), Sparta Praga a fost singura echipă care a învins-o pe teren propriu cu 2-0.

În clasamentul golgeterilor campionatului polonez, pe locuri fruntașe se află doi jucători de la Gornik. Lubanski cu 7 goluri și Szoltysek cu 4 goluri marcate.

Zygfryd Szoltysek

Włodzimierz Lubanski

„Toate golurile mele” 2

FRAGMENTE DIN CARTEA FOTBALISTULUI VESTGERMAN UWE SEELER

Echipa noastră porni bine. După câteva minute Isacker dădu o pasă înapoi cu călciiul, lui Ottmar Walter, care sesiză intenția, ajunse mingea la timp și trase fulgerător, din plină viteză... razant pe lângă bara laterală. Îmi finusem răsuflarea. Acum bombăneam. Ce ghinion! Timp de câteva minute, apărarea franceză se afla sub presiune mare. Apoi se dovedi că vijelia echipei germane nu fusese decât un foc de paie. Francezii începuseră să treacă încet, încet, la contra-atac. Întreaga noastră apărare era în stare de alarmă. Un șut fantastic fusese respins de Turek în ultima secundă. A doua oară avu mai mult noroc, căci o bombă ce ar fi fost imposibil de reținut, trecu milimetric peste bara transversală. În minutul 18, Beni Ternath căzu cu fața la pământ. Alunecase. Totuși schiopăta și se îndreptă spre țintă pentru a primi îngrijiri.

Francezii, încurajați frenetic de mica lor galerie, căutau să profite de fiecare clipă. Tot mai des și mai incisiv pătrundeau ei în careul nostru. Unul din înaintașii lor trase cu toată forța chiar de la punctul care marca locul de executare al penaltyului. Mingea îl lovi pe Turek în piept, îl ameși pentru o clipă, dar o rețină cu multă siguranță.

După câteva minute, Ternath reveni pe teren. Primi imediat o pasă de la Posipal. În luptă pentru minge căzu din nou și nu se mai ridică. Herberger fugi într-acolo. Când reveni, știam ce avea să se întâmple. Îmi puse mina pe umăr.

— „Treci centru atacant. Ottmar să joace extremă stînga. Îi spui asta din partea mea. Iar dumneata, Uwe, joacă ca de obicei. Succes!”

O ușoară lovitură cu palma pe umăr și iată-mă pe teren. Aveam sentimentul unui om care nu știe să înoate și care se pomeneste dintr-odată într-o apă mare și adîncă...

În prima clipă n-aveam aer. Dar acest sentiment trecu repede. Mă uitai puțin în jurul meu, apoi alergai să-l găsesc pe Ottmar Walter, pentru a-i transmite instrucțiunile lui Herberger.

Se auzi un pîrîit în difuzoare. O voce anunță: în locul lui Ternath, accidentat, a intrat Uwe Seeler.

Izbucniră aplauze. Un grup de spectatori scandă „Uwe — Uwe — Uwe”. Mirat, îmi ridicai privirea spre tribună. Nu recunoscteam pe nimeni, dar bănuiam că era un grup de hamburghezi. Aceste strigăte îmi dădură siguranță și curaj.

Jocul continua. După scurt timp, primii prima minge. Ca un berbec furios, cu capul înainte, încercam să forțez drumul prin apărarea franceză. De doi sau trei jucători am reușit să trec, apoi am pierdut mingea. Eram supărat.

— „Nu juca orbește. Uwe”, îmi strigă unul din coechipieri. Eu nu vedeam decât tricourile albastre ale francezilor. În minutul 26 se produse și la francezi o schimbare. Ben Barek, perla fotbalului francez, acum în vîrstă de 38 ani, părăsi terenul. În locul lui intră Foix, salutată de galeria franceză cu un cîntec. Ori de cîte ori Foix era în posesia balonului, spectatorii francezi intonau începutul acestui cîntec.

În minutul 33, fundașul Kohlmeyer era în posesia balonului. Pasă ușor înapoi portarului Turek. Acesta ezită exact o fracțiune de secundă, suficient însă ca Foix să pună piciorul pe minge, să-l dribleze pe portar și să împingă foarte liniștit balonul în plasă: 0-1

Eram incremențiți, dar nu se auzi nici un cuvînt de reproș.

Noi nu reușeam nici o acțiune. Francezii continuau să atace și să ne gîtule. La numai două minute după acest gol, adversarii noștri se îmbrățișau din nou. Mingea poposise tarăși în plasa noastră. Parcă eram deochiați. Numai un minut mai tirziu, tragedia păru să atingă apogeul. De la punctul de 11 metri, Foix expedie o bombă pe care Turek n-o putu reține. Spre norocul nostru arbitru fluierase ofsaid cu o clipă înainte.

În fine, pauză. Cu capetele plecate ne-am îndreptat spre abine. Deodată mă pomenesc cu Herberger lângă mine care mă ia pe după umăr și-mi spune: „Ai jucat bine, băiatule, dă-i înainte”. Cuvintele lui îmi făceau bine cu toate că nu eram mulțumit de mine. Debutul meu în echipa națională nu prea era promișător.

La reluare, am pornit imediat la atac. Pînă și Jupp Posipal apăru în față. Timiditatea mă părăsise. Mă pomenesc subit cu o minge înaltă, sar la ea, mi-o așez la picior și fug spre poarta franceză, care se deschidea mare și liberă în fața mea. Dar portarul Remetter țigăște ca fulgerul și îmi ia mingea din vîrf bocancului. Am ridicat

ochii spre cer, dar nu era timp de pierdut. Jocul începu să meargă. Din dreapta careului, Klodt trase frumos, cu boltă, dar mingea lovi bara transversală și căzu în spatele porții.

Dominan din plin, eram pe tot terenul, dar tocmai acum francezii aveau să marcheze al treilea gol al lor. Au pornit pe contra-atac, din două pase mingea a ajuns la Foix care, din colțul careului de 16 metri a înscris pe lângă Toni Turek, care plonjase cu disperare, dar degeaba.

Era un duș rece pentru noi. Bombănind, am repus mingea la centru. Galeria franceză triumfa și cînta. Veni minutul 76. Klaus Stürmer trase un șut bombă, ca să fie, căci era supărat. Șutul acesta însă nu-i dădu posibilitate portarului francez să intervină și scorul deveni 3-1. Golul acesta ne mai dădu curaj. Eu aveam însă impresia că ghinionul mi se lipise de bocanci. De două ori reușisem să trec de apărarea franceză și driblasem pînă și portarul — dar îmi lipsea încă experiența. În ambele cazuri eram plasat mult prea lateral de poartă și unghiul din care am tras era mult prea ascuțit. În alte două ocazii, portarul Remetter, care avea reflexe de felină, reuși să boxeze mingea în corner.

„Este de neconceput să fii un bun fotbalist, fără a fi — în același timp — și un bun atlet” pare a spune Uwe Seeler, pe care-l vedem în această fotografie participînd, în echipa școlii, la o probă de ștafetă pe stadionul din Hamburg.

Francezii căpătaseră impresia că aș putea deveni periculos și începură să mă obstrucționeze în serie. Eram ținut de tricou, faultat, împins cu brațele. Arbitrul nu intervenea. Tribunele începură un concert de fluierături. La un moment dat, mă aflam în mijlocul careului advers unde am primit o minge înaltă. Am sărit la cap împreună cu un apărător francez, apoi am căzut la pământ. Pentru cîva timp se făcu întuneric în jurul meu. Aveam impresia că cineva mă lovea în cap cu un ciocan pneumatic. Să renunț oare și să ies de pe teren?

Nu-mi puteam permite așa ceva, mai ales că era și primul meu joc internațional. Scrișeam din dinți de durere dar jucam înainte. Iar mi se ivi o ocazie mare și din nou îndeminatelor portar francez fu mai iute decât mine. Apoi veni fluierul final. Am pierdut cu 3-1.

În momentul cînd am părăsit terenul, descurajat, nu puteam bănuși că un mare cotidian german avea să-și intituleze cronica de a doua zi „Uwe Seeler — o lumină în noapte”. Dar chiar dacă aș fi știut, acest lucru nu m-ar fi putut remonta în momentul acela. Aveam profunda convingere că nu am corespuns de loc.

Cu atât mai surprins am fost cu cit Herberger, Posipal și alții mă felicitau, spunîndu-mi mereu că am făcut o treabă foarte bună. Eu eram de cu totul altă părere...

În aceeași seară avu loc la un mare local din Hanovra banchetul comun. Era prima reuniune de acest fel la care participam și

eu. S-au ținut o mulțime de cuvîntări și s-au împărțit insigne comemorative. Eram fericit că totul se terminase. Am părăsit sala de mese împreună cu Klaus Stürmer. Pentru a ajunge în stradă, trebuia să trecem printr-un hol mare.

— Scuzați, spuse cineva, sîrînd de la o masă. Care din dumneavoastră este Uwe Seeler și care Klaus Stürmer? Jenat, arătam cu degetul spre colegul meu spunînd că el este Klaus Stürmer. Klaus se înclină adînc, arătînd spre mine și spuse: Iar acesta este Uwe Seeler. Toată lumea din hol începu să aplaude. Am roșit tot și nu știam cum să scap mai repede de acolo.

Noaptea tirziu, era aproape de ora trei, am ajuns acasă. Am deschis încet ușa pentru a nu trezi întreaga familie care dormea profund, dar cînd am traversat culoarul pentru a merge în camera mea, se aprinse lumina. Mama nu se culcase și mă aștepta. Veni și mă îmbrățișă. — Ai jucat grozav, Uwe, spuse ea. Sînt mîndră de tine. Atîtea laude și eu care nu marcasem nici măcar un gol!... Mi-era efectiv rușine.

În săptămînile următoare, începusem să primesc zilnic o mulțime de corespondență. Printre scrisori erau și unele în plicuri albastre sau roz. Hirtia emana un miros suav. Știam că erau scrisori de la admiratoare. Deschizînd o asemenea scrisoare am găsit o buclă și o fotografie care reprezenta o fată foarte frumoasă. Iată ce scria:

„Dragul meu Uwe,

Te-am văzut de multe ori jucînd fotbal. M-am hotărît să-ți scriu, fiindcă te găsesc grozav. Credința mea intimă este că într-o bună zi mă vei lua de nevastă. Tatăl meu are bani mulți. El este proprietarul unei mari fabrici de mobilă. Dacă te căsătorești cu mine nu va mai trebui să muncești și vei putea să te dedici numai și numai fotbalului. Gîndește-te bine. Las soarta să decidă. A ta, Helga”.

Eram uluit că mai poate exista atîta naivitate. Scrisoarea am pus-o în port-vizit. Seara m-am întîlnit cu Ilka în fața unei stații de metrou. Doi cetățeni care se aflau în apropiere, se uitau insistent la mine și

fă și antrenamente. La 1 decembrie 1954, este selecționat pentru a doua oară în echipa națională și face deplasarea la Londra, pentru a juca împotriva Angliei. Să-i dăm din nou cuvîntul.

Împreună cu 14 coechipieri și antrenorul federal, am luat la 28 noiembrie vaporul... Cînd am ajuns în portul Harwich, fețele unor coechipieri mai erau albe ca varul din cauza răului de mare de care suferiseră. Dar cum au simțit pămîntul sub picioare, s-au refăcut repede.

În dimineața zilei de 30 noiembrie, Herberger făcu cunoscută formația noastră: Herkonrath; Posipal, Kohlmeyer; Erhardt, Liebrich, Harpers; Kaufhold, Pfeiffer, Seeler, Derwall, Beck. Era un „unsprezece de umplutură”, cum i-a zis Herberger. Din echipa care cucerise campionatul mondial nu mai rămăseseră decît Liebrich, Kohlmeyer și Posipal.

Londra manifesta un interes foarte mare pentru acest joc. Amatori de fotbal de acolo nu voiau să creadă că pe gazonul de pe Wembley nu va juca cea mai bună echipă a campioanei mondiale. Erau convinși că Herberger pregătise un mare „bluff”.

Către prînz veni la noi portarul german Bernd Trautmann, care atunci juca cu contract la Manchester City. L-am reținut la masă și l-am asaltat cu întrebări. El ne povestea despre tainele gazonului de pe Wembley și despre rafinamentul jucătorilor englezi. El era de părere că apărarea nu va avea greutăți prea mari cu înaintașii centrali englezi, dar ne atrase atenția că marea primejdie o constituie extremele lor și în special extrema dreaptă, inegalabilul Stanley Matthews. Se știe că la ultimul joc în terfări Anglia—Germania, dinainte de război, desfășurat în 1938 pe stadionul olimpic din Berlin, Matthews a făcut ce a vrut cu apărarea noastră. Și acum, după 16 ani, în 1954, el încă mai era considerat cea mai bună extremă din lume.

În ziua meciului, cerul Londrei era senin și strălucitor ca niciodată în această perioadă a anului. Vîntul aproape că nu bătea de loc. Aproximativ 20.000 de turiști germani veniseră pentru a ne încuraja și a asista — bineînțeles — la o victorie a noastră. Numai să nu-i dezamăgim...

Cu cîteva minute înainte de plecarea autobuzului nostru la stadion, am intrat în camera coechipierului meu Beck. Noi îi ziceam „Coppi” din cauza asemănării sale uluitoare cu faimosul ciclist italian. Numai că „Coppi” al nostru era de la Hamburg și juca la echipa districtuală St. Pauli.

Nu mi-a venit să-mi cred ochilor cînd l-am văzut. Stătea întins pe pat, cu fața schimonosită de durere. Ținea ochii închiși și gemea de-și era mai mare mila. — „Omul, ce ai, ce s-a întîmplat, am zis, apropiindu-mă de el. Peste cîteva clipe trebuie să plecăm!”.

— Cred că nu pot juca, se văita „Coppi” Beck. Am niște junghieri îngrozitoare. Mă uitam atent la el. Povestea cu junghierile mi se părea cam dubioasă. Dacă suferea de trac? — Hai, nu mai fă mofturi, i-am zis. Scoală-te și vino. O să meargă. Nu poți să dai bir cu fugiții acum, înainte de începere.

El se sculă ca și cum nimic nu s-ar fi întîmplat și-mi spuse doar: — Ai dreptate Uwe. Vin acum. În mai puțin de două clipe își trăsese treningul pe el și ieșea pe ușă.

Drumul spre Wembley se transformase parcă într-o migrațiune a popoarelor. Autobuzul nostru înainta centimetru cu centimetru. Am ajuns totuși la timp pe stadion.

La orele 15 am pășit pe gazon. O sută de mii de spectatori umpleau marele stadion pînă la ultimul loc. În vacarmul general, galeria germană se făcu auzită cit putu.

Ministrul de externe, Anthony Eden, de o eleganță vestimentară cu totul ieșită din comun, ne salută personal, dînd mina cu fiecare din noi. Se intonară imnurile celor două țări. Și apoi, arbitru italian Orlandini fluieră începutul jocului.

Chiar din prima clipă noi am demarat ca pompieri. Kaufhold pătrunse surprinzător prin apărarea engleză, trase din viteză, dar portarul rețină. Cîteva clipe mai tirziu eram eu în posesia mingii. Dar în aceeași secundă mă și atacă un englez... și încă cum! Încercă să mă îndepărteze de minge cu corpul. Îi simțeam oasele, tari ca oțelul. Nu mai știu nici eu cum, dar am reușit să trec de el, ștînd imediat și cu succes... Se auzi fluierul. Unul din coechipierii mei fusese surprins în poziție de ofsaid. Eram furios, dar am început să-mi dau seama că va fi foarte greu să trecem de apărarea inteligentă a adversarului.

Numai cîteva clipe mai tirziu am căzut pentru a doua oară în „cursa ofsaidului”, întînsă cu atîta abilitate de englezi. Începusem să fac curse pe dreapta pentru a evita în acest fel pe adversarul meu direct, Billy Wright, căpitanul echipei Angliei. Wright, cu cel puțin un cap mai înalt decât mine, era un jucător de clasă mondială, rutinat, căruia nu-i scăpa nimic și de care puteai să treci doar în mod excepțional.

(Va urma)

Traducere de RADU HERBAY

FIGURI DE MARI FOTBALIȘTI

JOHNSTONE „Piticul” de pe Hampden Park

Poate că dacă referendumul pentru desemnarea celui mai bun fotbalist al anului s-ar fi realizat cu concursul telespectatorilor, cel mai scund jucător din Scoția și, posibil, din întreg fotbalul de performanță ar fi obținut titlul continental. Fiindcă „Mickey Mouse” — cum îl numesc coechipierii de la Celtic — a reușit cele mai mari partide ale sezonului în fiecare dintre jocurile transmise de Interviziune și Euroviziune. Noi, cei care am urmărit partidele lui Celtic pe micul ecran, nici n-am fi indicat pe altcineva pentru locul nr. 1 în Europa.

Dar extremul de numai 1,52 m. înălțime n-a făcut numai jocuri excepționale, este drept. Păgubi- ta nr. 1 pare să fi fost echipa reprezentativă a Scoției unde Johnstone n-a strălucit niciodată așa cum poate el. Mulți susțin că faptul se datorește și apăsării pe care micutul lui Celtic o simte de cîte ori îmbracă tricoul cu nr. 7 al naționalei, acela pe care l-a deținut un jucător respectat la proporții de mit în Scoția, Henderson. Și cum publicul echipei naționale îi înglobează și pe susținătorii de la Rangers, de unde este Henderson, fiecare greșală a înlocuitorului idolului are mulți dezaprobatii în tribune.

Cu toate aceste semi-eșecuri, Johnstone a urcat pieptiș greu drum al consacării. Cel care i-a făcut acest mare succes (o recunoaștere mereu, sus și tare, chiar eroul micului nostru portret), se numește Jock Stein. Cariera lui Johnstone, care se confundă cu fusuși drumul lui Celtic, unde a venit la 14 ani — ca „pitic” și... titular al postului de culegător de mingi la meciurile echipei prime — părea compromisă, la puțin timp după ce debutase la profesioniști. Excesul lui de dribling, încăpăținarea de a păstra balonul și cînd

nu trebuia, erau pe punctul de a-l compromite. Venit la cîrma echipei, Jock Stein a început o veritabilă „operațiune de imblinzire”. Nu numai antrenamentele propriu-zise au reprezentat principala armă, ci — mai ales — discuțiile în doi. Johnstone s-a convins că trebuie să joace cu totul altfel.

Renovatul atacant a fost primit în trecuta stagiune fotbalistică cu destule rezerve. Dar repede s-au stins și cele mai aprigi acuzații. Era un alt Johnstone cel ce dribla, cit trebuia, cel ce păsa ideal, cel ce-și servea cu altruism colegii. În Scoția există superstiția ca fiecare echipă să aibă un jucător cu părul roșu; se zice că el aduce noroc. Acum Johnstone își justifică postul nu numai prin rigoriile superstiției...

Ceea ce impresionează la acest complet extrem, „cel mai bun de la Garrinch” — cum l-au clasat ziaristii Americii de Sud după li- nălele „Cupei intercontinentale” este, în alara virtuozității tehnice, marea lui vitalitate. Diferențele de centimetri și kilograme față de adversari nu-l sperie niciodată. Angajează dueliurile după presu- puse, dar așa de des confirmate, poziții de superioritate. E drept că această rar întâlnită vivacitate se extinde și... la raporturile cu arbitrii și de aceea „piticul” de pe Hampden Park a colecționat o bună serie de suspendări. În serile cînd revine acasă la Ud- dington, mic oraș de lângă Glas- gow — după ce iar a făcut-o bou- eană — ascultă, docil, muștrările ze- ciilor de amici, tineri sau mai în vîrstă. Și le promite că nu se va mai repeta. Dar, între un dribling amețitor și o cursă de bolid, Johnstone își mai calcă promi- siunea...

EXTERN

MAGAZIN

EXTERN

SPECTATOR RĂNIT DE... UN JUCĂTOR

Întîlnirea Ajaccio — Lille, din ca- drul primei divizi a campionatului francez, a dat loc la numeroase in- cidente pe teren, provocate de către oaspeți. Indignat de comportarea a- cestora publicul a început să arunce pe teren tot felul de obiecte pe care le avea la îndemînă: fructe, sticle, cutii etc. Unul din jucătorii oaspeți, Gerard Bourbotte, fiul fostului in- ternațional francez, fiind ținta prefe- rată a spectatorilor, s-a aplecat la pămînt, a luat o sticlă de bere care-l fusese „adresată” și a aruncat-o spre tribuna rîndind destul de serios pe unul din spectatori din primul rînd de bănci. Acesta a primit îngrîji- rile necesare dar a doua zi a acționat în judecată pe violentul jucător care, după comiterea nelegitimului gest, a și fost eliminat de pe teren.

Ghinionul lui Bourbotte a fost că spectatorul rănit nu era altul decît primul judecător al Tribunalului local.

● Federația italiană a dat recent o hotărîre prin care se permite ca toți fotbalistii să poartă, pe timpul termi, cio- rapă pantalon pentru a se apă- ra împotriva frigului.

● Tîndrul înaltas J. Bir- chenhall, component al re- prezentativei de tineret a An- ghiei, a fost achiziționat de Chelsea pentru o sumă care se apropie de record: 100 000 de lire sterline.

● Record absolut în Italia: la meciul susținut de reprezen- tativa de juniori a țării împo- triva reprezentativei similare a Italiei, din cadrul prelimi- nariilor turneului UEFA, au asis- tat... 25 de spectatori plă- titori. De remarcă că meciul a avut loc la Napoli unde, de obicei, meciurile echipei locale atrag aproape 100 000 de spec- tatori.

● Zilele acestea va avea loc, în Elveția, o căsătorie inedită: portarul reprezentativei, Kunz, de profesie desenator teh- nic, se va căsători cu fiica ce- lebrului arbitru Robert Dienst, cel care a condus ultima fi- nală a C.M.

● Cu ocazia jubileului de 50 de ani de existență a fede- rației iugoslave, în luna mai va avea loc, la Belgrad, un mare turneu de fotbal la care — pe lângă reprezentativa țării gazdă — vor mai participa cele ale Ungariei, Angliei și U.R.S.S.

● În urma unei anchete in- treprinse printre ziaristii ita- lieni s-a stabilit că cel mai mare fotbalist străin care a activat, după război, în Italia, a fost uruguayanul Juan Al- berto Schiaffino: pe locurile următoare au fost clasati Gunnar Nordahl și Nils Lied- holm.

● În ultimul moment, sue- dezul Danielsson a semnat un contract pe timp de doi ani și jumătate la echipe Ajax Am- sterdam dar se pare că el va suferi o suspendare, deoarece a luat parte la meciurile ami- cale ale echipei olandeze fără aprobarea clubului și federa-ției sale.

FEDERAȚIA ENGLEZĂ RECLAMATĂ LA... REGINĂ!

Patricia Dunn din orașul englez Wymouth a trecut cu succes exa- menul de arbitru de fotbal. Cînd se pregătea să sărbătorească eveni- mentul, a primit din partea forului din Lon- dra înștiințarea că îi refuză acordarea ofi- cială a titlului de ar- bitru. Indignată, tîndra englezoaică — pe care o vedeți în fotografie în timpul probei prac- tice a examenului de arbitru — s-a adresat reginei cerîndu-i, prin- tr-un memoriu, satis- facție.

MILIOANE DE TELESPECTATORI PENTRU FOTBAL ÎN S.U.A.

Fotbalul pătrunde și acolo unde puțini îi acordau șanse: în S.U.A. După ultimele date, meciurile de campionat organizate în sezonul tre- cut au fost urmărite de nu mai pu- tîn de 233 217 600 de telespectatori (asemenea transmisiuni au avut loc în fiecare duminică)!

Conducătorul Ligii naționale profe- sioniste, Ken Macker, este fericit de aceste rezultate. Și perspectivele se arată și mai frumoase. Columbia Broadcasting System, care a transmis meciurile, urmează să semneze un nou contract pe... 10 ani, contra unei bagatele de circa 20 milioane de do- lari. „Este cel mai bun răspuns — a subliniat Macker — dat celor care pretindeau că fotbalul nu va prinde în S.U.A. Sînt foarte încurajați de reacțiile extrem de favorabile pe care le-a provocat acum, cînd sîm- tem în plin sezon... mori”.

CINE PROVOACĂ INCIDENTELE LA MECIURI?

Comportarea maselor de spectatori la meciurile din campionatul Angliei a început să atragă din ce în ce mai mult atenția autorităților. Incidentele tot mai dese, provocate de tribune, au determinat — după cum am mai scris într-un număr precedent — măsuri menite să deplseze cauzele și, apoi, să contribuie la lichidarea lor. În acest scop, un grup de psihiatri britanici a pri- mit oficial însărcinarea să întreprindă cercetări la fața locului pentru a vedea de ce se produc atîtea scandaluri, de ce se aruncă pe teren cu diferite obiecte, de ce se înregistrează nenumărate încălcări și chiar înjunghieri, incidente care — îngrijorător — s-au înmulțit în ultimul timp.

Și psihiatrii au pornit la lucru înarmați cu binoculi și teledetector, cu care au urmărit și studiat din clădirile vecine diferitelor stadioane sau din tribune, în mijlocul spectatorilor, comportarea acestora din urmă și au ana- lizat diferitele refrene sau sloganuri de club, ca și modul în care erau scan- date de suportorii echipelor. Rezultatul muncii lor va fi înaintat în ianuarie autorităților de resort. Ziarul „The Observer” însă, a publicat cîteva din con- cluziile psihiatrilor, făcute cunoscut de unul din medici, Harrington. Iată-le:

- 1) O mare parte din spectatori este compusă din oameni care au un trecut încărcat;
- 2) Un alt grup cuprinde tineri care au fost lăsați de capul lor;
- 3) În fine, există scandalagii, permanent excitați, cu nervii bolnavi. Se citează cazul unui tînar, care — fiind lovit involuntar, de o vecină, cu sacoaia — a ripostat pe loc printr-o directă la figură!

Alături de aceste categorii de spectatori provocatori de incidente, dr. Har- rington citează pe acei tineri care din dorința de a părea drept... erol în ochii vecinilor, aruncă o sticlă pe teren...

Acestea sînt cauzele. Dar remediile? Concluziile reproduse nu suflă nici un cuvînt.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

1967 pe meridianele fotbalului

ORIZONTAL: 1) Renumit portar spaniol din trecut, sărbătorit în 1967 — I-a dat lui Inter lovitură de grație în precedentul campionat italian. 2) D... jucător la Lazio achiziționat vara trecută de Helenio Herrera — Mare stadion madrilen, locul unor „înalte” dispute în 1967: Real — Inter, Real — Celtic, etc. 3) Învinga „olimpicilor” noștri în ia- nuarie trecut și... cîștiga-

toarea ediției precedente a Cupei Intercontinentale — Interval muzical. 4) Careu — Echipă bucuresteană și una vineză, ambele cam- pioane în 1967 — Echipă din plutonul nostru frun- taș. 5) Jucător brazilian din trecut — Tătaru Nico- lae — În balon! — Cap de serie! 6) Căpetenie a Se- nonilor — Cel din fruntea clasamentului — Club fără înaintași! 7) A înscris cele

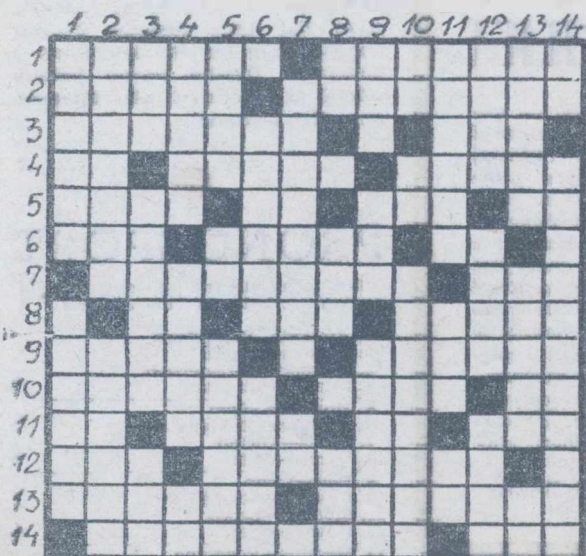
mai multe goluri în cam- pionatul trecut — ... Traf- ford, stadion din Manches- ter. 8) Pe firmamentul e- giptenilor anticl — La răz- bolul de țesut — Locul unei victorii românești asupra Franței în anul în- cheiat recent. 9) Parte su- perioară a unui edificiu (pl.) — Component al lotu- lui național în 1967. 10) Cis- tigătoare a C.O.T. în 1967 (Zagreb) — „Cupa de...” competiția dintre cam- pioane — Familiar textiliști- lor. 11) Însă — Înțeles — Ultimele la start! — De- cembrie la persi. 12) Zeiță indiană — Compartiment geologic. 13) Campioana mondială, învinsă pe teren propriu de Scoția, în apri- lie trecut — Pe stadioane, în timpul pauzei. 14) A ocupat locul al doilea în campionatul pe anul pre- cedent al Americii de Sud, după Uruguay — Gol.

VERTICAL 1) Decor ino- portun pe stadioanele uti- melor înfîliri ale anului scurs — Eliminarea lui Inter din Cupa Italiei, a- junasă în finala competiției. 2) Portar al portughezilor în 1967 — Locul ultimului act de prezentă a echipei R.F.G. în campionatul ac- tual al Europei. 3) Insulă în Marea Irlandei — Apre- dat ca cel mai bun fotba- list român și în 1967 — Centigrad. 4) A face gri- mase — Inculțitoare cu... crampoane — Limona Gh. 5) Component al dinamo- vizatorilor din Zagreb, pre-

zent în înfîlirile de anul trecut cu echipele noastre — Pronume — Emisiune. 6) Faza Cupei României (ediția precedentă), în care Foresta Fălticeni i-a elimi- nat pe studenții timișoreni (aprilie 1967) — Jucător al aceleiași formații, cu golul său a eliminat și pe Ra- pid, producînd surpriza anului (iunie 1967). 7) Fair- play! — Crom. 8) Jumă- tate de meci! — Nume la Dinamo Bacău — În acest loc. 9) Stadionul victoriei noastre menționate la 3 oriz. — Resort figurativ al robinsonadelor spectacu- lare — Jucător la Racing Buenos Aires, recenta cis- tigătoare a Cupei Intercon- tinentale. 10) Bine! — „Santa”... numele unei e- chipe din Columbia, par- ticipantă la un turneu in- ternațional disputat la Bo- gota în primăvara trecută — Pasa ideală. 11) Vîstar al campionilor de toamnă — Nume feminin — Ca la 11 oriz. 12) Vechi cartier fotbalistic bucurestean, re- venit în actualitate în 1967 —... Milutinovici, numele unui cunoscut jucător iu- goslav — Internațional bul- gar pînă nu de mult. 13) Fosta glorie a Splaiului — Sistem de apărare contro- versat — Dimpotrivă. 14) Aur — Echipa engleză cîș- tigătoare (sept. 1967) în finala C.O.T. (2 cuv.).

Cuvinte cunoscute mai puțin: ACO, DEI, VAC, MAN

G. CORJOS

Fotbal

REVISTA SĂPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Stefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niclescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncți), Radu Tuzescu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocșa

FOTBAL 1967, ÎN CLASAMENTE

C a de obicei, nenumărate publicații de specialitate au făcut, la sfârșitul anului trecut sau începutul acestui an, bilanțuri ale meciurilor interțări, disputate în 1967 și, pe baza lor, au întocmit clasamente, stabilind — după diverse criterii — o ierarhie a țărilor europene. Evident, aceste criterii sînt destul de relative și clasamentele dau o imagine aproximativă a comportării diferitelor echipe naționale în anul trecut. Este și foarte greu de întocmit un clasament cît mai just. În primul rînd, echipele reprezentative nu au susținut un număr egal de jocuri. În al doilea rînd, valoarea adversarilor întîlniți este diferită. În fine, unele meciuri au purtat un caracter amical, altele au fost oficiale. În asemenea condiții, este cîștig de normal ca aceste clasamente să conțină o bună doză de aproximație.

ANCHETA ZIARULUI „NEPSPORT” — BUDAPESTA

1. ANGLIA
2. U.R.S.S.
3. Ungaria
4. R.F. a Germaniei; 5. Spania; 6. Bulgaria; 7. Italia; 8. Scoția; 9. R.D. Germană; 10. Franța; 11. Cehoslovacia; 12. Portugalia; 13. Austria; 14. Iugoslavia; 15. Olanda; 16. ROMÂNIA.

Totuși, tradiționalele clasamente de sfîrșit de an (dintre care publicăm patru) oferă o imagine asupra evoluției echipelor naționale — cu constanța sau inconstanța lor — păstrează o valoare statistică și suscită interes.

CLASAMENTUL REVISTEI „FRANCE FOOTBAL” — PARIS

1. U.R.S.S.
2. Italia și Ungaria
4. Anglia
5. Bulgaria; 6. R.D. Germană și R. F. a Germaniei; 8. Iugoslavia; 9. Cehoslovacia; 10. Spania și Portugalia; 12. Scoția; 13. Franța și Elveția; 15. Danemarca; 16. ROMÂNIA; 17. Belgia; 18. Grecia; 19. Olanda și Polonia; 21. Austria, Norvegia și Suedia; 24. Turcia; 25. Albania și Luxemburg; 27. Finlanda; 28. Cipru.

PĂREREA AGENȚIEI „I.S.K.” (R.F. A GERMANIEI)

1. U.R.S.S.
2. Anglia
3. Ungaria
4. Italia; 5. Scoția; 6. Bulgaria; 7. Iugoslavia; 8. R.F. a Germaniei; 9. R. D. Germană; 10. ROMÂNIA.

ză partidele disputate de U.R.S.S. cu Selecționata Scandinaviei (2—2) și de Spania cu Selecționata internațională (0—3).

Unele nu țin cont de anumite jocuri disputate în preliminariile turneului olimpic de echipe A (Polonia — U.R.S.S. sau R. D. Germană — România); altele însă, includ rezultatele lor în bilanțul respectiv.

În contul echipei noastre este trecut și un meci cu Israel; or, se știe, partida nu a avut caracterul interțări.

Aceste lucruri, ca și altele, nu fac altceva decît să sublinieze nota relativă a clasamentelor întocmite, în care însă pe primele locuri figurează cam aceleași echipe reprezentative și în primul rînd U.R.S.S., Ungaria, Anglia, Italia (singura echipă neîn-

vinsă în 1967, dar neclasată de primul loc pentru că a întîlnit adversari de valoare mai scăzută în comparație cu alte echipe naționale), Bulgaria și R. D. Germană. De menționat că reprezentativa noastră ocupă același loc (16) în două clasamente, locul 10 în alte două și împarte locurile 14—17 cu Elveția, Irlanda de Nord și Polonia în clasamentul stabilit după procentajul rezultatelor. Poziții care nu ne mulțumesc, date fiind posibilitățile și năzuințele noastre pentru mai mult și mai bine.

„TUTTOSPORT” — TORINO

1. ANGLIA și UNGARIA
3. U.R.S.S.
4. Italia
5. R.F. a Germaniei și Iugoslavia; 7. Scoția, R.D. Germană, Cehoslovacia și ROMÂNIA; 11. Portugalia, Bulgaria, Danemarca, Belgia și Polonia; 16. Irlanda de Nord; 17. Țara Galilor, Irlanda, Austria, Franța, Norvegia, Spania, Elveția, Suedia, Grecia și Turcia; 27. Olanda; 28. Finlanda; 29. Albania; 30. Luxemburg; 31. Cipru; 32. Islanda.

REVALORIZAREA FOTBALULUI, ÎN 5 PUNCTE!

ta interveni. F.I.F.A. și U.E.F.A. lasă sancționarea abaterilor numai pe seama federațiilor naționale, dar această poziție apare actualmente ca depășită, cele mai multe dintre federații fiind, de regulă, solidare cu cluburile lor cele mai reprezentative.

Concluzia lui „L'Equipe” este

mult timp, se remarcă un decalaj între importanța tot mai mare pe care o capătă meciurile internaționale și mediocritatea oamenilor puși să vegheze la buna lor desfășurare.

Se propune, de aceea, recrutarea unui corp de arbitri special și permanent, alcătuit din oa-

a se ajunge la o unitate de concepții, necesară universalității fotbalului.

„Ce intenționează să facă F.I.F.A., se întreabă confratele parizian, pentru a evita ca în 1970, în Mexic, să nu se adîncească și mai mult prăpastia săpată între latini și anglo-saxoni?

„Cruciada pentru fotbal” pornită de L'ÉQUIPE

că ar trebui înființată o comisie de disciplină permanentă a F.I.F.A. sau U.E.F.A. și că, pentru început, ea ar putea funcționa pentru „Cupa campionilor europeni”.

Un corp special de arbitri

Problema arbitrajului nu pare deloc rezolvată în situația actuală cînd desemnarea arbitrilor internaționali este lăsată la latitudinea fiecărei federații naționale. După „L'Equipe”, această încredere apare în puține cazuri justificată, federațiile introducînd pe listele lor arbitri slab pregătiți sau care — dacă corespund pe plan intern — în meciuri internaționale sînt depășiți. De mai

meni „impecabili tehnic și moral”, care să reprezinte autoritățile superioare ale fotbalului. Acest corp de elită, de „incorruptibili”, cum îi numește Jacques Ferran, ar urma să fie urmărit și examinat în mod constant, chiar de către F.I.F.A. sau U.E.F.A.

O unitate de concepție

Pare că se conturează tot mai mult o neînțelegere între fotbalul practicat în țările anglo-saxone și fotbalul practicat de latini. După „L'Equipe”, ar trebui organizate frecvent întîlniri între sud-americani și britanici, de exemplu, însoțite de discuții între tehnicieni și arbitri, pentru

Un sistem competițional mai sportiv

Formula de desfășurare a competițiilor europene merită, de asemenea, să fie rediscutată. Spectatorul este din ce în ce mai mult privat de spectacol, echipele care se deplasează neavînd alt scop, cînd intră pe teren, decît să-și apere avantajul sau să lîmteze scorul. De aici, fotbalul defensiv, distructiv, anti-jocul cu tot cortegiul său de necazuri.

Se fac două sugestii:
a) Să se țină seama pentru calificare doar de victorie sau meci nul și NU DE GOLURI, iar în caz de egalitate să se

joace al treilea meci. (Sau să se atribuie victoria printr-un alt procedeu: corner, penaltiuri, note de „fair play” etc.).

b) „Saisprezecimile” și „optimile de finală” să fie înlocuite printr-un sistem de grupe, ca la campionatul european interțări. (De exemplu, în „saisprezecimile” C.C.E., opt grupe de cîte 4 echipe).

„L'Equipe” optează pentru acest al doilea sistem dar recomandă și o consultare a federațiilor naționale și a cluburilor interesate.

Reguli

care să încurajeze atacul

O altă boală de care suferă fotbalul, și de care toată lumea își dă seama pe zi ce trece, este aceea că apărarea este azi mai rentabilă decît atacul.

Cît timp va fi așa, vom vedea înmulțindu-se meciurile negative, în cursul cărora incidentele au tendința de a se generaliza.

Pentru a repune fotbalul pe un drum drept, trebuie să ne gîndim la soluții. S-a discutat, de exemplu, suprimarea oasidului loviturilor libere. Dar ne putem gîndi și la alte soluții, cum ar fi: mărirea porțiilor, eliminarea jucătorilor de pe teren pe termen limitat etc.

În acest sens, crede „L'Equipe”, ar trebui multiplicată experimentele. Se aduce ca argument modificarea regulilor la rugbi, modificarea făcută în scopul favorizării jocului defensiv.

Acestea sînt cele cinci puncte cuprinse în scrisoarea lui „L'Equipe”. F.I.F.A. și U.E.F.A. n-au dat încă răspuns acestor sugestii dar Sir Stanley Rous a sugerat, într-un recent buletin oficial al federației internaționale, anumite reforme.

ZAGALLO — PELE ÎN FINALA CAMPIONATULUI BRAZILIEI

Cum se poate pierde un campionat în 20 de secunde. Zăburile au fost aruncate! Titlul de campioană a Braziliei va fi disputat, în principal, de campioana lui Rio, echipa Botafogo, și laureata campionatului Sao Paulo, cunoscuta F. C. Santos. Zagallo, care își face un strălucit debut ca antrenor, îl va avea așadar ca adversar, în drumul spre titlu, pe fostul lui coleg din națională, Pelé. Finalurile de campionat, atît la Rio cît și la Sao Paulo au fost dramatice. Botafogo a smuls lui Bangu titlul chiar pe potou. Bangu a condus etape în șir dar, pierzînd chiar în ultima partidă, aceea cu Botafogo, a trecut pe locul doi. Această luptă directă a candidaților la titlu a fost plină de dramatism.

Dar „lovitura de teatru” de la Sao Paulo pune în umbră marele derbi de la Rio. A-

colo situația era următoarea: F. C. Sao Paulo conducea cu un punct pe F.C. Santos și se credea, că, în sfîrșit, după 20 de ani va apare din nou pe tabelul campioanelor. În ultima etapă, liderul juca cu Corinthians iar Santos cu Portuguesa. Lucrurile păreau să se desfășoare normal. F.C. Sao Paulo a început puternic, a dominat clar și a și marcat, în min. 16, prin Lourival. Mai departe jocul se scurgea în nota de dominare a liderului. Între timp, megafoanele anunțau că Santos a învins net pe Portuguesa (3—1), așa că F.C. Sao Paulo avea nevoie, în orice caz, de victorie. Meciul de la Sao Paulo se apropia de sfîrșit. În tribune, zeci de steaguri cu culorile clubului au prins să se agite. Zeci de mii de spectatori întonează imnul clubului, al campionilor. Mai sînt încă două minute de joc, încă unul, au mai

rămas numai 20 de secunde și, iată, de necrezutul se produce. Corinthians beneficiază de o lovitură liberă. Mingea este trimisă înalt, spre careul advers, se produce o învîlmășeală. Nimeni nu poate spune nici acum ce s-a petrecut, și iată-l pe Bene — atacantul lui Corinthians — rămas singur cu balonul și... gol: 1—1. Nici n-a mai fost timp pentru punerea balonului la centru! F.C. Sao Paulo a pierdut campionatul; ajunsă la egalitate de puncte cu Santos a fost întrecută de aceasta în meciul suplimentar cu 2—1. Pelé și Toninho au ingenunchiat-o în numai 12 minute. Fără acel gol din ultimele 20 de secunde, marcat de Corinthians, F.C. Sao Paulo ar fi rămas, singură, în frunte!

CARLOS ALFREDO BARA
Sao Paulo — 10 ianuarie 1968

PRONOSPORT

Iată pronosticurile noastre la concursul nr. 2 din 14 ianuarie 1968:

1. Atalanta—Sampdoria	x
2. Brescia—Napoli	x
3. Fiorentina—Lanerossi	1
4. Inter — Cagliari	1
5. Juventus—Spal	1
6. Mantova—Bologna	2
7. Roma—Torino	1
8. Varese—Milan	2
9. Bari—Lazio	1
10. Livorno—Foggia	1
11. Modena—Lecco	x
12. Novara—Pisa	x
13. Messina—Reggiana	2